

గురు | పబోధ తారావళి

సే క రణ :

శ్రీ మదచల నిజగురు బోధేచ్ఛారకులు
శ్రీ పాణ్యం రామిరెడ్డి
బీలకలగూడూరు గ్రామము

గుమల తిరుపతి దేవస్థానము వారిచే పూర్తిగా అక్షయనీహారము నాడి
ముద్రించడమైనది.

ప్రథమ ముద్రణ : 1995 మార్చి

పేజీలు : 1000

సర్వాధికారులు : గ్రంథకర్తవి

ప్రచురణము చేయుట స్థలము :

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్రము

పాఞ్చాల రామిరెడ్డి

చిలకలగూడూరు గ్రామము

గిరివేముల మండలం.

వర్షాలు జిల్లా.

ముద్రణ :-

లీలా ప్రెస్

పాప నెం. 52/71-1-ఎ,

పెద్దమార్కెట్ ఎదురుగా,

కర్నూలు - 518 001.

విషయసూచిక

పేజీలు

పీఠిక

శ్రీ మదచల నిజగురు పరంపర

తొలి పలుకులు

i

నా ఆభిప్రాయాలు

ii

1	గురుప్రార్థన	1-2
2	గురుపరం పరధ్యానం	2-4
3	పంచభూత ఉత్పత్తి [కవి విమర్శనము]	4-5
4	తీర్పులు	5-47
5	ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణవిరచిత [అచలబోధ షడ్కం]	47-49
6	పరిపూర్ణ సీసపద్యములు	49-53
7	భాగవతములో	54-58
8	తీర్పులు 49-50-51-52	1-4
9	స్తూల శరీర పంచీకరణ	59-63
10	శ్రీ మదచల సువిచార కందములు	64-75
11	గణపతీశ్వర శతకము	76-87
12	పరిపూర్ణచతువులు	87
13	కొటి లింగయ్య తత్వాలు	96
14	మంగళ హారతి	101-102
15	శివరామ దీక్షిత గురుపరంపర	102

“గురుప్రబోధ తారావళి”ని గురించి పీఠికను వ్రాయమని ఈ సదవ
కాశమును ఇచ్చిన శ్రీమదచల నిజగురుబోదోద్ధారకులగు శ్రీ పాణ్యం రామి
రెడ్డిగారికి నానమస్సుమాంజలులు.

ప్రతి ఒక్కరు గ్రంథం తయారైనతరువాత మొదట పీఠికనువ్రాస్తారు
పీఠికఅనగా గ్రంథముయొక్క సారాంశము సంక్షిప్తముగా తెలియజేయడము

గురుప్రబోధ తారావళి అనగా పరమ గురువులచేత బోధింపబడిన
పరమోత్కృష్టమైన పరమపదబోధయే “గురుప్రబోధతారావళి” వడమాలపేట
సాంప్రదాయములోవచ్చిన అచల పరిపూర్ణులు అచల గురువులు అచలబోదో
ద్ధారకులు అయిన అచలాచార్యులు అయిన బురహనుల్ గురువరేణ్యులు
పరమార్థమైన పరమపదబోధను జప, తప, యోగ జ్ఞాన సాధనలకు
అంతుని బోధను సూచన సాజ్యాలచే అరటిపండు వలచి చేతికందించిన
విధంబున అరచేతిలో ఉసిరికాయ ఉన్న చందంబున అతీతమైన బోధను
సునాయాసముగా అందరికి అణుగుణంగా అనుకూలంగా
బట్టబయలును తీర్పులు ఆంబూ బయలుపరచిన
పరమ గురువులు బురహనుల్ గురువరేణ్యుల ప్రియశిష్యుండయిన నంబి
నాథమునీంద్రులు గురువు తగిన శిష్యుండనిపించుకున్న విధంబున చక్కని
తీర్పులు చక్కగా విచారించి బయలును బయలు పరచిన మహానుభావుడు
నంబి నాథమునీంద్రుల ప్రియశిష్యుండైన నంబి వేమనాచార్యులు గురు
పీఠమునకు తగిన గురువరేణ్యుడు అన్నట్లు గురుబోధను ఉన్నదున్నట్లు
తెలియజేసిన మహానుభావుడు. నంబి వేమనాచార్యుల ప్రియశిష్యుడగు
ఉత్తమోత్తముడైన గురువరుడు సాధునారాయణ రెడ్డి దేశికేంద్రులు వీరు
పైన చెప్పిన గురువర్యులకు తగ్గట్టే సమస్తమున్ను చక్కగా విచారించి
సర్వమును సంపూర్ణముగా గుర్తురహితమైన గురుబోధను గోప్యమైన గురు
బోధను అనాయాసముగా బయలు పరచిన అచల పరిపూర్ణ దేశికేంద్రులు
సాధునారాయణరెడ్డి దేశికేంద్రుల ప్రియశిష్యుడు శ్రీమదచల నిజగురు బోదో
ద్ధారకులయిన పాణ్యం రామిరెడ్డిగారు పైన చెప్పిన గురువర్యులకు తగిన
శిష్యుండుగా ఉన్న పరమార్థమున్నున్నట్లుగా బయలు పరచిన గురు

వస్తుండు. ఈయన అచ్చులోలేని గణపతిశ్వర శతకము పురాతనమైన దానిని వెదకి దాన్ని గురుప్రబోధ తారావళిలో చేర్చి అందరికి మహత్తరమైన పద్యములుకొన్ని అతీతమైన అచలతత్త్వములు ఈ గ్రంథములోచేర్చిమానవాళికి ఎంతో మహిమకారము చేసిన మహనీయుడు ఈ అచల గురుడు పాణ్యం రామిరెడ్డి ఈ అచల బోధలో రెండే విషయములు చలించేది చలించనిది అచల గురువు అను గ్రహము వలన గురు సూచనద్వారా చలించేదానితో చలించనిదాన్ని తెలుసుకొని చలించేది లేదని తెలుసుకొని లేనిదిలేదని దృఢమైన మరుక్షణమే ఉన్నది రాకడ పొకడలేక కాలములుకాక జనన మరణములులేక సకల దేశయములయందు సర్వకాలములయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సర్వకాలము ఒక్కరీతిగా అంతటా అదేవున్నది. అని దృఢమగుచున్నది.

యీ పీఠికను వ్రాసినవారు
 శ్రీ మహచల నిజగురుబోదోద్ధారకులు
 బ్రహ్మానందం లక్ష్మ స్వామిరెడ్డి
 కొణిదేల గ్రామం.

శ్రీ మదచల నిజగురు పరంపర

అపం ఆలేహిస్సలాం

- (1) హజరత్ మహాబూబ్ సుబహాని మీరం మొహముద్దీన్ పీర్ సయ్యద్, అబ్దుల్ ఖాదర్, జీలాని, వుకేని, జాపర్, జియాలాని, రజయిల్లాహేతాల

(అనహు అరజాహు)

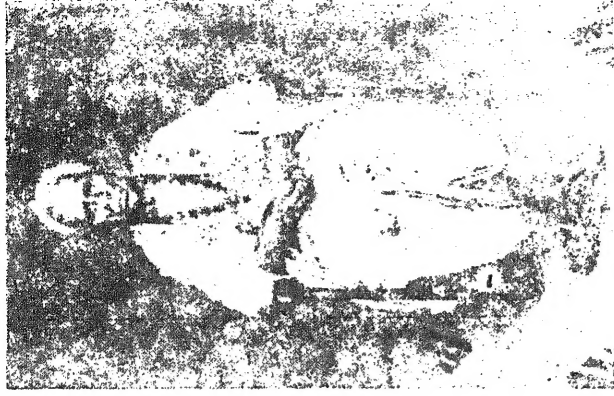
- (2) హజరత్ సైయ్యద్షా మహమ్మద్ గౌసు (గవారియర్)
(3) హజరత్ షాహుల్ హమీద్ మీరావలి వురస్ జనాబ్ ఖాదర్ వలి

(గంజీ సవాహి నాగూరు)

- (4) హజరత్ సైయ్యద్షా అరిఫే గం విలష్కర్
(5) హజరత్ సైయ్యద్షా హుజువుద్దీ (అల్వీగుజరత్)
(6) హజరత్ సైయ్యద్ షా ఫూల్ సాబ్
(7) హజరత్ ఖాజా హమీద్ వలీ (కంచి)
(8) హజరత్ ఖాజా హమీద్ ట్పువలీ (అర్కాడు)
(9) హజరత్ సైయ్యద్షా మౌలానా రోషన్ దిల్ మహబూబ్ హఖ్ ఖాదరీవలీ (మల్కపేట హైదరాబాద్)
(10) హజరత్ సైయ్యద్షా మౌలానా రోషన్ దిల్ మహబూబ్ హఖ్ ఖాదరీ వలీ (ఆ మూరు)
(11) హజరత్ సయ్యద్ షా మౌలానా జాహుల్లాషా మహబూబ్ హఖ్ ఖాదరీవలీ (నారాయణవనము)
(12) హజరత్ సైయ్యద్షా మౌలానా బురహనుల్ హఖ్ ఖాదరీవలీ [వడమాలపేట]
[13] శ్రీమత్ నంబినాదమునిస్వామి [వడమాలపేట]
[14] శ్రీమత్ నంబి వేమనా చార్యులు నంబినా గురుస్వామి [వడమాల పేట]
[15] శ్రీమాన్ అబ్లాసాధునారాయణరెడ్డి దేశికేంద్రులు రామచంద్రాపురం, హైదరాబాద్.
[16] శ్రీ పాణ్యం రామిరెడ్డి అచలగురువు, నిజగురుబోధాధికారులు బిలకలగూడూరు గడివేముల మండలం, కర్నూలు జిల్లా.

శ్రీ మదచల గురుడు
నరసి వేమనాచార్యులుగారు

శ్రీ మదచల గురుదేవులు
అట్ల సాదు నారాయణరెడ్డి
దేశికోద్రులుగారు

తొలి పలుకులు

అచల భావమును గురించి చాలామంది గురువులు తెలియజేస్తూ
 ఉన్నారు. గ్రంథములు కూడా అనేకులు వ్రాసినారు. ఇందులో ముఖ్య
 మైనవి అచలబోధకు శ్రీ శివరామ దీక్షితులుగారు వ్రాసిన బృహద్వాసిష్టము
 శ్రీకృష్ణదేశికేంద్రులు వ్రాసినటువంటి శుద్ధ నిర్గుణ కందార్థ దరువులుపరమ
 తత్వ కంద పద్యములు 'బాలరాం పంతులు వ్రాసిన శుద్ధ నిర్గుణతత్వ
 ద్విపదార్థ దరువులు కేవలాత్మ శతకముకోటిలింగయ్యగారు వ్రాసిన తత్వాలు
 ఆలోచిస్తే యోగివేమనగారు వ్రాసినటువంటి ఆటవెలది పద్యములు ఇందులో
 యోగివేమన పద్యం ||అ|| యెరుకమాలు జీవి యెంతకాలంబుండిన చచ్చి
 పుట్టుచుండు సహజముగను ఎరుకమరుచుచోటు ఎరుగుట బ్రహ్మంబు విశ్వ
 దాభిరామ వినురవేమ ||ఆ|| అచల తత్వమనగ అనుభవ గమ్యంబుచూచి
 చెప్పరాదు సూక్ష్మమదియె మదికిదోచుగాని మర్మమెన్నగరాదు ||విశ్వ||
 అచల పరిపూర్ణము అవాఙ్మానన అగోచరము ఇదిగురువు కృపవల్ల తెలుసు
 కోవలయుననేగాని లేకపోతె తెలియబడదు. కోటి లింగయ్య గారి తత్వ
 ములో తెలివి విడచి చూడుమనెనే తెలిసేటి దల్లా కలవంటి లేనిరూపాలనెనే
 కలకాలము ఏకంబై పలుకుల కందని బయలులోన "గురుడెమి లేదని
 చెప్పెనే" శ్రీ భాగవతుల కృష్ణదేశికేంద్రులు పుట్టుట గిట్టుట లేకను వుట్టే
 గిట్టేట ఎరుక పొడిమెరుగకన్ చట్టువలె కదలకుండును బట్ట బయలుకట్టి
 దెరిగి భావింపదగును ఎరుక లేక సేవింపదగునూ అన్నారు. నిస్సంకల్పముతో
 భ్రాంతి రహితముతో తెలుసుకోవలయును. అనంతోపనిషత్తులో భ్రాంతి
 జ్ఞాన పరిత్యజ్య సర్వంనాస్తీతినిశ్చితం భ్రాంతి జ్ఞానము విడచినర్వంనాస్తీ
 అనుభావమే అచల భావము ఆలోచిస్తే పోకల నరసింహం శెట్టివారు వ్రాసి
 నటువంటి శ్రీ కృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదమను సుజ్ఞాన శాస్త్రములో ||గీ|| బట్ట
 బయలందు దోచు ప్రపంచ మెల్ల లేక కనిపించు పరికింపలేకపోవు ఎండ
 చుపులదోచెడి నీళ్ళ కరణి వెదకి చూచిన లేకుండు విధముగాను

||క|| పరిపూర్ణంబే శాశ్వత
 మరయుంగా లేనిమాయ యఖిల జగంబులో
 పరిపూర్ణమందు దోచిన
 పరికింపక వలయులే భ్రమ యదియనుచున్

(ముఖ్యముగా గమనిక)

పడమరల పేట సాంప్రదాయానికి మూల పురుషుడైన బురహనుల్ని గురుదేవులు కొన్ని ఆచల సిద్ధాంతమునకు అనగా అచలబోధకు తీర్పులు వ్రాశియుండిరి. వారి ప్రియశిష్యులైనట్టి ఆచల గురువు నందివాదమొనీంద్ర స్వాములవారు కొన్ని తీర్పులు పరిపూర్ణ సీసపద్యములు వ్రాశియుండిరి. వారి కుమారుడు ఆచల గురువులైనట్టి నంది వేమనాచార్య స్వాములవారు వాటిని ఎత్తి వ్రాశియుండెను. వారి ప్రియశిష్యుడైనట్టి ఆచలగురుడుదేశికేంద్రులు అట్లాసాధునారాయణరెడ్డి వ్రాశియుంచిరి. వారి ప్రియశిష్యుడైనట్టి నిజగురు బోదోద్ధారకులగు పాణ్యం రామిరెడ్డి యీ కలలోని నేను ఎత్తివ్రాసుకొంటిని మధ్యురు దేవుల వారి కరుణా కటాక్షముచే పూరాతన శతకము అయినట్టి గణపతీశ్వర శతకము ప్రింటులోలేనందున దీనికితోడు భాగవతులు అయిన కృష్ణదేశిక ప్రభువులు వ్రాసిన పద్యములు బాలరాంపంతులు వ్రాసిన కేవలాత్మ శతకములోని కొన్ని పద్యములు శ్రీ కృష్ణరక్తిణి సంవాదంబగు సుబ్బాన శాస్త్రములోని పద్యములు యోగివేమన పద్యములు కోటిలింగయ్య స్వాములు రచించిన పరిపూర్ణభావతత్త్వములు వ్రాశి "గురు ప్రబోధతారావలి" పేరుపెట్టి వ్రాశి యుంటిని డబ్బులేనందున తిరుపతి తిరుమలదేవ స్థానంవారికి యీ గ్రంథరాజమును అపించి వారి ద్వారా డబ్బు శాంక్షన్ చేసియున్నారని కాన వారి సహాయమున అచ్చువేయించినాను. (తిరుమల తిరుపతి ధర్మ ప్రచార పరిషత్ ఆర్గనైజరు వై. సూర్యచంద్రారెడ్డి ద్వారా పొందడమైనది) వారికి మాధన్యవాదములు.

శ్రీ మదచల నిజగురు బోదోద్ధారకులు

పాణ్యం రామిరెడ్డి

బిల్కలగూడూరు గ్రామము

నా ఆభిప్రాయము

శాస్త్రదృష్ట్యం గురుర్వాఖ్యం తృతీయం ఆత్మనిశ్చయం
చతుర్థం సంశయచ్ఛేదం పంచమం ముక్తిదాయకం

అనురీత్యా అచ్చువేయించితిని

నే కల గనుక రచించితి యీకల నిజస్థితిని జెందదగు నిలివినినన్.
జన్మించినపుడు అంతాశూద్రులే జన్మనాజాయతే శూద్రః అనుశృతి ప్రకారం
అవరణతో కూడినపుడు అజ్ఞానముతో దేహమేనేను అను అవరణను బంధ
ములో దగుల్కొని జీవుడు అయినాడు కర్మణాజాయతే ద్వజః కర్మమునను
సరించి నాది నేను అను ద్వందములచే దగుల్కొని విమర్శనా జ్ఞానములేక
ద్విజుడయినాడు. వేదపాఠంతువిప్రాజాం జ్ఞానముచేత విచారించి తన్ను
తాను తెలిసికొని అవరణరహితమైనవాడు (ఈశ్వరుడు) విప్రుడయినాడు.
బ్రహ్మజ్ఞానానంతు బ్రాహ్మణాః! అనురీత్యా యీమూటికి అతితమైనదే
బ్రాహ్మణత్వము ఇదే పరిపూర్ణము నేనునులేనప్పుడుగల దానిని పరిపూర్ణ
మంచు దలచుదమయ్యా నేనులేనిదే బ్రాహ్మణత్వము నేను వున్నంతసేపు
బ్రాహ్మణత్వము సిద్ధించదు భూమావిద్యానిష్ఠాతులారా యీ అచలబోధలో
ఉన్నవి రెండే పరిపూర్ణములేనెరుక భాగవత శ్రీ కృష్ణదేశిక స్వామి వ్రాశినటు
వంటి పరిపూర్ణ బోధలో దేహమును చెట్టుకు విత్తనమయినది ద్రష్టయని
తెలిసికొనుము దేహమునకు ఎరుక కారణము ఎటులనైతే భూమి చెట్టు
విత్తనముల ఎరుగదో అట్లే పరిపూర్ణము దేహమును ఎరుకను ఎరుగజాలదు.
ఏ పరిపూర్ణమయితే శరీరమనే అంతఃబహిర్భాగములందు వ్యాపించియున్నదో
ఆప పరిపూర్ణమే జగత్తుయొక్క లోపలను బైటను నిండియున్నదో దానిని
తెలిసి కొనుము పై చెప్పబడ్డ శరీరములు రెండును గణనసేయకుము. పరి
పూర్ణ జ్ఞానము కలిగిన పివప ప్రపంచ శరీరములు లేక పోవును.

॥కం॥ ఎరుకెట్టిదో కనుగొనుచూ ఎరుకెందున కానబడునో ఎరిగిన మృషయౌ
ఎరుక చనుదెంచు తావును పరిపూర్ణంబనుచునమ్ము పావనతిలకా

ఎరుకెట్టిదో కనుగొనుచూ అంటె ఎరుక లక్షణములో పరిపూర్ణ మొకటి
దక్క నమస్త చరాచర ప్రపంచమంతయు యెరుకయని తెలిసికొనుము.
ఎరుకెందున కానబడునో అంటె ఎరుక జగత్తులతయు పరిపూర్ణమునందే
తోపించుచున్నది. ఎరిగిన మృషయౌ తనమూలముతాను తెలియునప్పుడు
తానేలేక పోవుచున్నది. ఎట్లనగా కలలో దొచిన శరీరము మేల్కొన్న తరు
వాత ఏలాగు లేకపోవుచున్నదో అలాగే ఎరుక తననిజస్థితిని తెలుసుకొనగా
తానేలేకపోవుచున్నది. ఎరుకచనుదెంచుతావును పరిపూర్ణంబనుచునమ్ము
పావన తిలకా ఎక్కడైతే ఎరుకపుట్టి లేకపోవుచున్నదో అతావే శాశ్వతమై
సనాతనమై శివమై యున్నది. అందులోతోపించు సమస్తము అనగా ఎరుక
జగత్తు జేసింది సనాతనమని యెరుగంగలము యీ పివప చరాచరంబులు

(ముఖ్యముగా గమనిక)

పడమాల పేట సాంప్రదాయానికి మూల పురుషుడైన బురహనుల్ని గురుదేవులు కొన్ని ఆచల సిద్ధాంతమునకు అనగా అచలబోధకు తీర్పులు వ్రాశియుండిరి. వారి ప్రయశిష్యులైనట్టి ఆచల గురువు నందివాదమొనరించిన స్వాములవారు కొన్ని తీర్పులు పరిపూర్ణ సేనపద్యములు వ్రాశియుండిరి. వారి కుమారుడు ఆచల గురువులైనట్టి నంది వేమనాచార్య స్వాములవారు వాటిని ఎత్తి వ్రాశియుండెను. వారి ప్రయశిష్యుడైనట్టి ఆచలగురుడుదేశికేంద్రులు అట్లా సాధునారాయణరెడ్డి వ్రాశియుంచిరి. వారి ప్రయశిష్యుడైనట్టి నిజగురు బోదోద్ధారకులగు పాణ్యం రామిరెడ్డి యీ కలలోని నేను ఎత్తివ్రాసుకొంటిని మద్దురు దేవుల వారి కరుణా కటాక్షముచే పూరాతన శతకము అయినట్టి గణపతీశ్వర శతకము ప్రింటులోలేనందున దీనికితోడు భాగవతులు అయిన కృష్ణదేశిక ప్రభువులు వ్రాసిన పద్యములు బాలరాంపంతులు వ్రాసిన కేవలాత్మ శతకములోని కొన్ని పద్యములు శ్రీ కృష్ణరుక్మిణి సంవాదంబగు సుబ్బాన శాస్త్రములోని పద్యములు యోగివేమన పద్యములు కోటిలింగయ్య స్వాములు రచించిన పరిపూర్ణభావతత్వములు వ్రాశి “గురు ప్రబోధతారాపలి” పేరుపెట్టి వ్రాశి యుంటిని డబ్బులేనందున తిరుపతి తిరుమలదేవస్థానంవారికి యీ గ్రంథరాజమును అపించి వారి ద్వారా డబ్బు శాంక్షన్ చేసియున్నారు కాన వారి సహాయమున అచ్చువేయించినాను. (తిరుమల తిరుపతి ధర్మ ప్రచార పరిషత్ ఆర్గనైజరు వై. సూర్యచంద్రారెడ్డిద్వారా పొందడమైనది) వారికి మాధన్యవాదములు.

శ్రీ మదచల నిజగురు బోదోద్ధారకులు

పాణ్యం రామిరెడ్డి

బిల్కలగూడూరు గ్రామము

నా ఆభిప్రాయము

శాస్త్రదృష్ట్యం గురుర్వాఖ్యం తృతీయం ఆత్మనిశ్చయం
చతుర్థం సంశయచ్ఛేదం పంచమం ముక్తిదాయకం

అనురీత్యా ఆచుప్చేయించితిని

నే కల గనుక రచించితి యీకల నిజస్థితిని జెందదగు నిలివినినన్.
జన్మించినపుడు అంతాశూద్రులే జన్మనాజాయతే శూద్రః అనుశృతి ప్రకారం
ఆవరణతో కూడినపుడు అజ్ఞానముతో దేహమేనేను అను ఆవరణను బంధ
ములో దగుల్కొని జీవుడు అయినాడు కర్మణాజాయతే ద్వజః కర్మమునను
సరించి నాది నేను అను ద్వందములచే దగుల్కొని విమర్శనా జ్ఞానములేక
ద్విజుడయినాడు. వేదపాఠంతువిప్రాణాం జ్ఞానముచేత విచారించి తన్ను
తాను తెలిసికొని ఆవరణరహితమైనవాడు (ఈశ్వరుడు) విప్రుడయినాడు.
బ్రహ్మజ్ఞానానంతు బ్రాహ్మణాః! అనురీత్యా యీమూటికి అతీతమైనదే
బ్రాహ్మణత్వము ఇదే పరిపూర్ణము నేనునులేనప్పుడుగల దానిని పరిపూర్ణ
మంచు దలచుదమయ్యా నేనులేనిదే బ్రాహ్మణత్వము నేను వున్నంతసేపు
బ్రాహ్మణత్వము సిద్ధించదు భూమావిద్యానిష్ఠా తులారా యీ అచలబోధలో
ఉన్నవి రెండే పరిపూర్ణములేనెరుక భాగవత శ్రీ కృష్ణదేశిక స్వామి వ్రాసినటు
వంటి పరిపూర్ణ బోధలో దేహమును చెట్టుకు విత్తనమయినది ద్రష్టయని
తెలిసికొనుము దేహమునకు ఎరుక కారణము ఎటులనైతే భూమి చెట్టు
విత్తనముల ఎరుగదో అట్లే పరిపూర్ణము దేహమును ఎరుకను ఎరుగజాలదు.
ఏ పరిపూర్ణమయితే శరీరమనే అంతఃబహిర్భాగములందు వ్యాపించియున్నదో
ఆప పరిపూర్ణమే జగత్తుయొక్క లోపలను బైటను నిండియున్నదో దానిని
తెలిసి కొనుము పై చెప్పబడ్డ శరీరములు రెండును గణనసేయకుము. పరి
పూర్ణ జ్ఞానము కలిగిన పిదప ప్రపంచ శరీరములు లేక పోవును.

॥కం॥ ఎరుకెట్టిదో కనుగొనుమా ఎరుకెందున కానబడునో ఎరిగిన మృషయౌ
ఎరుక చనుదెంచు తావును పరిపూర్ణంబనుచునమ్ము పావనతిలకా

ఎరుకెట్టిదో కనుగొనుమా అంటే ఎరుక లక్షణములో పరిపూర్ణ మొకటి
దక్క సమస్త చరాచర ప్రపంచమంతయు యెరుకయని తెలిసికొనుము.
ఎరుకెందున కానబడునో అంటే ఎరుక జగత్తంతయు పరిపూర్ణమునందే
తోపించుచున్నది. ఎరిగిన మృషయౌ తనమూలముతాను తెలియునప్పుడు
తానేలేక పోవుచున్నది. ఎట్లనగా కలలో దోచిన శరీరము మేల్కొన్న తరు
వాత ఏలాగు లేకపోవుచున్నదో అలాగే ఎరుక తననిజస్థితిని తెలుసుకొనగా
తానేలేకపోవుచున్నది. ఎరుకచనుదెంచుతావును పరిపూర్ణంబనుచునమ్ము
పావన తిలకా ఎక్కడైతే ఎరుకపుట్టి లేకపోవుచున్నదో అతావే శాశ్వతమై
సనాతనమై శివమై యున్నది. అందులోతోపించు సమస్తము అనగా ఎరుక
జగత్తు లేనిది మాయయని యెరుంగుము. యీ సమస్త చరాచరంబులు

అవుత్త బయటనే కనిపించి లేక పొవుచున్నవి యీ సమస్త చరాచరంబులకు ఆ ఉత్త బట్ట బయలు మూలముకాదు. ఆ ఉత్త బట్ట బయలు సార్వకాలము ఒక్కతరుగా యున్నది. దానిని తెలియుటకు స్నానము దర్శము కాలము కర్మము నిర్ణయనిమిత్తములతో పనిలేదని భావము గురు శిష్యన్యాయములో అచలపరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము గురువుచూపించడము శిష్యుడు దర్శించడము వరకు ఉండునుగాని భూగర్భమునందు నీరుకాష్ఠ గర్భమునందు ఆగ్ని పాలులో (వెన్న) నెయ్యి తెలలందు తైలము ఎల్లప్పుడు స్వాభావికముగా ఉండియే యుండును గాని యా పస్తువులను పొందుటకు ప్రయత్నము చేయువారు మాత్రమే పొందగలరు అదే విధమున అచల పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము స్వతఃసిద్ధముగానే ఉండును. పూర్ణ గురువువలన సాధ్యమగును. అచల పరిపూర్ణ ప్రబోధ విధానము జనన మరణ భ్రాంతి రహితము కొరకు నిర్ణయించ బడినది. దీని నిర్ణయము కొరకు అనేక శాస్త్రపద్ధతులు కూడా అనేక ఉపాయములుగా చెప్పబడియున్నవి. అవి అన్నియు యీ బోధకు అనగా జన్మ రహితమునకు ప్రయాణ సిద్ధములేయని నిర్ణయించుటకు వీలుగా ఎట్లనగా గాలి ఎక్కువ వీచినచో మేఘములను ఎగురగొట్టి గలవుగాని సూర్యున్ని నిర్మూలించలేదు నీటియందున్న నాచును చేతితో ప్రక్కకు నెట్టగలముగాని అది పుట్టుకుండాచేయగలమా. అదే విధమున అత్మదర్శనమునందు బాధ కలుగజేసెడి అజ్ఞానము అనెడి మలమును శాస్త్రములు తొలగించ గలవు గాని నేను అనే అహమును తొలగించలేవు నేనుయనే అహంవృత్తి యెప్పటికి నిలచి యుండును. అట్లు నిలచియున్న అహమును తొలగించుటకు నిర్ణయమగు అచల పరిపూర్ణ బోధ బోధించుటకు గురునిర్ణయము జరిగినప్పుడు శాస్త్రములన్నియు ఎచ్చటకెగునో నిర్ణయించుటకు వీలులేకుండును. అనగా అన్తికమగు పరిపూర్ణమునందు నాన్తికరూపమగు ఎరుక లేనిదని తెలియ జేయునట్టిది పరిపూర్ణబోధ అనగా లేనిదిలేకపోగా ఉన్నదాన్ని ఉన్నదని తెలియుటకు ఎరుక ఉండదు. అనగా సూర్యుడు ఉదయించునప్పుడు చీకటి ఎటుల ఉండదో మేల్కూరగా కల ఎలాగులేదో అలాగే మూలములేని గురైరుగు శరీరము విమిలేదనంగానే ఉత్త బట్టబయలే విమిలేదు ఇదియే భ్రాంతిరహితబోధ ఎరుకయొక్క పూర్వాపదములు పరిపూర్ణముయొక్క నిజస్థితి తమ పరిపూర్ణబోధ పరిపూర్ణముగా తెలిపినది పాఠకులు ఇట్టితమ గ్రంథం చదివి భూమబోధను ఆకలింపుడనుకొని పరమ పదగ్రహితులయ్యారని ఆశిస్తూ సెలవు.

శ్రీ మదచల నిజగురు బోధద్వారకులు

పాణ్యం రామిరెడ్డి

బిల్కల గూడూరు గ్రామము

శ్రీ మదచల నెజగరు వేదవ్యరకులు
పాబ్యం రామిరెడ్డిగారు

శ్రీ సద్గురుభ్యోన్నమః

గురు ప్ర బో ధ తా రా వ లి

గురుప్రార్థన

- శ్లో॥ గురుబ్రహ్మ గురోర్విష్ణుః గురువేవో మహేశ్వరః
గురుసాక్షాత్పరం బ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురువేన్నమః
- శ్లో॥ సంసార వృక్షమారూఢాః పతంతినరకార్నవే
యస్మా నుద్దరితే సర్వార్ తస్మై శ్రీగురువేన్నమః
- శ్లో॥ అజ్ఞానతిమిహాంవస్య జ్ఞానాంజనశలాకయ
చక్షుర్ స్మృతితంయేన తస్మై శ్రీగురువేన్నమః
- శ్లో॥ అఖండ మండలాకారం వాప్తం యేనచరాచరం
తత్పదం దర్శితంయేన తస్మై శ్రీ గురువేన్నమః
- శ్లో॥ స్థావరం జంగమంవాప్తం యత్క్రించితృచరాచరం
త్వంపనం దర్శితం యేన తస్మై శ్రీగురువేన్నమః
- శ్లో॥ చిన్మయా వ్యాపితం సర్వం త్రైలోక్యం తృచరాచరం
అనిత్యం దర్శితంయేన తస్మై శ్రీగురువేన్నమః
- శ్లో॥ చైతన్యం శాశ్వతం శాంతం వ్యోమాతీతం నిరంజనం
నాదబిందుకళాతీతం తస్మైశ్రీగురువేన్నమః
- శ్లో॥ గుశబ్దస్వంద కారఃస్యాత్ దుశబ్దస్థన్నిరోధకః
అందకారసిరో దిత్వా ద్గురు రుత్యభిధీయతే
- శ్లో॥ గుకారశ్య గుణాతీతో రూపాతీతో రుకారకః
గుణరూప విహీనత్యా ద్గురు రుత్యభిధీయతే
- శ్లో॥ గురూపదేతై మార్గై ర్మనశుద్ధిం తుకారయేతే
అనిత్యం ఖండయేత్సర్వం యత్క్రించి చ్ఛాత్మగోచరం

శ్లో॥ బ్రహ్మనందం పరమసుఖవం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగనచ్ఛతం తత్త్వమశ్వాది లక్ష్యం
యేకం నిత్యం విమలమచలం సర్వదీపాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణ రహితం సద్గురుం త్వం నమామి

శ్లో॥ బాహ్యమేవ బ్రహ్మం సర్వం పరిపూర్ణమేవశ్శివం సర్వం
నాస్తితి నిచ్చియం బ్రహ్మవిశ్వద్వయంనాస్తి ఇతినిశ్చయమేవహిః

గురుపరం సరద్యానం

శ్లో॥ ఆత్మానాత్మ విచక్షించ కేవలాత్మప్రభోదితే
భూమానంద శరీరంచ బురహనుల్ గురుంభజే

శ్లో॥ దృక్దశ్య ద్రాష్టారహితం నిర్వికల్పం నిరంజనం
పరిపూర్ణ మచల భూమానాదమౌనింద్ర గురుంభజే

శ్లో॥ కేవలం కల్పనాతీతం సదాసత్తా వివర్జితం
నిర్వికారం నిరాభాసం వేమనార్య గురుంభజే

శ్లో॥ శ్రీ నాగురుస్వామినిత్యం బోధకారణమవ్యయం
భావాతీతం అహంవందే సుఖజ్ఞానైక నిర్మలం

శ్లో॥ నిత్యశుద్ధం నిరాభాసం నిరాకారం నిరంజనమ్
నిత్యభోదం చిదానందం నారాయణంగురుంభజే

శ్లో॥ జనన మరణాదినాశం గురుకటాక్షేణవేద్యం
పూర్ణపూర్ణేననిత్యం పరిపూర్ణేవ భోధిసత్యం

శ్లో॥ శ్రీవేమనార్యేన సాద్యం సాదుభావేన పూజ్యే
సకలలోకైకనాథయ సాదునారాయణేన బోధ్య

శ్లో॥ అస్మద్గురు సమారంభం కృష్ణ సాంధిప మద్యమాం
శ్రీ మహావిష్ణు పరియాంతం వందే సద్గురు పరంపరం

శ్లో॥ ఓంకార పీఠ శిద్ధాంతం బ్రహ్మ విద్యోపదేశికం
శ్రీ మన్నారాయణం సూర్యం సద్గురుభ్యోన్నమః

శ్లో॥ బ్రహ్మ విద్యా గురు విష్ణు సూర్యం శ్రీయాజ్ఞావల్కలం
జనకం శుకంచ సాంధీప మీశంచ కృష్ణంచ
అర్జునం వందే గురున్మే గురుపావకాంతం

శ్లో॥ ఓం నమో బ్రహ్మదిభ్యో బ్రహ్మవిద్యో సాంప్రదాయ
కర్తృభ్యో వంశయుశుభ్యో మహద్భ్యో నమోగురుభ్యః

శ్మతి॥ అవిద్యో పాదికోజీవో మాయో పాదిక ఈశ్వరః
కార్యకారణ విముక్తః పూర్ణభోధోవశిష్యతే

తా॥ దేహమను అవరణయందు ప్రతిబింబిత బిదాబాస స్వరూపుడు.
మాయోపాది యీ సమస్తము లేనిది వున్నట్లు కల్పించు మాయకు
మూలము సగుణ స్వరూపుడు ఈశ్వరుడు (కర్త) కారణము
ఈశ్వరుడు కార్యము జీవుడు. ఈ జీవేశ్వరులే జగత్తుకు మూల
కారణము. ఈ దంద్వాతీతములులేని కేవలాత్మను గురుముఖమున
విమర్శించునదే. సత్యము శివమని తాత్పర్యము.

శ్మతి॥ ఏకవివాత్మమంతవ్యో జాగ్ర స్వప్న సుషుప్తిమ
స్థానత్రయ వ్యతీతస్య పునర్జన్మ విద్యతే

తా॥ ఒక ఆత్మయే అవిద్యోపాధితోజేరి (అవిద్యదేహమను అవరణ) స్థూల
సూక్ష్మకారణ దేహమను అవరణములు నేనను బ్రాంతిచే జాగ్రస్వప్న
సుషుప్తావస్థలను గురుముఖమున విచారించి మేల్కొన్నవారే భవరోగ
హరణులని తాత్పర్యము

శ్మతి॥ జీవన్ముక్తి తద్విద్వాన్ పూర్వోపాది గుణ్యోత్పజేత్
సచ్చిదానంద రూపత్యాచ్ఛవే భ్రమర కీటవత్

తా॥ జీవన్ముక్తుడు తనపూర్వోపాదులన్నియు విడచిపెట్టి తననిజస్వరూపము
గురుముఖమున విమర్శించుకొని తాను సచ్చిదానంద స్వరూపమై
సస్వరూపమును గురుసేవకు పాత్రుడైన గురుశిష్యరాహిత్య పరమ
పదప్రాప్తి పొందుచున్నాడని భావము.

శ్మతి॥ జపతపోవ్రతం తీర్థం యజ్ఞోపాసనం తద్దైవచ
గురుతత్వం మవిజ్ఞాయ సర్వం వర్షం భవేత్ప్రేషయే

తా॥ గురు సేవచే వివేక జ్ఞానము. ఈ వివేకజ్ఞానము నెరుంగక జపము తపము, వ్రతము, యజ్ఞము, యాగము. బ్రహ్మవిష్ణు మహేశ్వ రాధి దైవారాధనలా మొదలుగాగల సత్కార్యాది ఖర్చుములన్నియు ముక్తిదాయకములుగాక ఫలకాంక్షచేగాని స్వార్థకముగానేరవు. గురుసేవామృతము గ్రోలి తన్నుతానెరింగి తానుతన వింతలన్ని ముప్పు యని భవరొగహరణులగుదురని తాత్పర్యము

పంచభూత ఉత్పత్తి క్రమవిమర్శనము - 1

యిట్లు పంచభూతముల సంయోగము చేతనే పంచవింశతితత్వము లయ్యెను. యీ తత్వములచేతనే మూడు గుణములు పంచకోశములు పంచ అవస్థలున్ను యయ్యెను. స్థూల శరీరమునకు యిరవై అయిదు తత్వములు (అనగా) కర్మేంద్రియములైదున్ను జ్ఞానేంద్రియములైదున్ను తన్మాత్రులైదును, పంచప్రాణము లైదున్ను. అంతరేంద్రియములైదును, చేరి స్థూలశరీరము ఆభిమాని విశ్వడు అవస్థ జానతావస్థ అదిదేవత ఈశ్వరుడు. గుణము తామసము లోకము, పాతాళము, రాక్షసులు. చంచారము, సూక్ష్మశరీరము, పందొమ్మిది తత్వములచే వికసింపును. కర్మేంద్రియ సూక్ష్మంశములు. అయిదు జ్ఞానేంద్రియ సూక్ష్మంశములు అయిదు తన్మాత్ర సూక్ష్మంశములు అయిదు అంతరేంద్రియములు నాలుగు చేరి సూక్ష్మశరీరము ఆభిమాని తైజసుడు అవస్థస్వప్నము అది దేవతబ్రహ్మ సత్యగుణము మర్త్యలోకము మానవ సంచారము కారణశరీరము ఆభిమాని ప్రాజ్ఞుడు సుమపి అవస్థ అది దేవత, విష్ణు, రాజసగుణము సర్గలోకము దేవతల సంచారము మహాకారణశరీరము ఆరు తత్వములచే వికసింపును. జ్ఞానేంద్రియముల అంశములు అయిదు. మనస్సుచేరి ఆరు తత్వములు అదిదేవత ముద్రుడు ఆభిమానికూటస్తుడు. అవస్తతుర్యము గుణము శుద్ధ సత్యము (అలోకము) తుర్యాతీతము. తత్వము మనస్సు (జ్ఞప్తిజీవుడు) అది దేవత సదాశివుడు గుణము నిర్గుణము) యీలాగు పంచభూతములచే పంచా అవస్థలు యేర్పడి పంచకోశములయందు మగ్నుండై ప్రకాశించు కూటస్థస్వరూపుండగు జీవుడు తనుగాని శరీరముతానని అజ్ఞానప్రవృత్తిచే

గురుముఖమున విచారించగా బ్రహ్మమునని యేర్పడుచున్నది. చిత్రకాశ స్వరూపంబగు సాఖ్యంబున జీవుడననిన్ని మానసమున విచారించగా ఈశ్వరుడనని సాక్షి స్వరూపమై విచారించగా బ్రహ్మమునని యేర్పడుచున్నది. చిత్రకాశస్వరూపంబగు సాఖ్యంబున జీవుడననిన్ని సప్రకాశ స్వరూపంబున తారకమున ఈశ్వరుడననిన్ని స్వయంప్రకాశమున అమనస్కమున సాక్షి స్వరూపమై విచారించగా బ్రహ్మమునని యేర్పడుచున్నది. యిట్లు త్రివిధములైన చిత్రకాశమున జీవుడననిన్ని సత్ప్రకాశంబున ఈశ్వరుడననిన్ని స్వయంప్రకాశమున బ్రహ్మముననిన్ని త్రివిధ స్వరూపములై ప్రకాశించు సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమును వాచకమున బ్రహ్మముననిన్ని మానసికమున ఈశ్వరుడననిన్ని కాయకమున జీవుడననిన్ని రూప స్వరూపములై ప్రకాశించు స్వయంభవమగు ఈ మూలములేని గురైరిగే శరీరము యేమిలేదు అని ఆచార్యోపదేశమున విచారించి సత చిత్ అనందరూపమగు యీ సచ్చిదానందము కోటి మాట్లకు లేనిదేయని సత్యజ్ఞానామనంతంబగు బ్రహ్మము యేతావున ప్రకాశించి లయమొందుచున్నకీలు ఆ తావుయగు యీ ఆచల పరిపూర్ణంబగు బట్టబయలును శాశ్వతమై సత్యమై శివమై అనంతమై గురుగుహ్యమై సనాతనమై యున్న పరిపూర్ణులే యని భావము.

శ్రీ గురు దేవుల వాక్యము - 2

యండ మావులనుజూచి జలంబుని బ్రమజెంది లేల్లు, కుందేల్లు పంటి పామరసంమ్మేలనంబగు యీ జగంబు నిత్యంబుని తోచుచున్నంత వరకు తోచుచున్నకళ యధార్థములేనట్లు దేహాత్మకజగంబు మిద్యయని విచారించుచూ గురుకరణకు మినహా యితర శరణ్యంబు లేదని వుండిజూచిన మహాత్ములకు ఈ జగంబున సర్వవ్యాపారములయందు లోలులైయున్నట్లు కనబడుచున్నను. మనోవాక్కాయ కర్మములకు నంటక కేవలాత్మస్వరూపులై ఈ మూలములేని గురైరిగే శరీరము యేమిలేదని సార్వకాలము గురువాక్యంబు స్మరింపుచు యీ సర్వము గురుపదసాన్నిద్య బలంబుచే జరుగుచున్న కీలు కనుగొని సదా ఆచంఘల స్వరూపులై శాశ్వతమై శివమై సత్యమై సనాతనమై పరిపూర్ణాచలాబ్ధిలో లయమైయున్న భద్రమూర్తులని తీర్పు.

గురు వాక్యము - 3

కన్నులచేత కనుగొనుచు వీనులచేత వినుకొనుచు. వాక్కుచేత భాసింపుచూ కరములచేత కర్మ (లేక) పనిచేయుచు పాదములచే నడచుచూ అంతఃకరణ వృత్తులచేత వికసింపుచున్నది (అనగా) దేహ మార్గము అత్మ అర్థము ఒక్కటే అడుచున్నది. గాన దేహమార్గము అత్మ అర్థము అత్మయను పదార్థములేక దేహము చలించదు గనుక యీ పరమార్థము దేహములు రెంటిని ఆడించు హరుడు మూల కారుణుండు హరి అజ్ఞలేక ఆకులల్లాడవు అని వున్నది, ఈ సర్వమునకు మూలకారణం బ్రహ్మమని తెలియుచున్నది యీ బ్రహ్మమును అరచేతి యిసరికాయల రీతి తెలుసుకొని తెచ్చెడు పెద్దలగు బ్రాహ్మవ్యోత్తముల సేవచే తెలియవలయునని భాషము.

తీర్పు - 4

తనవలన తోపింపబడు యీ ప్రపంచభూతాకారమైన దేహాది చిత్ర విచిత్ర రూపములే కలవని తోచోది యున్నంత వరకు ప్రపంచమున్నది. తోచేది మునిగిన సర్వము మునుగుచున్నది కలలో కనుపించిన యినుప గొలుసుతో కట్టివేయబడిన యేసుగు మేల్కొంచిన గొలుసువుండి యేసుగు పోయినదన్నమాట యెంత సత్యమో యీ జగత్తు ఉనికియు జగత్తు అబద్ధమనియు. జ్ఞానమునిబట్టి యనియు అనగా పరబ్రహ్మముసత్యమనిచెప్పటే అసత్యము నారి కేలసలలముభంగి స్వప్నానందమును మూలములేకనే సర్వముతోపించుచూ లేక పోవుచున్నది యీ బాహ్య ప్రపంచమును కంటి దృష్టిచే తిలకింపుచున్నను కన్నులు యేముఖమును సంతియున్నవో అముఖమును కన్నులు తెలియజాలని తెరగున సర్వము గుర్తెరుగుతూ విమర్శింపుచున్న తన వృత్తాంతము స్వయంభో చతురానన అనుశృతి ప్రకారము ఈ మూలములేని గుర్తెరిగే శరీరమే సర్వసృష్టి స్థితలయములకు కారణమై పూర్ణనాభియను వురుగు తననాభి నుండి అనెక తంతువులను దారములచే ఒలలల్లుకొని సంతోషపడి తుడకు ఆవల యందే మృతినొందు తెరంగున ఆచార్యోపదేశముచే విచారించి వన్యులగుదురని తీర్మాణము.

తీర్పు - 5

శ్లో॥ దగ్ధశ్య దహనంనాస్తి పక్వస్యపచనం యదా
జ్ఞానాగ్ని ధగ్ధదేహశ్య సచశ్రాద్ధం సచక్రియా
(పైంగోపనిషత్తు) (శృతి ప్రకారం)

తా॥ బ్రహ్మమేతానని యెడి జ్ఞానాగ్ని వలన దేహమేనేననెడి భ్రాంతిచేశించు నుగాన జ్ఞాని జ్ఞానాగ్నిదగ్ధ శరీరుడనబడును అగ్నిలోకాలి బూడిదగా పోయిన వస్తువును మరల కాల్చుటలేదు. అట్లు జ్ఞానాగ్ని వలన దేహమేనేననియెడి భ్రాంతినశించిన జ్ఞాని మరణించిన తరువాత అతని స్థూలశరీరమును మరల స్వశానాగ్నిలో దహనము చేయరాదు. అతనికి తిలోదకాది శ్రాద్ధాద్రిక్రియలు కాని పిండప్రదానాది క్రియలు గాని చేయరాదు. అయితే అతని శరీరమును భూమిలోచేర్చి సమాది క్రియలు చేయవలయును.

తీర్పు - 6

ప్రతియొక ఆవుతారమును ఒక్కొక్క పేరుతో ఒక్కొక్క అవతార మును ధరింపుచు క్షణభంగురంబగు ఈమూలములేని గుర్రెరుగు శరీరమను ప్రజ్ఞానము ఒకచోట సకల శాస్త్రకొవిదుడనిన్ని సంతోషింపుచు వేరొకచోట నాకేమియు తెలియవనిన్ని చింతుంపుచుండు ఇట్టి సుఖదుఃఖములకులోనై యుండు యెరుకను సుస్థిరమని తలంచక దీని సర్వస్వమును రూప స్వరూప స్వస్వరూపములను గురుముఖంబున విచారించి దీని కన్యంబై దీని వింతలు దేనందున జరుగుచున్నవో అద్దానిని గురుకృపావ లోకమున వుండజూచి పొందు పరుచున్నవారే పరిపూర్ణులు జనన మరణ ప్రవాహమును చాటిన పరమపావనులు (కాని) యెరుక మాయాజాలంబునకులోనై సుఖదుఃఖ జరా మరణములనుభవించు భ్రాంతిసహిత పామరులకు అదరానిదని భావము.

తీర్పు - 7

నాల్గు పక్షములయందు నాల్గురంగులచే వికసించేడి గ్లాసుస్తంభ ములో యిమిడించు దీపము యెదుట నిలబడి తిరుగుచుండిన అందు ఒక

పక్షమందున్న రంగు వికసించుచున్న తక్కినరంగు అందులోనే మరుగై యెట్లు మారుచుండునో అట్లే యీ జీవుడు వుపాదిగతుడై స్థూల సూక్ష్మ కారణ మహాకారణ శరీరములకు లోనై జాగ్ర స్వప్న సుషుప్తి తుర్యము లనియెడు అవస్థలనుభవించు వుపాది గతుడైన జీవుడు ఆవరణగుణములచే మారు ఈ మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరము వేరుగాక అవస్థ యొక్కడనుండి యోరావడము తిరిగి వీడిపోవుచున్నదను భేదములేక ఈ నాలుగు అవస్థలు మూలము లేని గుర్రెరిగే శరీరము యేకంబై గ్లాసు స్థంభమువలె సర్వదేశ సర్వకాల సర్వాస్థులు అన్నియూ ఈ యెరుకైయుండి అన్నిటియందువున్నది. అన్నిరూపములైనది అన్నిటిని గుర్రెరిగే సాక్షి చైతన్యముగా తోపించు యీ యెరుక మాయా జాలము యెందులో కాన్పించి లయమొందు స్వభావ ముగల ఈ మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరము యేమిలేదు అని గురుకృపాప లోకనముచే తావుయగు పరిపూర్ణాచల పరమ పరమునందు తోపించిన దంతయు ఇంద్రజాలమని యెరింగినవారే భ్రాంతి రహిత పరమ పావనులని భావము.

తీర్పు - 8

ప్రేమనుయ చిత్రనాటక లీలావీమోదంబగు జగంబు మహా దృష్టిచే గాంచి సుఖదుఃఖముల మఘ్నుత నొందు మనస్సు స్థిరత్వములేక జాగ్ర స్వప్న సుషుప్తావస్థ త్రయంబులచే అప్పటి కప్పటికి మారుచుండునది గావున అట్టి మర్మము సద్గురు కృపాపలోకనముచే కనుగొని యండమావుల జలంబుచే తృప్త తీర్చుకొలేని చందంబున లేల్లు కుందేల్లు ఆశపడి పృథా శ్రమ నొందు చందంబున పారబడక సుఖదుఃఖంబుల కాస్పదంబగు మనో వృత్తుల కాస్పదంబగు జీవేశ్వర బ్రహ్మల శతీతంబగు పరిపూర్ణాచల పరమ పదంబును సూచనామృత దర్శిత సుపిచార సంపన్నుడై వేచిన మనంబుచే జరిగెడి వృత్తి మృదంగము - మొదలగు వాద్యంబులు. స్వప్రయోజనకారి కానేరని చందంబున తీర్మాణమై తను తనుపు తన వింత గంధర్వాసకము పగిది. అనగా వేశ్యప్రేమ పగిది నెరింగి వాచ మానసిక కాయముల కతి తంబై సర్వమును గుర్రెరుగు చైతన్యము. యీ మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరము యే తావున ప్రకాశించుచున్నదో అట్టి తావును సద్గురు కృపాపలోక నమున నెరిగి స్థానబలిమే కాని తనబల్మికాదని యున్న ఆర్యుల తీర్మాణము

యెరింగి. యీ సర్వము తనలో జరుగుచున్నను దాని వింతలకులోనుగాక దానినంటక సర్వముతోఁజూయున్న సత్యముగాదని మివ్వని యెరింగి సార్వ కాలము ఓక్క తీరుగా యున్న ఈ అచల పరిపూర్ణమైన యీ యుత్త బట్టబయలగు పరమపదవాసులే. జరామరణ, భవభయ భ్రాంతిరహిత పరమపావనులని తీర్మాణము

తీర్పు - 9

కొంచు తత్వజ్ఞులు మానవునిలో ఉండబడిన దుర్గుణములు వదలక పోతే మానవుడు పవిత్రుడుగుట యెట్లు. మానసేంద్రియములు సాదనలేక ఆవ్యామోహమునుండి వీడబడుటయెట్లు. అనుభావనచే మౌనము. ధ్యానము, యోగము, తపస్సు వ్రతములు ఆసాదనాది మొదలగు నియామకములుండవలయునని వ్రాయున్నారు. మానసేంద్రియములే. స్వయం భవులై నటించుటగాని తన్నువదలి పకదాని యందు కట్టుబడియున్న యెడల తాననుకున్నటుల పైనియామకమగు సాదనలచేత్రప్రవలసినదే మనోబుద్ధి చిత్త ఆహంకారములకు ప్రభువగు తానెటుల ఆజ్ఞాపించిన అవి అటుల ప్రవర్తింపుచుండిన ఆకీలుగానని ప్రమాదముచే సాదనాది నియామకముల కోరవలసి వచ్చెను. కానీ విమర్శించిచూచిన అడవికి మోసిన కట్టెల చంపమే బాహుద్రియముల నాడించు అంతరేంద్రియములకు ప్రభువగు తానను చేతనా స్వరూపమును నాడించు చైతన్య స్వరూపమును గానని భ్రమయే పైనియామకముల పురికొల్పుట కాస్పదము వేరుకాదు. ఇట్టినియామకముచే యేదోనొక మహత్తు పొందనూహించిన వెనుక అది పరకు తాననుకున్నది కళయని పుల్లక్కియని యేర్పడుచున్నది. కానీ కలలో యున్నప్పుడు అయ్యది కలయని పుల్లక్కియన యేర్పడనట్లు తనువు తనుతాను తన వింతకలయై నదిగానక యెన్నిసాదనాది నియామకములచే విలసిల్లినను చివరకు కలసాభాగ్యమేగాని స్వప్నమయమైన తనుత్రయములతో కూడి భవభయభంధములచే విరాజిల్లు తానుతను తనువుగానిచైతన్య స్వరూపముకతీతమై సార్వకాలము సర్వము తనలో వుండినను అంటక మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరమను యెఱక జాలకతీతమైతావై అవితాను గాకవున్న అచలపరిపూర్ణమును గుఱకను సౌజ్ఞచే మేల్కొని విమర్శించివుండ

చూచి లేని అక్షి సాక్షి సర్వసాక్షి త్రివిధ సాక్షి జ్ఞానాతీతమగు పరమ పద సామ్రాజ్య పదమున విరాజిల్లు భవబంధమోక్ష భ్రాంతిరహిత జన్మమరణ దుఃఖ విరహితులని తీర్మాణము.

తీర్పు - 10

శరీరములేని అశరీరియగు గురువు శరీరధారియగు తనకు యేలాగు బోధించెను, వివరము తెలుపుమనిరి. అశరీరియగు గురువు ఒకరు గూర్చుండి భోదింపు చున్నారనియు శరీరధారియగు శిష్యుడు ప్రక్కన గూర్చుని గ్రహింపుచున్నాడని భావముతో యెంత విచారించినను పై ప్రశ్నకు విమర్శకా నేరదు. అత్యుదేహముతో కూడుకొని శరీరధారిగా నటించు తనచే సమస్తము యేర్పడుచున్నది, యీ యుత్త బట్టబయలు అను గురుపదము యెరుగదు. అందులోకాన్పించు పరమగురుని అజ్ఞ లేకదేహాత్మ పరాత్మలు. కదలికలేనివేయగును. తనువు ముఖమున కాన్పించుశబ్ద రూపమగు మాటలు విచారించిన అట్టిమాట మానసమున నిశ్శబ్దముగా వెలు వడుచున్నదిగాని బాహ్యముఖమున యేలాగులేదో అట్లే మానసమున తిలకించి చూచినయేమి చెప్పుటకు నా మనస్సుకు రాలేవనితడబడుచున్నాడు గదా. అప్పుడు చెప్పుమాట మానసమునకు కూడా వేరొకచోటనుండియే రావలసినదేకాని. మానసమున సహా మాటలేని ధైయున్నది. బాహ్యంతరము లయందు. మాట కాన్పించుచున్నను విచారించి చూచిన మాటకు బాహ్యంతరములు బాటయ్యెయున్నది. హృద్వీధికి మాట యెచ్చోటనుండి వెలువడుచున్నది. విచారించిన అయ్యది. అలోచనయ్యె యున్నది. అలోచనమను నేత్రమునకు గోచరింపజేయు పరమ గురు సూచనా మృతమువే వెలువడవలయును. అత్యానాత్మపరాత్మలై ప్రకాశించు తనకు పరమగురుఅజ్ఞ సర్వదా శరణ్యంబైయున్నవారే విదేహ ముక్తులేన్యస్వరూప సంధానులు అచంచల భక్తి పరవశులై శాశ్వత సానిద్య పరవశులని భావము.

తీర్పు - 11

భగవద్గీత బ్రహ్మసూత్రము ఉపనిషత్ బాష్పంబులును యివి మూడు

ప్రసానత్రయములని యామూటయందుగల శ్లేకములను తాత్పర్యముచే యేర్పడుపేర్లు చదువుకొని సంభాషించు మాటయే మాటకాని తక్కినవి లోకుల మాటలు కాకుల కూతలని పెద్దల తీర్మానమగుటచే, యీ ప్రపంచములోని వారలు గీతాసూత్ర బాష్యములను యామారక చదువు తున్నారకాని స్వార్థకమేమీ. భగవద్గీతయను. గురువాక్యమేదియో యందుకు ప్రతిసూచకంబగు బ్రహ్మసూత్రమును జ్ఞానవాక్యమేదియో కర్మవాక్యమును ఉపనిషత్ బాష్యమన నేదియో. గురు ముఖమున ఉండ జూచిన బాహ్యంతరముల కవ్వలి. అంతరాంతరమునకు గురువాక్య సానిధ్యముచే అంతరాంతరమున నిశ్చబ్ద ప్రణవంబగు బ్రహ్మసూత్రమై విరాజిల్లు కీలును తత్సంబంధమగు బాహ్యమున శబ్దప్రణవంబై విరాజిల్లు మాటగానక యెన్ని గ్రంథములు చదివి శ్రమనొందుచున్నారు. నిశబ్ద శబ్దములకు ఆదారమగు భగవద్వాక్యము నిజగురుకృపకు పాత్రులై వుండజూచి భవభయ భంద ముక్తుండై బ్రాంతివీడి పరీపూర్ణాచల బట్ట బయలై యున్నవారే జనన మరణ రాహిత్యులని భావము.

తీర్పు - 12

గీ॥ నిన్నుజూచి నేనితన్ను తామరచు

తన్నుజూచెనేని విన్నుమరచు

యేవిదమున నరుడు యెరుగునిన్ను

తన్ను విశ్వదాభిరామ విసురవేమా.

బాహ్య ప్రపంచమునందు మమ్ముత జెందినపుడు అంతరములో యేమి జరిగినది తెలియదుఅది అపుడు అచ్చటలేదు. గనుక అది అచ్చట లేక పోయినను జరిగెడు వర్తమానము. దేనిదో కనుగొనుము యెరుక అంతర మున మునిగినపుడు బాహ్యమున జరిగెడి వర్తమానము యెరుగదు, బాహ్య అంతరములందు మునిగెడి యెరుకనాటకమును. యేదిగనుగొనునో అట్టి మర్మమును ఉండజూచి శాంతిచేసున్నవారే దేహభిమాన రహిత స్వస్వరూప సంధానులై భవభందవిముక్తులై మృతిలేని బ్రతుకుగల భద్రమూర్తులని తీర్మానిము.

తీర్పు - 13

పృథ్వితత్వములు, కర్మేంద్రియములు, జలతత్వములు, జ్ఞానేంద్రియములు అగ్నితత్వములు, తన్మాత్రలు (లేక) విషయాదులు వాయు తత్వములు పంచప్రాణములు అకాశ తత్వములు అంతరేంద్రియములు అంతు ఇరవై అయిదు తత్వములు కలసి స్థూలశరీరము జీవుడుచేరి ప్రకాశింపుచున్నది. జీవుడులేని శరీరము శరీరములేని జీవుడు ప్రకాశింపజాలవు అవియేలాగు అనగా జాగ్ర, స్వప్న. సుషుప్తి తుర్యముల యందును. దేహము లేక జీవుడు లేక ప్రకాశింపజాలడు. అందులకే ఉపాదిగతే జీవహా: సూయోపాదిక ఈశ్వరసి అని వున్నది వేదాంతడిండమము యందు

కం॥ భయము సుమీ అజ్ఞానము భయముడిగిన నిశ్చయంబు పరమాత్మునిదే లయముసుమీ యీ దేహము జయము సుమీజీవుడనుచు చాటరవేమా

తీర్పు - 14

భయోత్పాతంబులకు మూలము. మలమూత్ర సంజనితంబగు ఈ శరీరము నేను అను మనోచాంచల్యములగు అజ్ఞానప్రవృత్తి గురు కరుణచే నిర్వికారమై చూచు స్వస్వరూపంబున కతీతంబగు పరమాత్మ స్వరూపులకు యిక భయము గలదా. జీవత్వాది మలిన స్వరూపంబగు ఈ మూలములేని గురైకిగే శరీరమునందు వాంచగలదా. గురుమూర్తి కరుణచే వుండ జూచిన భవభయభంద భ్రాంతిరహిత పరిపూర్ణులగుదురని పెద్దల తీర్మానము

తీర్పు - 15

అశా సంహరణంబు మోర్మియును ఉధత్కాగంబు దుర్దృష్ట వాచా సూన్యంత్యంబును సత్యమున్. బుదనుతాచారంబు. సత్సేవయున్ ఉభయ శ్రీ శాలిత్వము భీనులందు కృపయున్ శిష్టాపలికిన్. ధర్మమున్ పెద్దల అజ్ఞాను సారము పర్తింపుచూ తత్సేవచే స్వస్వరూప దర్శిత జ్ఞాన ప్రకాశతులగు సుజనాలు అశ పుద్రేకము. ద్రుష్టబుద్ధిలేనివారై దృష్టులకు సహా హితోపదేశము చేయగలనోర్పు త్యాగము గలవారునునై సర్వులయందు

సమదృష్టియు దీనుల యెడ కరుణయు అశ్రీతులకు యశస్సును చూపు ప్రవర్తనలై యున్నవారె పుత్రమోత్తములనియు పుత్రములనియు ఆములని, అదమాధములని నాల్గురకముల పురుషులని. ఆధమాధముని లక్షణములు. తానునష్టపడి. ఒకరికి నష్టము కలుగజేయువారు ఆధముడు. తాను బాగుపడి ఒకరికి బావ కలుగు జేయువాడు ఉత్తముడు. తాను బాగుపడి ఇతరులను బాగుజేయువారు ఉత్తమోత్తములు. తానునష్టపడి యైన ఒకరిని బాగుజేయువారే ఉత్తమోత్తములని తీర్మానిము

తీర్పు - 16

బాహ్యమున కామ క్రోధ లోభములచే చిద్రూపముగా చెలంగుచు అంతరమున మోహమదమాత్సరములచే ప్రకాశముగా వికసింపుచుండు. భ్రమరూపమగు యెరుక నాటకమునకు అహర్నిశములొనుగాక శాశ్వతమగు గురువాక్య మృతముగ్రోలి. ఈ జగత్తుతోచుచున్నంతవరకు అంతర బాహ్యములయందు గురుకృపాలంకృతుడై శాశ్వత నిలయు పరమపదవాసుడై యని భావము.

తీర్పు - 17

నీటి బుడగలవంటి ఈ యవతారముచే. మనవలె యెంతరో వచ్చి మరుగగుచున్నారు. కాని యెందుకు వస్తామి యేమిచెయ్యవలె చివరకు వచ్చిన మనమేమయ్యెదము పుండేదియేది. అని తర్కాణము పాంవడమే దుర్లభమై యున్నది. పెద్దల కరుణచే అట్టి తీర్మానిము పొందితిమని మాటలచే ఉప్పొంగక మరుపు తెరువులచే మునుంగక ఉన్నయదార్థమును సద్గురు కృపకు పాత్రులై శాశ్వత నిలయు పరమపద వాసులైయని భావము

తీర్పు - 18

ఆ చెప్పలోనిరాయి. చెవులోని పోరిగి, కంటిలోని నలుసు. కాలి ముల్లు ఇంటిలోనిపొరు యంతంతకాదయా విశ్వదాభిరామ విసురదేమా.

అను ఆర్యవచనమునకు మామూలుగా ప్రాప్తించు శరీరావస్థలు. గృహకల్లోలములని భావించుచున్నారు కాని హరిషడ్వర్గముల ఆవస్థలని

యెచుంగరు. కన్నులయందు వికసించెడు కామమే నలు సైయున్నది. ఏనులయందు వికసించెడు క్రోధమే యీగయైయున్నది. చూటయందు వాక్కునందు వికసించెడు లోభమే రాయైయున్నది. ఇంటిలోని పోరు ఆనగా హృదయమునందు చిత్తమే మోహమై బుద్ధిచే మదము మానశికమే చూత్సర్యముగా మారి అహంకారమైనతాను సక్రమముగా నడుచుటకు కాలిలోముల్లువలె కంగారు పడుచుండుట యనియే భావము. తనుత్రయ పాతుతో యిట్టి తిప్పలకు లోనైన యీ మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరమే తాను అను భ్రమ గురువాక్యముచే విమర్శించిన పరిపూర్ణులకు కన్నులు న్నను కామములేక ఓనులున్నను క్రోధములేక వాక్కుయున్నను లోభము లేక చిత్తము యున్నను మోహములేక బుద్ధియున్నను మదములేక మానసమున్నను మత్సర్యములేక ద్వయ దోషరహితులై అందరివలె అన్య దృష్టికి కాన్పింపక సర్వదా సర్వము వుండియు లేనివారగుటచే శరీరము లేని ఆశరీరులని భావము

తీర్పు - 19

సతికైదు ముల్లు గలవట పతి విప్రును రెండుముల్లు భలవంత ముగా సతిపతులిష్టదురొకముడి రతివేలల రెండుముల్లు రమణికి వీడున్

ఆత్మపురుషుండు దేహంబునాలిగాదె యన్నట్లు ప్రకృతి స్వరూపం బగు దేహమే ఆలుగాను దీనికి కర్తయగు ఆత్మయే భర్తగాను తీర్మాణమై యున్నది. ప్రకృతి స్వరూపమగు సతికి చక్షు, శోత్ర, ఘ్రాణ, రసత్వక్కు ఆయుదు విషయములగు ముల్లుగలవు. నేత్రస్థానము వాక్కుస్థానము అను రెండు ముల్లును ఆత్మస్వరూపుడగు తాను తన తలంపుచేత విప్రు బాహ్య ప్రపంచమున రూపములుగాంచుచు భాషింపుచుండును. సతిపతి లిష్టదు రొకముడి యిరువురును కలిసికాని నాసిక స్థానమగు యెకముడి విష్ణుచూ శ్వాసనిశ్వాస లాడింపుచుండు జ్ఞానాజ్ఞానములు రెండు కలగి విక రింపు రతియందు త్వక్కు శోత్ర రెండుముల్లు వీడి యుండును అందున బచ్చియే ఆసమయంబున వినవలయునను తలంపులేక పోయినను బాహ్య ప్రపంచమున గల శబ్దంబులు గ్రాహ్యమగుచుండును గ్రహింపవలెనను తలంపు లేకున్నను స్వర్ణవేత తనువున అంటిన వస్తువులిట్టివియనియేర్పడు

చుండును యీ విధముగా దేహాత్మ విషయములు యెరుగబడుచుండునవి భావము

తీర్పు - 20

జాతశ్యమరణంపృథ్వ జీవహింసో అహింసో పరమదర్మః (అనుశృతికి అన్వయము) యీ ప్రపంచంబున కొందరు మాంసబక్షినియంటే 'జీవహింస' యనియు అదిమాని శాఖా అన్నము భుజించువారే అహింసో పరమ ధర్ములని జావింపు చున్నారు. జీవుడు యెనుబదినాల్గు లక్షల జీవరాసులయందు వికసింపుచుండుననగా

క. వృక్షము ఇరువది లక్షలు పక్షులు పదిలక్షలుదక భవనప లక్షలన్ లక్షత్రిదశమి పసుక్రియ లక్షలు పదకొండు నాల్గులక్షలు నరులున్

ఇరువది లక్షల వృక్షజాతులందును, పదిలక్షల పక్షిజాతులందును తొమ్మిది లక్షలు నీటి జాతులందును. ముప్పది లక్షల చతుష్పాద జంతువుల యందును. పదుకొండు లక్షల కీటక రాసుల యందును యిట్లు యెనుబది నాలుగు లక్షల జీవరాసులయందును జీవుండు ప్రకాశింపుచుండ అందులో కొన్నిరాసులను భుజించుట తప్ప నియు మరికొన్ని రాసుల భుజించుట తప్పకాదనియు భావించుట పొరపాటుగాయున్నది. పంచ భూతము లెరుక కూడి ప్రపంచక రూపకమైనది. అన్నట్లు శబ్ద, స్పర్శ రూప రస గందములతో వికసించు పృథివితోను. శబ్ద స్పర్శ రూపరసముల నాల్గు గుణముల వికసింపు జలముతోను సబ్ద స్పర్శ రూపములను చూడు గుణములతో వికసింపు అగ్నితోను శబ్దస్పర్శ రెండుగుణములతో వికసింపు వాయువుతోను శబ్దగుణము యొకగుణముతో వికసింపు ఆకాశముతోను యిట్లు గుణమార్పుగల పంచభూతములతో యేర్పడిన యెనుబదినాల్గు లక్షల అవరణములతో వికసింపు జీవుండు ఒకరాశియందుండు గుణము మరి యొకరాశి యందెట్లుండును. శృతి సావాసదోస గుణానుభవంతు అని యున్నది. అవరణముల యందుండు గుణభేదములగాంచి జీవుడన్ని రాసులయందు సమానముగా వున్న వివరము. కానక కొన్నిరాసులను భుజించుట తప్పని మరి కొన్నిరాసుల భుజించుట తప్పకాదని తలంచుట జీవస్వరూపము కానని ప్రమాదమేనని మరియేమియుకాదు. జీవుడు కొన్ని

రాసులగు ఆవరణముల యందు బాహ్యమున శబ్దాదిక ప్రణవ మాతృంతై
 వికసింపుచుండును. మరీ కొన్ని రాసులయందు ఆవరణమునందట్లు
 కాన్పింపకుండుటచే బాహ్యమున శబ్దాది ప్రణవంబై వికసింపబడుచుండు
 రాసులై జీవరాసులనియు విభుజింప కూడదనియు తక్కినవి జీవరాసులు
 కాదనియు అవిభుజించినతప్పు లేదనియు భావింపుచున్నారు. ఒకచోట
 బాహ్యమున శబ్దప్రణవంబై వికసింపబడు మరయొకచోట అట్లులేకుండుట
 అది ఆవరణ దేనయేకాని జీవునికిగల మార్పుకాదు. యెట్లన మట్టిపాత్ర
 యందున ఆమర్చబడిన దీపకాంతి బాహ్యమున కానరాకుండును. గ్లాసు
 పాత్రయందు ఆమర్చబడిన దీపకాంతి బాహ్యమున ప్రజ్వరిల్లుట
 యేలాగుననో అలాగున పంచభూతములతో యేర్పడు జ్ఞానేంద్రియ పంచ
 కంఠుగల ఆవరణములయందు గ్లాసు పాత్రలోని దీపమువలె జీవుడు
 బహిర్ముకంబున వికసింపబడుచుండును. అట్లు జ్ఞానేంద్రియ పంచకం
 ఠులని ఆవరణములయందు మట్టిపాత్రలోని దీపమువలె జ్ఞానేంద్రియ
 పంచకంబులని ఆవరణములయందు జీవుడున్నాడని యెట్లు నమ్మిక అని
 పారబడకుము. జీవుడేరాని యందు అంటియుండునో ఆ రాని సృష్టి,
 స్థితి, లయములచే వికసింపబడుచుండును. అదియే జీవుడున్నాడని
 నివర్ధనము. యెట్లుండుటచేతనే భాగవతమునందు ప్రథమ స్కందము
 నందు సమస్త జీవరాసులయందును జీవుడు కలుగుటంజేసి జీవునికి జీవుండే
 జీవిక యగుచుండునని తీర్మానించెడియున్నది. అది గానక గుణభేదములచే
 వికసింపబడు ప్రపంచమున పంచభూతములచే యేర్పడు ఆవరణ మార్పు
 లం చూచి సంతసించువారికి యెట్లు పరమగురుని కృపకు పాత్రుడు కాని
 వారికి నిశ్శబ్ద ప్రణవంబై ప్రకాశింపు త్రిపుటయగు జీవాత్మ స్వరూపంబెట్లు
 కాన్పించును. హింస, అహింసల తీర్మాణము యెట్లు యేర్పడును.
 మంస భక్షణజేసిన జీవహింస కులమనిన్ని, అదిమాని శాఖాహారము భుజిం
 చిన అహింసా పరమధర్ములనిన్ని గర్వించి యుప్పొంగకు. మీ కిష్టంబగు
 పదార్థ మేదైనను భుజింపక వదలుము. మీ కిష్టమున్నదే భుజింపుము.
 కాని హింసరూపందేదియో, అహింసరూపందేదియో శ్రీ సద్గురు కృపకు
 పాత్రులై వుండబూచి కృతార్థుడవు కమ్ము.

తీర్పు - 21

జాతశ్యమరణం దృవః జీవహింసో పరమ ధర్మహః అనగా పుట్టినవి గిట్టుట నైజము కానీ పుట్టుగిట్టుటలచే నీ స్వరూపంబగు జీవాత్ముడవగుటచే హింసయ్యెయున్నది. శృ॥ ఉపాదిగతో జీవః అనగా ఉపాదియగు ఆవరణ భందితమే హింసయ్యెయున్న కీలుగానక తనకల్పితమే తనకు బద్దమై హింసస్వరూపమై యున్నది. నీవుగాక నీకన్యంబగు ఈశ్వర దృష్టిచే తిలకించి చూచిన అజ్ఞానావృతమై నేను జీవుడను, నేను ఈశ్వరుడను. అను భ్రాంతియే కారణమై యున్నది. జరామరణ రహితమగు పరమపదంబున రూప స్వరూప స్వస్వరూపంబులచే మారుతనవంత. అచార్య స్వాముల వారి సేవామృతముచే విచారించి జాతశ్యమరణందృవః అను దేహ తత్వమేదియో పుట్టుగిట్టుటలచే వికసించు జీవతత్వమును మరుపు తెరుపులచే వికసించు యీశ్వరతత్వమును సంకల్పవికల్పములచే మారుచు వికసించు బ్రహ్మ స్వరూపమును యేదియో సర్వంఖిలు విదం బ్రహ్మమనుశ్శతి ప్రకారం సర్వము బ్రహ్మమేనని వేదోప నిషత్తులయందు చెప్పబడియున్నది. యిది యిన్నిగాక ॥శృ॥ స్వయంభూచతురాననా అను శ్పతి ప్రకారము విచారించిన అవిద్యమాయ, విద్యామాయ, మహామాయ, మూలమాయ యను లేని ఈ మూలములేని గుర్తెరుగు శరీరము యేమిలేదు. అను తీర్మాణము లేక అనేక హింసలపాలై మృతివెందుచూ అజ్ఞానాందకారులై కలవలపడుచూ దుఃఖసాగరమున మునుగుచూ తేలుచూ దరిగానరైరి. కాని ॥శృతి॥ కలాస్మరణాను ముక్తిః అనుశ్పతి ప్రకారం మేల్కువరాగా కల యేలాగు లేదో ఈ గుర్తెరిగేశరీరము. యేమిలేదు అని వినంగానె వుత్త బట్ట బనులే యేమిలేదు. అని శ్రీశివరామ దీక్షిత గురువర్యులవాక్యము. ఈ తీర్మానము లేక అనేక హింసలపాలై మరణ జననముల బొందుచూ అజ్ఞానాందకారులై కలవలపడుచూ దుఃఖసాగరమును మునుగూతేలుచూ దరిగానరైరి. కాని మరుపు తెరుపులులేని పరమపదమున దేహాత్మ పరాత్మల మూలము విచారించి నిన్నునూ నీయుభిమానమును నీమానమును ఆ నీవు రాక యున్నపుడు వచ్చినపుడు నీవులేక పోయినపుడు యేదిశాశ్వతమై సనాతనమై పరమై యదిష్టానమైన ఈ యుత్త బట్టబయలున విమర్శించుకొని భవభయ భంద విముక్తులై ఆహం రాహితులని భావము.

బాహ్యంతరములకు అతితంబగు గురువాక్యము. అంతటనిండి నిబిడికృతమై యుండియూ ఆ సాజ్జ యిట్టిదీనుని యేర్పరచుటకు ఈ పాంచ భౌతిక శరీరము మూలమైయున్నది. కాని విచారించి చూచిన ఈ శరీరము గురువాక్యముగాక, గురువాక్యము శరీరముగాక, యీ రెంటిః సంబంధములేక నిమిత్తమాత్రముగా యేలాగుయున్నదో అలాగు మనమీ పపంచమునకు జన్మమెత్తి వచ్చుటకు తల్లిదండ్రులను అలాగే నిమిత్త మాత్రులై యున్నారు. యెట్లన గురువాక్యము యిట్టిదని యేర్పడుచు టకు శరీరమును బాటద్వారా వెలువడుచున్నది. అట్లే మనమీ పపంచము నకు తల్లి దండ్రులను బాట ద్వారా వెలువడియున్నది. గాన విచారించి చూచిన యవధికి యవధి సంబంధము లేకనే యున్నది. విమర్శలోభము చేత మనలో అంకురించిన భ్రాంతియును లతచే బంధింపబడి చివరకు దుఃఖ సాగరమున మునుగుచూ తెలుచూ దరిగానక తల్లడిల్లుచున్నారు. సద్గురు కృపావలోకనమున మేల్కవయను శస్త్రమును చేపట్టి బంధితమగు భ్రాంతి యను లతను ముఖ్యులు ముఖ్యులుగా ఖండించి సుఖదుఃఖములులేని జరా మరణములుగాని యెరుక మహత్తులను తెరలులేని గురుశిష్యులను వ్యంప రహితమైన పరమగురుని కృపావలోకనముచే యీ సర్వము కలగాంచి మేల్కన్న కలలేని చందంబున పరమపవమున లేని యీ యీవట్టి యెరుక జగంబు గుట్టుగా గురుగోప్యమున గనుగొని బ్రాంతిరహితమైన పరిపూర్ణా నంద నిలయుమే కాశ్చితశరణ్యంబై యున్నవారే ధన్యులని పరమ భాగవత్త ములను బ్రహ్మజ్ఞోత్తములని తీర్థాణమైయున్నది.

తీర్పు - 23

శృ॥ బ్రహ్మలోక తృణీకారో వైరాగ్య స్థాపకర్మితః

దేహాత్మవత్పరాత్మత్వ దార్ద్ర బోధస్వమావ్యతే॥

బ్రహ్మలోకమునహ గడ్డిపోచవలె నిష్ప్రయోజనముగా తలంచు వైరాగ్య పురుషునకు తృప్తి జెందించునదియేదియన ఈ జరామరణసహిత మగు దేహాత్మ పరాత్మలకు విలక్షణంబగు పరమ గురుగుహ్యనిలయమగు పరమ పవము పొంది గురుసేవామృతముగ్రోలి సుఖ దుఃఖ జరామరణరహి

తులై మరుపు తెరువులచే మారు యెరుకను త్యజించు పరమ పాపములైన పరిపూర్ణ పరవాసులైన బ్రాహ్మణోత్తములని భావము.

తీర్పు - 24

వామన మూర్తికి, బలిచక్రవర్తి మూడడుగుల దానమిచ్చెనా లేక భగవానుల మూడడుగులలో రెండడుగులు బలిచక్రవర్తిచే చూపబడిన భూమ్యాకాశముల రెంటిపైన ప్రకాశింపబడుచు అండలేని మూడవ అడుగు అంతట నిండి రామయంబై యుండెనా విమర్శించి చూచుడి ఒక్కపదంబున బూమియు యొక్కటి త్రిభువంబు ద్రోక్కియున్నతమూర్తిని దిక్కులుగగనముతానై వెక్కిరిస్తమైయున్న నెట్లు వెడలెడు చెప్పుమా.

ఆని కులగురుండు శుక్రాచార్యులు తీర్మానించినట్లు సద్గురు కరుణచే యిట్టి తీర్మాణమును నుండచూచిన శరీరమగు భూమియందు కప్పబడిన భగవానుల అడుగు యేదియో యెరుకాకనములు యేకమౌగపరా అనునట్లు గగన స్వరూపమగు జీవస్వరూపమగు మానసమున కప్ప బడిన భగవానుల అడుగేదియో కాయక మానసములను ఈ రెంటి పాత్తులేక యీ రెంటిని ప్రకాశింపజేయు భగవద్వాక్యము. అంతట నిండిన మూడవ అడుగేదియో గురుసేవా కరుణాకటాక్షముచే విమర్శనా స్వరూపులై ధన్యులగుదురనుటకు సందియములేదు.

తీర్పు - 25

క॥ నిందింప పరుల నెన్నడు వందింప ననేక పీడ వచ్చిన నాక్రందింప విభవముల కానందింప ప్రకామ పర్తనంబున నదిపా యెన్నఁదూ పరులను నిందజేయను అనగా అనాత్మయగు ఆపరణ బంధితమైన జీవుడును ఆపరణ ఆపరణరహితంబైన ఈశ్వరుడును. యీరెంటికిని పరమైన బ్రహ్మమను పరమాత్మయను చైతన్యస్వరూపముచే సర్వముజరుగుచున్నదనితీర్మాణమై యుండగా ఆపరమాత్మస్వరూపమును నిందింపను నాకు యీలాగుచేసెనని నేను యీలాగు భోగభాగ్యములచే ప్రకాశింపలేకపోయితినిని నాకు యీలాగు అయిశ్వర్యారోగ్యములు యివ్వలేదనికాని నిందింప ఈ శరీరమును మల మూత్ర మాంసపురీషమగు రోగాది వికారాది పీడనమునకు కృంగడముగాని

అనేకమైన అయిశ్వర్యములు గురుదారాపుత్ర మిత్ర కలత్ర భోగభాగ్యములు వున్నవని వుష్పాంగడముకానీ లేక (॥శృ॥) ఇంద్రజాలమిదం సర్వం. అను గురుగీతా ప్రకారము ఈ మూలములేని గురైరుగు శరీరము యొక్క నైజ ప్రవర్తన యని యీ సచ్చిదానందము యే సానిధ్యబలముచే ప్రకాశింపు చున్నదో అట్టి శాశ్వత పరమపద వాసములో లయమై అచంచల వృత్తితో ప్రకాశింతునని భావము.

తీర్పు - 26

వాక్కునందు గురువు వాకీ తత్వమున గురువు చీకటందు గురువుచిక్కి యుండు అఖిలమందు గురువు ఆధారమైయుండు విశ్వదాభిరామ వినుర వేమా

బాహ్యంతరముల శబ్ద, నిశబ్దమై, విరాజిల్లు పల్కుకు ఆదిచూపు గురుస్వరూపమై వాక్కుకు నిలయమై యున్నది తత్వసమూహమునకు ఆది మూలమగు ఈగురైరిగె యెరుకనటనకు తావైయున్నది. శరీరదారి యగు తనకు యిల్లగు చీకటి అస్తిపంజరమునకు అండయై యున్నది. తనకు ముందుచూచిన తనలో చూచిన యీ సర్వమునకు ఆధారమైయుండు సద్గురు చూచనానందమునకు మైనహా ఇతర శరణ్యములేదు. యీలాగు అంతరమున వెలువడువాక్యము మాటయై యున్నది. యిట్టిమాట అంతరము నందుండి బాహ్యమున శబ్దరూపమగు కూతయై యున్నది. యీ శబ్ద నిశబ్దంబగు అంతర బాహ్యముల ప్రకాశించు భగవద్వాక్యము. ఈ లాగు వాక్యత్రయములు అహంకార అహంభావ అహంబ్రహ్మమై ప్రకాశించు సర్వ మయ స్వరూపమగు హరికి నిలయమగు పరమపదము సద్గురు కృపాప లోకనమున వుండజూచిన మేల్కొవయే భవభయబంధ విముక్తులై భ్రాంతి వీడిన పరిపూర్ణులని భావము.

తీర్పు - 27

ఇంద్రజాల మహేంద్రజాలము వంటి మాయయగు యెరుకచే క్షణ క్షణమున వృత్తున్నమగు మార్పులే బ్రహ్మాండంబగు జనన మరణ ప్రవా హంబై యెంతటివారి నైనను అప్రవాహము ముంచును అప్రవాహమునుండి

తప్పించుకొనలేక జాగ్ర, స్వప్న, సుషుప్తి, తుర్యములను నాల్గవస్తలై, స్థూల సూక్ష్మకారణ మహాకారణ శరీరములను అవరణ బద్దులై తల్లడిల్లుచూ తన మూలము తానుగానక తనచే జరిగెడి జప తప యోగనిష్ఠా సమాధి మౌన ముద్ర సమాదిక్రియలే ధన్యతకు మార్గదర్శకమని భావించు మూఢ ప్రపంచమును భ్రమింపజేయు వేషధారులై క్రియారహితముగా ఈ స్థూల శరీరముండుటయే. పరిపూర్ణత్వమని తలంచిన స్వార్థకమేమి జన్మాంకురబీజంబగు, ఈ యెరుక శరీరముగాదు కదా మరి యీ తిప్పలతో జన్మసాఫల్యమెట్లుగును. యెరుకోత్పత్తి తావైయుండు పరమపదమును. గురుకృపాంజనమున పుండజుచిన మాయామయమగు యెరుకచే వికసించెడి మనోవాక్కాయ కర్మములకు బదులుకాక సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్తల యందును ఆచంచలంబగు పరమపద పరిపూర్ణము బాహ్యంతరాంతములు గాక వాటికి మూలమైన సర్వసాక్షియుగాక యున్నవారే సనాతనమై శాశ్వతమై శివమై సత్యమై అదిష్టానమైన పరమ భాగవతులని భావము.

తీర్పు - 28

భగవదేచ్ఛగలవారై యీ ప్రపంచమున ప్రతి యొక్కరు భగవద్దర్శనంబుచే జన్మసాఫల్యము నొందవలయునని వారి వాతి యుచ్చప్రకారము ఖర్మ కాండయగు జప తప వ్రతయోగ నిష్ఠ సమాధి మొదలుగాగల అష్టాంగ యోగములు అష్టసిద్ధులు పంచముద్రలు ప్రాణాయామ ప్రాణాహార యమ నియమాది ధారణచే భగవద్దర్శనీయులమనియు పుష్పాంగుచున్నారు కానీ చేతనాది క్రియలకు మూలము చైతన్య స్వరూపముచే యేర్పడు చేతనా చేతనములగు ఉచ్ఛ్రీత సకృత కర్మకాండయగు తనచే ప్రతిఫలింప బడు చిదాభాసంబగు ప్రతిబింబితమగు స్వరూపాలేకాని తానవలోకింపబడు ఖర్మఫలము నిష్పలంబగుచున్నది. యెందుకన భగవద్దర్శనంబుచే పవిత్రత జెందవలసిన తానేమియో అట్టి తనస్వరూపము కానున్న తనస్వరూపంబగు భగవద్దర్శన మెట్లుగును. భాగవతమున నిజస్వరూపము లక్షణములను చతుర్దాంశంబుల విలసిల్లు అత్యుయగు తనస్వరూపమును స్వస్వరూపంబు గనిన భక్తుండు స్వార్థంబైన ఆత్మచేత పరమాత్మను తలచుచుండునని శ్రీమన్నారాయణుండు చిత్రకేతునకు తెలిపిన విధమున తనకావరణంబులగు చతుర్దాంశంబులగు స్థూల సూక్ష్మ కారణ మహాకారణబాహ్య బాహ్య

మున కన్ను ముక్కు నోరు అంతరమున మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము అహం
కారములున్నునై విలసిల్లు అపరణములయందు స్థూల శరీరమునకు
జడపడి ప్రత్యగ్యాత్మయనిన్ని యిట్లు చతుర్దావస్థలచే విలసిల్లు అత్మానాత్మలే
యున్న వెధంబును ఈ ద్వంద్వస్వరూపములకు నదిష్టానంబగు మూలము
విరాట్ హిరణ్యగర్భ అంతర్యామి అవ్యాకృతులై యున్న యీ మహావాక్యము
లగు యజ్ఞ స్సామ ఋగ్ అధర్వణ వేదములును మహావాక్యములచే అహం
బ్రహ్మ అయమాత్మబ్రహ్మ తత్త్వమశ్శిబహ్మ ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ యిట్లు చతు
ర్దావస్థములై యున్నవి. అనాత్మస్వరూపమగు చిత్ ప్రకాశమున్ను అత్మ
స్వరూపము సతప్రకాశమున్ను పరమాత్మ స్వరూపమగు స్వయంప్రకాశ
మున్ను ఈ విధముగా త్రివిధప్రకాశములగు సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమై
ప్రకాశించుకీలు సద్గురు కృపావలోకనమున జలధిసేనిధ్యమున జలచర
ములు విహరించునట్లు ఈ పరమాత్మ పిండబ్రహ్మాండములు రెండు యీ
రెంటిలో రెండహములు ఈ ఖండములు నాలుగేరి అఖండమనుబ్రహ్మమను
యెరుకయే తావున విహరించి సృష్టి స్థితి లయములుగామూరి లేకపోవుకీలు
యేమిగాపరిణమించి లేకపోవుచున్నది. పరమగురు కృపచే మేల్కొనగాంచిన
కలలేని విధంబున యెరుకోత్పత్తికి తావై యెరుకాక యెరుకలేని ఈ యుత్త
బట్టబయలు యేమిలేదు. అని తీర్మాణమైనవారే పరమభాగవతోత్తములు
వారికి సాటివారే అని భావము.

తీర్పు - 29

శ్రీ కృష్ణ భగవానులు ఉభయసేనల మధ్యమున పాండవ మధ్యముం
డగు అర్జునునకు విశ్వరూపము సూచించుటలో బాహ్యమున కాన్పించు
అకారమే క్షేత్రమనియు అందులోవికసించు నిదాబాస స్వరూపమే అక్షర
పురుషుండనియు అదియే సమస్త జీవకోట్లకు ఆధారంబనియు ఈక్షరాక్షరము
లకు మూలమగు చైతన్యమైన సర్వసాక్షి జ్ఞానమగు విలక్షణ స్వరూపంబై
విరాజిల్లు పురుషోత్తముడనని నాలో తోపించు అపర ప్రకృతియును చిత్
ప్రకాశమును పరాకృతి యను కృ॥ సత్ ప్రకాశమును యివి రెండునాలో
అనేకరూప స్వరూపములుగా కాన్పించు అ విద్యా మాయము విద్య మాయ
మునై విరాజిల్లు ద్వందరూపములుగా కాన్పించు ఈ రెంటికి తావై
అండపిండ బ్రహ్మాండంబై యెల్లడలనిండి నిరామయంబగు స్వరూపమే పురు

హోత్రముడనే నెనను హరి స్వస్వరూపమును నిరాకారము నదురు కరుణా
మృతముచే వున్నది వున్నట్లు వుండజూడక. బాహ్యమున కాన్పించు చిదా
బాసస్వరూపమే భగవతత్వమనియు తర్కింపుచున్నారు. సార్థకమేమి
అవాఙ్మన్మాసగోచరమని పెద్దల తీర్మాణము కాన క్షేత్రపురుషుండను అనా
త్మను అక్షర పురుషుండను అనాత్మను అక్షరపురుషుండను ఆత్మను, విలక్షణ
పురుషుండగు పరమాత్మను పరమ పదమగు ఈ యుత్తబట్టబయట వుండ
జూచి భవభయ బంధవిరహితులై మృతిలేని బ్రతుకుగల పరిపూర్ణులని
భావము

తీర్పు - 30

మానసమున చలించక నిలచిన అచల మగునను తలంపుతో మనో
చలనమగు అలలులేక పావలయునని అందులకై ఈప్రపంచమునయెన్నియో
సాధనాది నియమములచే పాట్లు బడుచున్నారు. కాని వూరనుండి అడవికి
మోసిన కట్టెల చందంబున స్వార్థకమేమి మనోచలనము అబగినంతనే
ధన్యులయ్యే యెడల గాడ సుమప్తి యందు మనోచలనము అబగుచున్నది
గదా! ఇకసుమప్తిలోనివారు ధన్యులై యున్నారా! అట్లుకాదు ఈప్రపంచమున
రామయ్యయనువ్యక్తి యేదో ఒక వ్యవహారమున చలంపుచున్నపుడు రామ
య్యగావుండి ఆ వృత్తిమాని నిశ్శేష్టితుడై యుండినను సామయ్యయగునా!
చెలింపుచున్నను చెలింపకున్నను రామయ్యయే కాని వేరుకాదు. మనోబుద్ధి
చింత అహంకారములగు నాలుగు అంగములచే వికసించెడు జీవరూపమును
యిందుకు మూలమగు సాక్షియగు గుర్రెరిగేడు చైతన్య స్వరూపమున విమ
ర్శించు బ్రహ్మమను ఈ మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరము తానైయున్నంత
వరకు జనన మరణములు తప్పవు. కుక్కతోక వంకర చక్కజేయ నెంచి
యెదురు పబ్బలువేసి బిగించి కట్టిన చక్కగా యున్నను ఆ కట్టు విప్పి
నంతనే యడాప్రకారము వంకరగానె యుండును. యత్నే యెన్నిభావనాది
నియమములచే మఘ్నుడై యున్నంత వరకు చలన రహితముగా కాన్పించి

గురుని కృపావలోకనమున విక్షించి స్వప్నతుల్యమైన ఈ యెరుకను వుండ జూచి దానివింతను యేతావున జరిగి లేకపోవుచున్నదో ఆ తావును వెలుగొందు వారే పాపనులు పవిత్రులని భావము.

తీర్పు - 31

భూత పంచక దశేంద్రియ తన్మాత్రలచే కూడి వికసించు మహావాక్య స్వప్రకాశమే ఈ మూలములేని గుర్తెరిగె శరీరము యేమిలేదు అని యీ మాయలేనిది వున్నట్లు కనుపించును. వెంటనే యేమిలేకపోవును అలాగు త్రెగుణములచే అవస్థజెందు మార్పు జరుగుచున్నదను అహంభావచే విర్ర వీగుచూ చివరకు అగ్నిలో బడిన మిడుతచందమున ఈ వింత యుళ్ళక్కి యని కానక యిట్టి జీవయాత్రచే జరిగెడి నటనాకౌశలముచేవుప్పొంగి మహత్త రములను పొందెదమను భ్రాంతి తనకే వుద్దేశము లేనిదే స్వప్నమున సమస్త వినోదములుజెంది మేల్కొన్న కల్లయగురీతి వున్నది లేనిదియగు యెరుక రాక మునుపు వచ్చినపుడు పోయినపుడు యేది శాశ్వతమై సర్వదేశ సర్వ కాల సర్వావస్థలయందు ములుగుచ్చసందులేక నిండి నిబిడీకృతంబై చలనరహితమై సర్వాదిష్టానమై సర్వమునకుతాపై ప్రకాశించు పరమ పాపనులైనవారని తాత్పర్యము.

తీర్పు - 32

శృ॥ జన్మనాజాయతే సూద్రకర్మణాజాయతేద్విజః

వేదపారంతు షప్రణాం బ్రహ్మజ్ఞానేనంతు బ్రాహ్మణః

జన్మముయొత్తి వచ్చిన ప్రతియొక మనుష్యుడు ఈదేహమేనను తీర్మా ణముచే ప్రకాశించుచున్నాడు. ఖర్మము పనిచేయ మొదలడిన ప్రతి యొకడు నాదినేను అను ద్వందముచే ప్రకాశించుచున్నాడు. విమర్శయను ధర్మాధర్మములను వేదములను విమర్శనాజ్ఞానముగలవాడు నేనునాదియను ద్వందముల కతీతమై ప్రకాశింపుచున్నారు. ఈ ఆచేతనా చేతనములకు కతీతమైన చైతన్యమునకు అతీతమై ఈ సర్వమునకు సాక్షిమాత్రుడై సర్వసాక్షియై ప్రకాశించుచు బ్రహ్మమేతానని ప్రకాశించుచున్నాడు. శృ॥ న్యయంఘాచతురానన (అను) ఈ మూలములేని గుర్తెరిగె శరీరము యేమి

లేదు. మూలము లేకనే వచ్చే (అండలేకనే వచ్చినది) ఆకార ఆహంకార ఆహంభావ ఆహంబ్రహ్మమై ప్రకాశించు ఈ మూలమాయయే మహామాయగాను విద్యమాయగాను అవిద్యామాయగాను అయివున్నది.

సర్వంఖలు విదంబ్రహ్మ ఈ బ్రహ్మమే జగత్తుగాను జీవుడుగాను ఈశ్వరుడుగాను బ్రహ్మముగాను యిన్నియేల ఈ సర్వము బ్రహ్మమాత్రమై యున్నది. ఒక్కజలమే అలలుగాను నురుగులుగాను బుడగలుగాను కాన్పించి తువకు జలమే అయివున్నవి. అలాగుననే భాగవతుల శ్రీకృష్ణుడేశకస్వామి శుద్ధ నిర్గుణ తత్వ కందార్థ దరువులలో యెరుక లక్షణములో ఈ బ్రహ్మమునే యెరుకని ప్రబోధింపుచు ఈ సర్వము యెరుకయే అనిరి. ఈ పరమ రహస్యము తెలియవలెనన్న శ్లో॥ అచార్య వ్యాపురుషోవేదః గురు సేవజేసి యారహస్యము తెలియవలె వేదములు శాస్త్రములు పురాణములు చదివినంతనే యేర్పడు విద్యకావని పెద్దల తీర్మాణమైయున్నది. అచార్యోపదేశముచే తత్వోపదేశము జ్ఞానోపదేశము బ్రహ్మోపదేశములను ఉపదేశము వడశి ఉపదేశమనగాలేనిది వున్నదను భ్రాంతి వీడుటకుగాను సేవాదురందరులై విచారించి ఈ బ్రహ్మవిద్యను తెలియవలెగానిలేనిచో యాభ్రాంతి యెంతవారికిని విడిపోవని గురువర్యుల తీర్మాణము యే స్థానమునందు ఈ బ్రహ్మమును యెరుకోద్భవమగుచున్నదో అస్థానము శాశ్వతమై, శివమై, సత్యమై గురుగుహ్యమై సనాతనమై అచలమై పరిపూర్ణమై ఉత్త బట్టు బయలయి ఒక దానిని పుట్టింపక ప్రకాశింపజేయక లయమునొందింపక ఒక దాని పాతులేక యింకొకటిగాక యేది నశించినను నశింపనిదైయున్న కీలు దెలుసుకొని అట్టిదానియందు యీ అభాసమానమై ప్రకాశించు లేని యెరుకను సమూలముగా తీసివేసిన బ్రాహ్మణోత్తములు అట్టిబ్రాహ్మణోత్తములకు బాతమృత సౌచకులగ్రీత ధర్మవర్ణాశ్రమ ధర్మాది గుణములు అను నిర్ణయ నియామకములులేని పరమపవిత్రులని తీర్మాణమై యున్నది.

తీర్పు - 33

తాపత్రయములన అధ్యాత్మిక అదిభౌతిక అధిదైవిక తాపములని తీర్మాణము. అది భౌతిక తాపము. భూతములచే రాబడినదీ భూతము

లనగా పంచభూతములచే యేర్పడిన ఈ స్థూలశరీరము యీ ప్రపంచ
 సమ్మేలనముచే భూతపక్తి కృతముచేతనే జ్వరము దగ్గు పడిశము వాత
 పిత్త శ్లేష్మములచే యిత్యాది రోగపీడిత బాధలన్నియు భౌతిక తాపము
 లనియు ఆధ్యాత్మిక తాపములనగా ఆత్మవలన అంతరంగమను మనోబిది
 యందు మనోబుద్ధి చిత్తహంకారముల యందు జీవోపాధిచే యేర్పడువిషయ
 సంకల్ప వికల్పములచే బాధపడుతాపమే ఆధ్యాత్మికతాపములనగా ఆత్మవలన
 యే సంకల్పము జనించిన మనస్సుకు చలనముగా యేర్పడునుగాని మనస్సే
 సంకల్పించుకొను ప్రజ్ఞలేదని భావము. అదిదైవిక తాపము ఆత్మానాత్మలకు
 నిలయుమగు ఈశ్వర సంకల్పము. మానసమున కతీతమై తలంపున
 కతీతమై తాము తలంచినదొకటి దైవప్రేరితము మరి యొకటియై జరుగు
 టచే దైవిక తాపము కాయకమునకు మానసమున మరి యొకటితలంచడము
 ఆలోచన వేరొకటి (లేక) వాక్కునకు మరియొకటి తోచుండుట ఇట్టి తీర్పు
 కానక పరితపించుట జీవుల అజ్ఞానము. అవరణ బంధితుండై స్థూల
 సూక్ష్మకారణ మహాకారణ శరీరములను అవరణకు బంధితులై ఆనంత
 రూపనామములచే మారుచు నాది నేను నీవు అను సూత్రాత్మయే పై నాల్గవ
 స్థలకు మూలమగు అనాత్మ స్వరూపమగు జీవోపాధికి విలక్షణ సాక్షికి అతీ
 తమై చూచునదియే ఆత్మ అనాత్మస్వరూపుడగు జీవుడును అత్మస్వరూపుడగు
 ఈశ్వరుడును పరమాత్మస్వరూపమగు బ్రహ్మయైయున్న రహస్యము ఆచార్య
 స్వాములవారి కృపచే తెలుసుకొని తాపత్రయరహితమైయుండు పరిపూర్ణా
 చల పరమ పదమును కానక యెన్నియో సాధనాది నియమములచే తాప
 త్రయ రహితులము కావలెనని జప-తప-వ్రత-యోగ - ముద్ర మౌన సమాధి
 యను యెన్నియోపాట్లు బడుచు తుదకు నిరర్థకులై చింతిల్లుచున్నారు.
 హరినామస్మరణయనగా హరికి నిలయుమగు పరమపదమను బట్టబయలున
 ఆత్మానాత్మపరాత్మలై ప్రకాశించు సచ్చిదానంద స్వరూపమగు పరబ్రహ్మమే
 తావునపుట్టి ప్రకాశించు లయమొందుచున్నకీలు. దేశిక స్వామికృపకు
 పాతులై విచారించి తెలిసికొన్నవారే పరమపద సామాజ్యనివాసులు. అట్లు
 గాక వాచనో మానసముననో కాయముననో యీ త్రివిధములయందు దేనిలో
 బద్ధులైయున్నను స్వర్గనరకము లనుభవించుచు తాపత్రయదవానలమున
 తప్పులై జననమరణ ప్రవాహమున మునుగుచు తేలుచూ దరిగానక తల్ల
 డింపుచున్నారు. అందులకే యోగివేమన, శ్రీశివరామదీక్షితులు, పోతనా

మాత్యుడు, కబీరు, శ్రీధరులు, శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ మొదలుగాగల పెద్దలందరు (పెర్షియమోనాస్తి సర్వదా) నిర్ణయమే సరకమని నిర్ణయరహితమే మోక్షమని యీ బంధమోక్షములు భ్రమలని భ్రమరహితమే పరమపదమని తీర్మానించును. ఇట్టి పరిపూర్ణపదవిని పొందుకున్నవారే కేవలాత్మస్వరూపులనియు అట్లుగాక యీమూలములేని గుర్తెక్కిగి శరీరము యేమిలేదు. అని పున్నదని కాయముచేతన్నను పాపమేలేదని మానసముచే అనుకొన్నను పాపమే అలోచనచే వాక్కుచే యేమిలేదన్నను పాపమే చిత్తను జీవుడు సత్తను ఈశ్వరుడు అనందమను బ్రహ్మము యాత్రివిధములగు వాచమానసికము కాయకముల వెలవడు కూతమాట వాక్కులచే వెలవడు శబ్దనిశబ్ద విమర్శలను వాక్యమును దేనిచేవెలువడుచున్నదో యిట్టి మహామాయయగు హరికి నిలయమగు పరమపదమును శ్రీగురుదేవు కరుణచే అత్యత్రయముల అరచేతి అచ్చన కాయవలె కన్నవారికి భవభయబంధముల పారద్రోలి తాపత్రయ రహితులని భావము

తీర్పు - 34

గీ॥ వాక్కునందు గురువు వాక్తత్వమున గురువు
చీకటందు గురువు చిక్కియుండు
అఖిలమందు గురువు ఆధారమైయుండు ॥విశ్వ॥

క॥ పలికెడిది భాగవతమట పలికించేవాడు రామభద్రుండట
నేపలికిన భవహరమగునట పలికెవ వేరొండు గాథ పలుగనేలా

బలి చక్రవర్తి కడకు వామన

మూర్తి మూడడుగుల దానమునకై వచ్చెననియు మూడడుగుల దానమివ్వగా తన విశ్వరూపముచే ఒక్కపదమున భూమియు, మునియొక్క పదమున అకాశమును యింకొక పదమున బలిచక్రవర్తిని పాతాళమునకు ద్రొక్కెననియు అర్థము చెప్పుకొనుచుందురు. అదియే యిందులకు అర్థము చెప్పుకొనుచుందురు. అదియే యిందులకు అర్థమైనచో ప్రతియొక్క చదువుకొన్న మానవుడు చెప్పగలుగుదురు. అందులకే శ్రీ పాతనామాత్యుడు భాగవతము తెలిసి పలుకుట చిత్రంబు బ్రహ్మాండములకు సాక్ష్యము

కావనియు బువవర్ణులగు పెద్దలచే యేర్పరచుకొన్నదానిని తీర్మానించితినిని
 సెలవిచ్చియున్నాను. బలిచక్రవర్తియను అహంకార అహంభావ అహంబ్రహ్మ
 అను త్రివిధ అహములకు, త్రివిధవాక్యములచే (అనగా) బాహ్యమున శబ్ద
 రూపరసగు కర్మవాక్యమును అంతరమున మనోవీదియందు జరుగు నిశబ్ద
 మగు జ్ఞానవాక్యమును అంతర బాహ్యములకు మూలమగు శబ్ద నిశబ్దముల
 విమర్శించు విజ్ఞానమగు భగవద్వాక్యము విమర్శించి త్రివిధవాక్యముల
 రూపాంతరముల విమర్శించి చూచిన స్థూలసూక్ష్మము కారణ దేహములను
 శరీరత్రయ నిమగ్నుండగు విశ్వ తైజస ప్రాజ్ఞులగు అహంకారముతోకూడిన
 అజ్ఞానము సగుణుండనియు విరాట్ హిరణ్యగర్భ అంతర్యాములను అహం
 భావముతోకూడిన జ్ఞానము నిర్గుణుడనియు అహంబ్రహ్మ అయమాత్మబ్రహ్మ
 తత్త్వమశ్శబ్దా ప్రమాన బ్రహ్మము అను మహావాక్యములతో కూడిన విజ్ఞాన
 స్వరూపమును చూపి తామస అహంకారమను తనువు నేననియు సాత్విక
 హంకారమగు జ్ఞానము నేననియు రాజసహంకారమగు విజ్ఞానమునేననియు
 ఈ త్రివిధ అహముల మూలమగు హంకారమగు హరియనదగు మహదహం
 కారమే ఈ సర్వము ఆయను. ఈ సర్వమునకు నిలయమగు ఈ యుత్త
 బబ్బబయలున లేనియై కాన్పించు పరమ పురుషులనియు పురుషోత్తము
 లనియు తీర్మాణము. క॥ హరిమయము విశ్వమంతయుహరివిశ్వమయుడు
 సంకయము పనిలేదా హరిమయముగా నిద్రవ్యము పరమాణువులేదు వంశ
 పాపనతిలకా.

తీర్పు - 35

క॥ వర్ణాశ్రమ ధర్మంబుల నిర్ణయ కర్మలజెడక నిఖిలజగసంపూర్ణుడు
 హరియనునాతడు వర్ణింపగ భాగవతుడు వసుదాధీశా బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య
 సూద్రులను నాలుగు వర్ణంబులవారు నాలుగు ధర్మంబులచే ఈ బాహ్య
 ప్రపంచంబున గల కర్మధర్మములచే ఖర్చబద్దులై శృ॥ గుణ కర్మవిభాగేన
 చాతుర్ వర్ణులను సూచనః॥ అను శృతి వాక్యములుండగా కర్మముననుసరించి
 ధర్మము, ధర్మముననుసరించి కర్మము యీ విధముగా ద్వంద్వ గుణముల
 యేర్పడు చున్నవి. కానక పూర్ణనాభియను సాలె పురుగు తనలోనుండి
 వెలుపడు తంతువులను చారములచే కల్పింపబడిన వలయందు తానుచిక్కి

మృతినొందు చందమున మానవుడు తానుచేయుపనులే కల్పింప బడిన వల
యందు తానుచిక్కి మృతి నొందు చందమున మానవుడుతాను చేయు
పనులే తనుద్దరించునను భ్రమయే జప, తప, యోగ, ముద్ర
మోన, దాన యజ్ఞ యాగ యమనియమాది సత్కర్మ దుష్కర్మములను
కర్మనియములచే బద్దులై బ్రహ్మత్వము నిర్దిించునను భ్రాంతిచే తాను
చేయు పనులే తన్ను మోక్షము జెందించునను తలంపుచే సార్థకముగాక
మునుంగుచున్నారు తన్నుతాను తెలిసికొనక యెన్నిపాట్లు బడినను
అడవికి మోశిన కట్టెల చందముని తెలిసికొనిన విజ్ఞానులగు మానవులు
సద్గురువుల సేవించి తన రూప స్వరూప స్వస్వరూపములను విమర్శించుకొని
తనను తాను చేయు కర్మములను మృషగానెంచి ఇట్టిజ్ఞాన కర్మలకుమూల
మగు హరి స్వరూపముచే సర్వస్పృష్టి స్థితి లయములు జరుగుచున్నవి యని
ఈరీతి అనాత్మ ఆత్మ పరమాత్మలై వికసించునది హరిమాయ విశేషమని
ఇట్టి సర్వ నాటక జగజ్జాలములే తననిర్ణయములని ఈనిర్ణయజాలములు
యేతావున జరుగుచున్నవో తావుయగు ఈ యుత్త బట్టబయలే యేమిలేదు.
అని తన వింతను వుండజూచిన నిర్ణయబద్ధమను అహంకారమును విజ్ఞాన
మను జానాగ్నిచే దహన మొనరించి పరమపదవాసులగు విరాగులే బ్రహ్మ
బోత్తములని జాతమృత సౌచశీల కులగోత్ర రూపనామ క్రియా రహితపరమ
పావనులైన పురుషోత్తములని వర్ణానాం బ్రాహ్మణ్యేగరుః ఇట్టి బ్రాహ్మబోత్త
ములే ఈ సర్వమునకు మూలమగు బ్రహ్మమును అరచేతి వుశిరకాయుగలే
కనుగొన్న పరమ పావనులైన వారని తీర్మాణము.

తీర్పు - 36

క॥ కర్మమున బుట్టు జంతువు కర్మమున వృద్ధిబొందు కర్మమున
జెడున్ కర్మమె జనులకు దేవత కర్మమె సుఖదుఃఖములకు కారణమృషిపా
కర్మమనిన, సుఖకర్మమనియు దుష్కర్మమనియు, కర్మమనియు త్రివిధ
కర్మములై యున్నవి. కర్మమనిన వృత్తి యనియు (పనియనియు) తీర్మా
ణము. బాహ్యకర్మమనిన దేహరూపమున జరుగువృత్తికి దుష్కర్మమనియు
అంతరమున మానసనమున జరుగు వృత్తికి సుఖకర్మమనియు వృత్తియను

యీ రెంటికి మూలము. అలోచనకు తోచునది కర్మయనియు సర్వసాక్షియగు శుద్ధ చైతన్యము అను భగవన్వరూపమునందువీడి అలోచనమునతోచి మానసమున ప్రకాశించి బాహ్యమున శబ్దరూపమై వెలువడి సమస్తము జరుగుచున్నది. నాయాలోచనకు వచ్చినది, నామానసమునకు తోచినది, లేకుండిన నేను యేమి చెప్పలేను అని చెప్పచున్నారు. దేహమున శబ్దరూపమై వెలువడువాక్యమునకు మానసమున నిశబ్దవాక్యము తావైయున్నది. మానసముకు తోచుటకు అలోచము తావైయున్నది. ఇట్లు త్రివిధవాక్యములకు భగద్వాక్యము మూలమైయున్నది. ఇట్టి భగవత్సరూపమును సద్గురు కరుణాకటాక్షమున యేర్పరచుకొని ఇట్టి త్రివిధకర్మలకు మూలము భగవంతుడేయనియు విచారించని దోషముచే నాది-నేను-తాను అను ప్రస్తానములే తెలియక శాస్త్రగర్తములజిక్కి పరితిపించుచున్నారు వివేకులైన మానవులు ఆచార్యవరముచే విచారించి తరింతురని ఆశయము.

తీర్పు - 37

శా॥ వైరాగ్యంబు ధృఢంబుచేసి పరతత్వజ్ఞాన మార్జించి సర్వారంబోపరంబు గైకొని తురీయంబుది యారీతియో దరూడుండగు వానికిన్ గలుగునే యాగామి సంఘిత ప్రారుబ్ధంబులు సంతతంబును పరబ్రహ్మాత్మత్వైయుండగన్ జాగ్రదావస్థ, స్వప్నావస్థ, సుషుప్తావస్థ, తుర్యావస్థలకు మూలము స్థూలశరీరము, సూక్ష్మశరీరము, కారణ శరీరము మహాకారణ శరీరములను బద్దులై విశుద్ధుడై జనుడు ప్రాజ్ఞుడు ప్రత్యగాత్మ స్వరూపుడై హింసబొందు జీవస్వరూపమునకు ఆదియైన విరాట్ హిరణ్యగర్భ అంతర్యామి అవ్యాకృతుడై ప్రకాశించు ఈశ్వరస్వరూపమునకు మూలము అహంబ్రహ్మ హయమాత్మబ్రహ్మ తత్వమశి బ్రహ్మ ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మములై ప్రకాశించుచున్న యెరుక త్రివిధములై ప్రకాశించు మూలములేని గురైరిగి శరీరము యేమిలేదు. అనుతీర్పు శ్రీఆచార్య స్వాములవారి కృపకపాత్రులై త్రివిధప్రకాశములగు యీ సచ్చిదానంద స్వరూపము యేతావునపుట్టి పెరిగి లయమొందు విధము విచారించిన పురుషోత్తమునకు ప్రారబ్ధమను జీవభ్రాంతియు సంఘితమను (సంకల్పము) ఈశ్వర భ్రాంతియును ఆగామియను బ్రహ్మభ్రాంతియును సార్వకాల సర్వావస్థలయందు యెడ తెగక ఈ

బ్రహ్మమయమై ప్రకాశించు హరి మాయనుదాటి హరియు హరిమయమైన జగత్తును కరతవామలకముగా ఘండజూచిన పరిపూర్ణులకు యేమియు అంటవు. అట్టిపురుషునకని తీర్మాణము.

తీర్పు - 38

శ్లో॥ జాతశ్య మరణం చృవహః జీవహింసో అహింసో పరమధర్మహః॥
 పుట్టిన ప్రతియొక్క వస్తువు గిట్టుట సహజముగా యున్నది. పగలు యేర్పడిన రాత్రి లయించు చున్నది. రాత్రియేర్పడిన పగలు లయించుచున్నది. జనన మొందిన లయము వెంటనేయున్నది. ఇట్లు సుఖముండిన దుఃఖము కూడియేయున్నది. ఈలాగు ద్వందములచే యెనుబది నాల్గు లక్షల జీవ రాసులు పుట్టిగిట్టుచున్నవి. అందులకే పెద్దలు ॥శ్చ యదృశ్యంతన్నశ్యం అనీశ్యతి యుండనేయున్నది ప్రకాశించుటకు లయమొందించుటకు కారణ మొకటి యుండవలయును జీవుడు అనాత్మ స్వరూపుడై ఒక దానియందు ప్రకాశించిన మరియొకదాని యందు లయమొందుచుండును. ఒక అవరణయందు కూడినపుడు. పుట్టెననియు అవరణము వీడినపుడు. లయమొందెననియు భావింపుచున్నారు. జీవహింసోయను వాక్యము, యెనుబది నాల్గు లక్షల జీవరాసులనియు, అవరణలతో కూడియే. ప్రకాశించుచున్నవి. అగ్నిరాసులయందు జీవుడుండియే ప్రకాశించునుగాని జీవుడులేక యేరాయు ప్రకాశింప జాలవు. పుట్టి ప్రకాశించి లయమొందుటకు కారణమొకటి యుండవలయును. సృష్టించుటకు కర్తలేక సృష్టి కాలేదు. పోషించుటకు కర్తలేక పోషణ కాలేదు. లయము జెందుటకు కర్తలేక లయముకాలేదు. సృష్టికర్త బ్రహ్మ సత్వగుణ ప్రధానుడు పోషించుటకుకర్త విష్ణు రాజస గుణప్రధానుండు లయమొందుటకు కర్త ఈశ్వరుడు తామసగుణప్రధానుండు ఈ విధముగా త్రిగుణాత్మప్రధానుడైన జీవుడు అవరణ బందితుడై అందకారముచే తనచే కల్పితమైన వస్తువును తానని స్థూల సూక్ష్మ కారణ మహాకారణ శరీరములనే అవరణములకు లోనై జాగ్ర, స్వప్న, సుషుప్తి తుర్యములనియెడు చతురావస్థలచే జనన మరణముల పొందుచూ తన నిజస్వరూపముకానక పసిడికాయ పురుగుప్రాణి బ్రతుకుయేలాగే అలాగుననే తనచే కల్పితమైన అవరణలోచిక్కి మృతి

యెందు విధమున జీవుండు జీవికయను అవరణమునచిక్కి మృతినొందు విధమున అటగానక నేనుచంపుచున్నానని నీవుచచ్చెదవని భ్రమయెందు జీవోపాది విమర్శలు, సద్గురు కృపలేక యెన్నిశాస్త్రములు చదివినను యెన్ని దేశములు తిరిగినను యెన్నిసాధనలు నేర్చినను తన నిర్ణయములు తనకు బంధములగు చున్నవి. తన నిజస్వరూపమునే కానరైరి. యెన్నిపాట్లు బడినను తనపాల్గే తనకు బంధకముగానున్నది. ఈ రీతి తనభ్రాంతి రూపమును ఆర్యాధర్మబలమును సద్గురు కృపావలొకనమున తనువు తనను తనచే కల్పితమైన మాయయు మిథ్యగా మేల్కొన్నవారే జీవహింసారహితులు అహింసాపరమధర్మహః అనుశ్మతి వాక్యమునకు జీవహింసయగు తనస్వరూపంబున నెట్టిదియో, జాతశ్యమరణం దృవహః యను దేహధర్మమేదియో కానక ధర్మాధర్మములకు బద్దులై కూపస్థ మండూకము పగిది తల్లడ పడుచూ ఆవరణబంధితులై అజ్ఞానమును భ్రమచే పరధర్మముకానరైరి ధర్మాధర్మవిలక్షణ సాక్షియగు హరిస్వరూపముచే యీ సర్వనాటకము జరుగు చున్నదను తీర్పు విచారించి అచార్య కృపకు పాత్రులైన పురుషోత్తములని తీర్మాణము.

తీర్పు - 39

భూతక సంచక వశేంద్రియ తన్మాత్రలచే కూడివికసించు మహావాక్య స్వప్రకాశతంబగు మూలములేని గురైరిగే శరీరము త్రిగుణములచే అవస్థా త్రముచే మార్పు జెందుచున్న జీవరూపమును తనచేజరుగుచున్నదను అహంకారమును విలక్షణ సాక్షియగు ఈశ్వరదృష్టిచే వుండజూచిన గగన ప్రసూనము పగిలి లేనిది పున్నట్లు తోచినదేకాని యే దృష్టికి గోచరిస్తున్నదో దానిని గురుముఖముగా విచారించి అహంకార అహంభావములు అహంబ్రహ్మమే యీత్రవిధములై కనిపించుచున్న యీ సర్వము బ్రహ్మమే సర్వం కలువిధం బ్రహ్మమును, యేతావున సృష్టిస్థితి లయములుగా మారుచున్నదో తావుయగు బట్టబయలున గనుగొన్న యేమిలేని అచలపరిపూర్ణమైయున్నదని భావము.

తీర్పు - 40

పుపాసనలు దేవతలు జపములు తపములు వ్రతములు తపస్సు సిద్ధులు
యెన్నియో గలవు. కాని శ్రీ వేమయోగి ॥గీ॥ తనలో సర్వము యుండగ
తనలోపల వెదకలేక యీ ధరలో వెదకే తనువుల మోసేయెద్దుల మనమున
దెల్పంగరాదు మహిలోవేమూ యీ మూడ మూనవులకు యేమి చెప్పినను
ఆస్యాదిక్యముగా తోచునేకాని (అందుకే)

గీ॥ నిజములాడువారి నిందించు జగమెల్ల నిజము లాడరాదు. సీచు
తోడ. నిజమహత్ముగూడి నిజమాడవలెనయా ॥విశ్వ॥ సత్యం జన విరోధాయ
అసత్యం జన రంజకం నిజము నిష్కారము అని ఆర్యులు సెలవిచ్చిన
ప్రకారం నడువడమే సత్పురుషుల లక్షణములని తీర్మాణము.

తీర్పు 41

మూ॥ మూలభావమిదం జ్ఞాతంశరీరంకి మునాస్తిహి తా॥ మూలము
లేని గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అనగా ఆకాశం గగనంశూన్యం అని
యున్నదికాని అయితే అనరాదు. అయితే ఆకాశశబ్దగుణశబ్దో అనియున్నది.
అయితే అనరాకయున్నది. ఈ అవకాశమునకు శబ్దగుణము యిమిడి
యున్నది యీ శబ్దగుణమే ఓంకారము. యిందు ఆకారముఉకారము
మకారము అనే మూడు గుణములు యిమిడియున్నవి. యీ మూడు
గుణములే ఆకారమే బ్రహ్మయని ఉకారమే విష్ణువని మకారమే ఈశ్వరు
డనియు నిర్ణయమైయున్నది. ఇందులో పంచమాత్రుకలు యేర్పడు
చున్నవి. యెట్లన శబ్దము యేపుడు కలిగెనో అపుడే స్పర్శ స్పర్శయేపుడు
గలిగెనో అపుడే రూపము రూపము యేపుడు గలిగెనో అపుడే రసము రసము
యేపుడు కలిగెనో అపుడే గంధము గంధము ఈ విధముగా పంచభూత
సముచాయము యేర్పడుచున్నది. (ఆకాశము గగనము శూన్యము అనగా)
యేమిలేదు అని నిరాశుయ నిర్వికార రూపనామక్రియలనెడి వికారములెని
కాలములో అనగా యీ ఉత్తబట్టబయలులో అనగాయేమిలేని కాలములో
శృ॥ స్వయం భూచతురాననా అని శృతి యున్నది. చతురాణనయనగా
చతుర్ముఖ బ్రహ్మమని పండితులు పల్కుచున్నారు. కాని సర్వంకలువిధం
బ్రహ్మ అనియున్నది. ఈ సర్వము బ్రహ్మమే యనియున్నది. యీ
సర్వము బ్రహ్మమే అయితే నాలుగుముఖములు యే వస్తువుకులేవు అని

అందామంటే శృతికి విరుద్ధము. విచారించని దోషమే కాని తనువు ముఖమున కన్నులచేత చూచేది చెవుచేత వినేది ముక్కుచేత ఆఘ్రాణించేది నోట చెప్పేది. యీ నాలుగు నాలుగుముఖములై యున్నవి. అంతరమున మనస్సుచే సంకల్పించేది అనగా అనేది అంతరమున బుద్ధిచే నిశ్చయించేది అనగా అన్నమాటవిని నిశ్చయించేది అనగా అంతరమున చిత్తము చలించేది అనగా చూచేది చూస్తేకాని ఒక అకారము తోచదు, తోచేది అహంకారము అప్పుడే ఒక అకారము కనిపిస్తూ యున్నది. ఈ విధముగా స్థూలసూక్ష్మ కారణ మహాకారణ శరీరములై ఆందులో ప్రతిబింబించిన జీవుడు స్థూల శరీరము నంటినపుడు విశుద్ధుడు, సూక్ష్మ శరీరము నంటినపుడు తైజసుడు కారణశరీరము నంటినపుడు ప్రాణుడు. మహాకారణ శరీరము నంటినపుడు ప్రత్యగ్భూత్యయనియు యీ నాలుగు శరీరములలో ప్రతిబింబించిన జీవుడు. నాలుగు అవస్థలు పొందుచున్నాడు. యేదిచూస్తూయున్నదో అదియే మూడవనేత్రము ఈశ్వర వృష్టియనియు ఆలోచనయనియు నిర్ణయించిరి. ఈ యీశ్వరుడు విరాట్ యనియు హిరణ్యగర్భుడనియు అంతర్యామి యనియు అవ్యాకృతుడనియు యీ విధముగా ఈశ్వర చతుష్టయములై అహంబ్రహ్మాస్మి హయమాత్మబ్రహ్మ తత్వసుఖబ్రహ్మ ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ యీ విధముగా బ్రహ్మచతుష్టయములుచేరి పరహరుకళలై పిండబ్రహ్మాండములై అనేక రూపనామములై అదేచిత్ర విచిత్ర రూపములచే ప్రకాశించు యెరుక నాటకము (లేక బహుము) యీ నాటకమునకు మూలము దెలియక తైలల్లడమూ నొందుచూ యీ సర్వమునకు మూలముయేది అని నద్గురు కృపకు పాత్రులై విచారించిన వారే పాపనులు విచారించక పుస్తకములలో వ్రాసినారని ఒకరివలన యేమి తెలియవలెనన్న మూర్ఖులు యెన్నడు వరిజేరలేరని భావము.

తీర్పు- 42

క॥ యెందాక తెలివి దోచేనో అందాక మనోవికారమని తెలియదగున్
తెందమునకు వాక్యమ్మున కందనిదే బ్రహ్మరూపమదిన వరయన్ యీ తెలివికి
శోడాక్షరియనియు యీ తెలివి పోయిన తద్ వస్తువుకు ద్వాదశాక్షరియనియు
పేర్లనిడిరి. గురుశిష్య రహితమైన యీ పరిపూరముకంటె యేమిలేదు,

జ్ఞానము వలన గురైరుగుట కాబట్టి యీ మూలములేని గురైరిగే శరీరం యేమిలేదు. కలలో దోచిన శరీరం మేలుకొంటే యేమిలేదో అలాగే గురు వాక్యంచేత మేలుకొంటే యీ మూలములేని గురైరిగే శరీరం యేమిలేదు, తద్వేషస్తువే సర్వచేక సర్వకాల సర్వావస్థలయందును సర్వమునంటక సర్వవ్యాప్తియై సర్వమున కతీతమైయున్నది. బాహ్యంతరములతోచే సర్వనామరూపనామముల దీశిచూచినదియే యున్నది. యే వృత్తులు కల్గిన నవి యన్నియు భ్రమరూపకముగా తద్ వస్తువునందే మెలంగు చున్నవి. యిదే రహస్యము యిదే సత్యము నీవు నేను అనువృత్తిజ్ఞానము లేని కాలములో ఆనందంనాస్తి అచలంనాస్తి సర్వదా అను అనంతోపనిషత్తు శ్రుతి ప్రమాణముగా ఆనందమనునది లేనిదిగాన అది ఆగంతుకమే అచలమే శాశ్వతమై సనాతనమై శివమై యున్నది అని భావము.

తీర్పు - 43

శ్లో॥ అశరీరం సర్వదాస్తి శరీర రహితం సదా
ఇదమేవ సదోముక్తిః అన్యదాభ్రమకారణం

తా॥ శరీరములేని అచల పరిపూర్ణమే సత్యంశివం. యీ మూలము లేని గురైరిగే శరీరం యేమిలేదని యెవడు తెలిసికొనుచున్నాడో శరీరము లేని అశరీరియుగుచున్నాడు. యిదియేముక్తి దీనికి అన్యము సమస్తము. భ్రమయే కారణము. యీ ఆత్మను విచారించు సర్వులకు అనుభవరూపక ముగా నున్నది. పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునందు తనకు మూలములేదిన్ని నిలుచుటకు స్థానములేదిన్ని తెలిసికొని తానే బ్రహ్మననే భ్రాంతి పూర్తిగా వదిలి వేయుటే యెరుకను విడుచుట. యిందులకే మి సాధనగావలయును. అనగా యెరుక అపరోక్షమగువరకే సాధనగాని ఆ పైన సాధనలేదు కనకనే శ్రీ శివరామ దీక్షితులు యే సాధన వలన యెరుక రహితమగును అనిప్రశ్నకు యే సాధనచేస్తే కలయందున్న వానికి కల రహిత మగును అని అన్నారు. శ్రీ భాగవతు శ్రీకృష్ణదేశికేంద్రులవారు యే సాధన సేకెందుకు వీసానికి పనికి రావన్నారు. యీ రెండు వాక్యములున్ను యెరుకను వస్తు నిశ్చయ రూపంగా గురైరిగి ఆ రూడత పొందిన వారికే అది గుర్తింపవలెను, అట్టి యెరుక స్వరూపుడుగా నిలిచినవాడు తనకన్యంగావున్న పరిపూర్ణపరబ్రహ్మము

సత్యముగాను తనకలమి కలవంటిదనన్ని మృష అనిన్ని గురువాక్యరీత్యా భాపిస్తే యెరుకరహితమగును. యెరుక స్వప్నమనుచు యెరిగి ప్రసర్తించు నదియె యెరుక విడుచుట.

తీర్పు - 44

ఉన్నవి రెండు పరిపూర్ణము లేనెరుక కనుక లేనెరుకను క్షణముగా విచారించి చూపించి అదికానిది అది లేనిది యేదో అదే పరిపూర్ణము అని చెప్పవచ్చును. అట్టి లేనెరుకను విడచితే అంతాపరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే వాక్కుచేత చెప్పరావి దానిని చెప్పటకింతకంటే మార్గములేదు. దీనిని గురించి ఆ విధముగా వన్నశిష్యుడు యెట్లు తెలుసుకొనునంటే గురువుచెప్పిన చూపించిన లేనెరుకను ముందుగా తెలుసుకొనును. అది మాత్రము అంత నులువుగా తెలియబడనా? అంటే తెలియబడదు. కాని అంతఃకరుణ శుద్ధి కల్గిన శిష్యుడయితే ఆ యెరుక స్వరూపుడు తానేనని గుర్తించి ఆ సర్వ స్వరూపమైన అఖండాత్మ స్వరూపుడు తానై నిలుచుటే అనే నెరుకను తెలియుట అట్టిస్థితియందే తానుకాని తానులేని పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమున్నది. తానేలేడు అనే యదార్థ జ్ఞానము శిష్యునికి కలుగుచున్నది. యదియే పరిపూర్ణమును వుండజూచుకొనుట అట్లు వుండ జూచిన తెలివితేనేలేదని దానిని రహితమొనర్చుకొనుటే లేనెరుకతో పరిపూర్ణమును గనిపెట్టుట యిదియే యెరుకలేక సేవించుటకు ప్రథమసాధనము.

తీర్పు - 45

యీగురైరిగే చైతన్యమునకు మూలం యేమిలేదు యీశరీరము శాశ్వతమాయని పరిశీలిస్తే మూలము లేకనే సర్వము తోపించి లేకపోవు చున్నది. అందుకే ||శ్లో|| జాతశ్య మరణం దృవహః|| అనునార్యోక్తి వల్ల మనంకల్లారచూస్తాయున్నాము. మనకంటే ముందు వెనుక యెందరో మృతినొందుచున్నారు. కాన యీ గురైరిగే చైతన్యమునకు అనగా యీనేనుకు మూలము యేమిలేదని స్పష్టమగుచున్నది. యీ శోడశాక్షరి మంత్రంవల్ల యీగురైరిగే శరీరము యేమిలేదని యెరుకకు యెరుకైతే యెరుకకు యెరుక యేమిలేదని దృఢమవుతుంది. భ్రమవల్లనే సర్వములేదని దృఢమవు తుంది భ్రమవల్లనే సర్వము లేనిది యున్నట్లు తోస్తాయున్నది. అందుకే

॥శృతి॥ భ్రమేవాహంభ్రమేవాహంభ్రమేనాత్మ్యం భ్రమేబోపాసకోమనః భ్రమీ శ్చర భావత్వం భ్రమమూల మిదం జగత్ సర్వము భ్రమవల్లనే కలుగు చున్నది కలలో దోచిన శరీరమును యేలాగో అలాగే కలలో దోచిన శరీర ములు యేనుగులు, మనుషులు, జంతుజాలములు మన సిరిసంపదలు మన హేదాలు ఉద్యోగాలు స్వప్నా ఆనంతరము అనగా జాగ్రతావస్థలో లేక పోవుచున్నవి. యీ జాగ్రదావస్థములో యీకనుపడుచున్నదృశ్య జాల ములు మనతల్లితండ్రులు సోదరసోదరీమణులు భార్య పుత్రులు బంధు మిత్రులు ధన కనక వస్తు హనాదులు కనబడి లేక పోవుచున్నవి. అనగా నిజజాగ్రదావస్థలో లేక పోవుచున్నవి. అందుకే కలయెరుకగాను మేల్కొ బయలుగాను యిలసామ్యము చేసిచూడు భ్రమతెలుగున్ అన్నారు. ॥శృతి॥ కలో స్మరణానుముక్తిః అనుశృతి ప్రకారం మేల్కొరాగా కలయేలాగు యేమి లేదో అలాగే యీ మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని అనం గానె యీ యుత్త బట్టబయలేయేమిలేదు. ఇదియే ద్వాదశాక్షరిమంత్రం బాహ్య అంతరముల తోపించు దృశ్య ప్రపంచము అనగా యెరుక ప్రపంచము రహితమైన తర్వాత ఇక యున్నది. పరిపూర్ణమే భ్రాంతి జ్ఞానప రిత్యజ్య సర్వంనాస్తీతినిశ్చయం భ్రాంతిజ్ఞానములు పడచి సర్వమునాస్తి అనుభావమే అచల భావము. నీకుముందు తెనుకు ఇరుపార్శ్వములయందు జాలములలాది సర్వదిశల చావుదవ్వలందు లోపలవెలుపల క్రిందమీద కలదు కేవలాత్మములు గృచ్చ సందులేకనుకలచున్నది బట్టబయలు యీ బట్టబయలు లేనిచోటులేదు. ॥గీ॥ తనకు వెలుపలలోపల తథ్యముగను దనరిచానుండె అడలంబు దరుగకెపుడు తానెడియెరుక పోయిన తానె యగును. కల్పనాతాతీ యోగాత్మ కేవలాత్మ.

యీ మూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేవనిచెప్పేదే శోడశిమంత్రం యీ శోడశి మంత్ర వివరణయే యెరుక నిరసన. యీగుర్రెరిగే యెరుక యెన్న టికి లేనేలేవని చెప్పేదే శోడశిమంత్రం వున్నది పరిపూర్ణం లేనిది యెరుక లేనెరుక యేలాగుతోస్తూ యున్నది యనగా భ్రమయని భ్రాంతియని మాయ యని చెప్పబడుచున్నది. ॥శృతి॥ ఇంద్రజాలమిదం సర్వం యదాచు మచుమరీచికా అఖండిత మనాకారం వర్తతే కేవలం శివం యీతోచే జగత్తు

నిష్ఠికారమగు అద్వితీయమైన అచల పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునందు లేకనే బగత్తుతోన్నాయున్నది అని భావము. తావుయగు అచల పరమపదము నందు తోపించినదంతయు ఇంద్రజాలమని మిద్యయని యెరింగిన వారలె భ్రాంతిరహితులు అట్టి తావును సద్గురు కృపవలన నెరిగి స్థానబల్మియేకాని తనబల్మికాదని అన్న అర్హుల తీర్మాణము నేరింగి యీ సర్వము తనలో జరుగుచున్నదిగాని వింతలకు లోనుగాక దానినంటక తనకూతోన్నాయున్న సర్వముగాదని ఇంద్రజాలమని మిద్యయని యెరింగి సార్వకాలము ఒక్క తీరుగాయున్న యీ యుత్త బట్టబయలగు పరమపదవాసులే భ్రాంతి రహితులు.

॥గీ॥ బట్టబయలందు దోచు ప్రపంచమెల్ల లేక కనిపించు పరికింప లేక పాపు యెండమావులదోచెడి నీల్లకరణి వెదకి చూచిన లేకుండు విధము గాను.

॥క॥ భ్రమవల్లదోచు సర్వము భ్రమవల్లనె లేకపోవు భ్రమయే గాంచునె భ్రమలేని వారికెప్పుడు భ్రమదోచదడెందు బట్టబయలున కంటెన్ యిలేకతోచే దానినె భ్రమయని భ్రాంతియని చెప్పబడుచున్నది. యీ మాయ యెరుకయే భ్రమయని భ్రాంతియని అనగా రజ్జు సర్పభ్రాంతి అనగా లేనిది త్రాటియందు పామువలె భ్రాంతియేగాని విచారించి చూచిన త్రాడులో పాములేనట్లు తనను తాను తెలుసుకున్న యెరుక తానుయేమిలేనని తాను త్రాటియందు సర్పభ్రాంతివలెనెకాని తానుయెన్నటికి లేనిదాననని తాను మృషియని లేనిది అని తెలుసుకుంటుంది. అట్లు తన్నుతాను తెలియనంత కాలము యెరుక తానువున్నట్లు సర్వరూపనామ దృశ్యములు పున్నట్లు గుర్తెరుగుతూ భ్రమలోపడి తన్నుతాను తెలుసుకోలేక సంకల్పములోబడి అగపాట్లు పడుతూ వుంటుంది. యెరుకకు సంకల్పమేమాయు సంకల్పమే అవ్యాసము సంకల్పమే బంధము సంకల్పమే జన్మము సంకల్పమే జగత్తు సంకల్పమే జీవుడు. సంకల్పమే యాశ్వరుడు. సంకల్పములోబడి తన్ను తాను తెలుసుకోలేక తన్ను తాను మరిచి తానురహితముగా లేకపోతు వున్నది. గురుకటాక్షముచేత తన్నుతాను తెలుసుకున్న యెరుక తానుయేమి లేనని తానుమృషియని లేనిదాననని అట్లు యెరుకకు యెరుకైతే యెరుక

యేమిలేదని తెలుసుకుంటుంది. యేలాగు అనగా సూర్యుడు ఉదయిస్తే చీకటి యేలాగుపాతున్నదో మేల్కూరాగా కల యేలాగు యేమిలేదో యామూలము లేని గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనంగానె యాయుత్తబట్టబయలే యేమి లేదు యిదియేకొటి మార్గకు జ్ఞాపకము. యీ పక్క శరీరం లేకుంటే జ్ఞానములేదు కర్మాలులేవు యీగుర్రెరిగే శరీరం యున్నంతసేపువ్యవహారమే యీగుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదని తాత్పర్యమాయనా అదేమేలుకొనుటయింతే కాని ఒక్కటైన అవస్థలేదు. యీ మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరమే స్వప్నావస్థ గురు కటాక్షించేత మేలుకొంటే అప్పుడే జాగ్రత యింతేకాని యొక్కవ తక్కువ ముచ్చట్లు యేమిలేవు.

క॥ పరిపూర్ణమే సేవించుటె తిరముగ జాగ్రత యటంచుచెలియుము విశ్వంబరయుటె స్వప్నముగావున పరిపూర్ణముగాంచి కలయు బాయుము నీవున్ తాను తునచే కల్పితమగు మాయను మివ్యగానెరింగి వారే భ్రాంతి రహితులు.

తీర్పు - 46

(అచలబోధ సిద్ధాంతము యెరుక లక్షము వాయువంబిది) మూలము లేని గుర్రెరిగే శరీరము మనురమాత్ర ప్రమాబము ఇదే ప్రకృతి పురుషులు ఇదే గొప్పా కొంచము ఇదే మూలమాయ ఇది పున్నంతసేపూ యీ యుత్త బట్ట బయలులోనే విహరిస్తుంది. ఈయుత్త బట్టబయలును విడచివుండే టందుకు దీనికి వేరే స్థానములేదు. యిదినిరూపాధికముగాయుండదు యీ యుత్త బట్ట బయలున పుట్టినదికాదు. ఈ మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరమే అయిపుట్టినది. దీని వలన ఈ స్థూలశరీరము పుట్టినది యిది ఈ యుత్త బట్టబయలులో యున్నంతసేపూ దీనికి అనేక సామర్థ్యములుకలిగి యుండును. నీటిలో ముసలివలె యిదే సమస్తమయిన త్రిపుటులు ఇదే త్రివిధ ఆహములు ఇదే నేననె మూలమాయ దీనిరాకడే ప్రపంచ సృష్టి దీని పోకడే ప్రపంచ ప్రళయము యిదే పిండబ్రహ్మాండ స్వరూపిణి దీనిపేరే యెరుక దీనికె యెరుక పురులు గలవు. యెరుక మరుపులను యెరిగేదియదే దీనిని రమ్మనెవారులేరు. పుండమనెవారులేరు. పొమ్మనెవారులేరు. ఇది

వుంచుంది. సకల వ్యవహారాలు చేస్తుంది. తనకు తానేయేమి లేకుండా పోచుంది. నిత్యము అనేకమార్లు వస్తుంది వెంటనే యేమిలేకపోచుంది. తనమూలము తానెరుగదు సకలభ్రమలకు మూలము ఇదే ఇది కలలో వచ్చిన శరీరమువంటిది. యిదే మహాకారణ శరీరమన దగినది. తనతోకూడ సమస్తానకు నామరూప కులగోత్రాలను యేర్పాటు చేసింది. యిదే వేదశాస్త్రాది విద్యలను కల్పించింది యిదే దీనిది అవాతర దొరతనము యిది సమస్తభాషా స్వరూపిణి యిదే గురుశిష్యబోధా స్వరూపం ఇది రాకమునుపు నిశ్శబ్దమే. యిదే ప్రత్యక్షైతన్యము. ఇదే పరమ చైతన్యము. ఇదే పరబ్రహ్మ స్వరూపము యిదే హయామాతృబ్రహ్మ ఇదే యీ యుత్తబట్టబయలును బయట పెట్టింది. యిదే ఉభయైక్యము యిదే తత్త్వమసి స్వరూపము యిదే అహం బ్రహ్మస్మి యిదే ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ దీని నుంచే ఆకాశాది పంచభూతములు పుట్టినవి. ప్రపంచ కారణ స్వరూపము తాను ఒకటే అయివుంది. తన్నుతానే భ్రమిస్తుంది. తనతోటే జీవే శ్వరులు తానులేంటే జీవేశ్వరులులేరు యిదే స్మరణ. దీనికే విస్వరణ నిపద్ది పుస్తకాలు చేసిందియిదే. అబద్ధాలు పుస్తకాలు చేసిందియిదే సకల నిర్ణయాలు చేసింది యిదే. అను కొంచులో చారమువలె తిరుగుచుంది. ఒక క్షణమైన పూరకుండదు. యేదైన ఒక వ్యవహారము చేస్తూనే యుచుంది. యేకము యిదే అనేకము యిదే మధ్య వచ్చి మధ్యపోయ్యేది యిదే. దేహము ఇడిస్తే దేహికి వుండే స్థలములేదు. దేహికి లేకుంటే దేహమును యెరిగి వారులేరు వచ్చేటప్పుడు దేహిలేక దేహముకాలేదు రాంగానే దేహిదేహములు రెండు ఒక్కటే. యీ రెంటిని వేరనగూడదు తనకు మూలములేనిది అన్నిటికి తానే మూలమైనది. అచలముందని యెప్పుడు తెలిసితే అప్పుడెతానుండదు. శరీరము అబద్ధము. నేనునిబద్ది అనేది యిదే నేను శరీరము ఒక్కటే అనేది ఇదే నేను వేరే యీశ్వరుడు వేరే అనేది ఇదే గురుమూలంగా విచారించిన వారికి, సార్వకాలము అచలమే గురునిచేత యిది యేమిలేదని దృఢమై లేక పోవడమే మేల్కొని యీ శరీరములో కొంత అబద్ధము కొంతనిబద్ది అనేది అన్యాయము. యీ శరీరములో వున్నపేర్లు అనే కాలు జ్ఞానమని అజ్ఞానమని విషయాదులని గుణాలని అంతఃకరణమని మనస్సని, బుద్ధి అని చిత్తమని అహంకారమని వేదాలని శాస్త్రాలని పురాణాదుల ఉపనిషత్తులని మంత్రాలని లక్ష్యాలని యెన్ని అనివ్రాతు యీ శరీ

రములో స్వగత భేదాలు అనంతాలు తీసివెసిన కొన్ని మొలుస్తాయి. యిది లేకుంటే యేది వుంచుందో అదే అచలం అదికావలయునని యిచ్చవద్దు కాకపోయినని విచారమొద్దు అయిననియెడు అబద్ధాలు ఆడవద్దు. సార్వ కాలంగురు వాక్యం మరువకుంటే చాలు దీనివేత పుట్టని చాపని చాన్ని వుండజూచి దీన్నియేమి లేదని నిశ్చయమువుంటెచాలు. యే సాధనపద్దు ఆకాశములో వాయువు పుట్టినట్లు సుషుప్తిలో మేల్కనవచ్చినట్లు నేను మేనులు యెరుగని బ్రహ్మమందు లేని మేనులు పుట్టి బ్రహ్మనుగని నేను మేనులు తాను లేచిపోవుటయేపని యీ బోధవిన్నందులకు ఫలం, జాగ్రత స్వప్న సుషుప్తి తుర్యాలు లేనిది కంటిలో పాపఆన్ గుర్తెరిగే ఆత్మలేనిది అపరిమిత సంకల్ప పురుషుడు అణగిపోయిన బయట పడునది యీ గుర్తె రిగే. శరీరం యే లేదని తీర్మానించగా తావుయగు పరమ పదమే బట్టి బయల్పై శాశ్వతమై సనాతనమై నీవమైయున్నది. అందులోకాన్పించు సర్వములేనిది మిథ్య ఆరోపితములు. కాన సర్వధర్మములు త్యజించి సర్వ ధర్మములకు మూలము నేనను అహంకార, అహంభావ అహంబ్రహ్మము లను త్రివిధఅహములున్నంత పరకు సుఖదుఃఖ జరామరణములచే మారు త్రివిధ అహములను యెరుకను పరమ గురుని కర్పించి పరమగురుని సేవా మృతముచే వుండజూచి పరమపదమును పొందుకున్నవారే భ్రాంతిరహితులు జనణ మరణ రహితులని భావము.

తీర్పు - 47

శాస్త్రవృష్టం గురువాక్యం తృతీయం ఆత్మనిశ్చయం చతుర్థం సంయమం ఛేదనం పంచమం ముక్తిదాయకం శాస్త్రసమ్మతమునకు గురువాక్య సమ్మతముచే నిశ్చయబుద్ధికల్గి సంశయరహితమైన వారికి ముక్తి చేకూరగలదని శ్లోకము యొక్క భావము. శాస్త్రమునకు గురువాక్యమునకు అనుభవము నకు వ్యతిరేకముగాకుండ యీమూటి సమ్మతముగా విచారణచేయవలయు నని భావము.

3. శాశ్వతమది - ఆశాశ్వతముదు.

4. ప్రపంచ మోహావమెట్లు.

5. పరమార్థమునకు ప్రపంచమునకు సంబంధము గలదా

6. యీ రెంటిని విచారించు మనమెవ్వరము.

7. ముక్తి యెవరికి.

యీ సంశయము చక్కగా విచారించుటకు ముముక్షువులకు పరమ భర్మమై యున్నది.

(పరమార్థ మనగా)

పరమార్థము అది మధ్యాంతములు లేనిదనియు కరచరణాద్యపయ వములు లేనిది నామ రూప కులము గోత్రము సూత్రము లేనిదనియు పురుష సప్తంసక స్త్రీ వర్ణముకానిదనియు ఆకారవికారములు లేనిదనియు జనన మరణములు లేనిదనియు పంపిణీత తత్వములు కానిదనియు తత్వాతీత మనియు సహజ సమర సత్వమయినదనియు చెప్పబడుచున్నది. అదియున్ గాక యీ అచల పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము అది మధ్యాంతములు లేనిది ప్రమాద ప్రమోదములు లేనిది క్రియారహితమైనది సద్బిదానందాత్మకు ఆతీతమైనది నాశనము కానిది. ప్రత్యగత్మకు ఆతీతమైనది. అఖండం అంతం గానిది సర్వము నంటక సర్వవ్యాపకమైనది పనికిరానిదికాదుసర్వము నకు స్థానమైనది. ఒక అవయవములేనిది పేరులేనిది కాక దానిని ఆశ్రయించనిది గుణములేనిది గుర్తెరుగనిది. అతినూత్నము కల్పితములేనిది తేజో అందకారముగానిదిరూపనామక్రియలులేనిది వాచ మానసకాయముల కతీతమైనది, బాల్యయావృప్త కౌమారవార్ధక్యములు లేనిది సార్వ కాలము యేకరీతిగా వుండునది పరిశుద్ధము యిచ్చలేనిది దృశ్యముకానిది స్వందాతీతమైనది ఆకారసాకారనిరాకారముల కతీతమైనది, ఆకార అహంభావ అహంబ్రహ్మఅహం నేనునీవు అనులేనిదియై సత్యమై శాశ్వతమై శివమైననాతనమై ఉత్త బట్టబయలై యున్నదని భావము. యీ పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునకు శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రసగంధములు లేనిదై నాశరహితమై యెల్ల కాలములయందు వక్రరీతిగా వుండునదియై అది మధ్యాంతములు లేక యేమహత్తు లేక పరమ శాశ్వతమై సత్యమై యున్నది.

జనన మరణములులేని నిష్ప్రతియోగిక బ్రహ్మము. ఒకప్పుడు పుట్టునది కాదు ఒకప్పుడునశించునదికాదు, సర్వాతీతమై సనాతనమై కార్యకారణ రహితమై మరణ జనన రహితమై సార్వకాలము వక్క తీరుగాయున్నది. వున్నది లేదు. అని జ్ఞాపితమై సనాతనమై ఆయుధములచేత నరక బడనిదియై ఆకారసాకార నిరాకార చలన రహితమై యున్నదనిభావము. (మరియు)

॥కం॥ సామర్త్యమేమి జూడదు కామ క్రోధాదికముల గలదనిశము యేపాదముల యెరుగదు ఇతరులు తన్నేమన్నను మారుపొందు యీ బట్ట బయలు ॥కం॥ బలుకన బలుకన రాకను తలపోయుదమనిన మదికి దగులక యెప్పుడున్ ములుగృచ్చసందు లేకను కలిగియున్నది బట్టబయలు ॥క॥ యంతింతనరానిది వింతలు సేయనిది యెన్ని విధములగనినన్ చింతలెరుంగ నిది అనియు భాగవతుల శ్రీకృష్ణ దేవక ప్రభువులవారు అనతిచ్చినారు (అచల లక్షణములలో)

(ప్రపంచమనగా యెటుపంటిది)

ప్రపంచము మిథ్యాస్వరూపమైనది దృశ్యరూపమైనది నామరూప కులగోత్ర వర్ణాశ్రమ ధర్మములు గలది ఆశాశ్చితవేదనది జనన మరణము లకునికి పట్టయినది గనుక ప్రపంచము అశాశ్చితవం అయినది పాపమార్మికము శాశ్చితమైనదనియు తేటపడుచున్నది. అయితే యామిథ్యాస్వరూప మైన ప్రపంచము యెట్లు పుట్టినది (యెవరిపలన పుట్టినది) యెవరివలన వచ్చినది అనిపించుచుగా పైనబెప్పబడిన పరమార్థమే కారణమనుకో వచ్చును. అయితే ఆ పరమార్థము సంకల్ప వికల్పాది గుణములులేని దనియు జనన మరణము లేనిదనియు శృతిస్మృతి ఉపనిషద్వాక్యముల యందు చెప్పబడుచున్నది గదా.

॥కం॥ జనులనిరి దేవుడెవరికి కానరాడని నామరూప కర్మ జననముల్ గన నతనికిలేవని యీ జనవాక్యము నిరాకారం నిర్వికారం నిరంజనము నిగు బుబురుగు జన్మా జన్మానామోగు నిజానామోగు గుణములు

లేవు అని అర్థంబగుచున్నది. అయితే జగత్తును యెవడుపుట్టించిరి యని ప్రశ్నించగా దేవుడు తనసంకల్పమున మాయను పుట్టించి అమాయకుల తనసత్తాకొంతనిచ్చి మాయను తనకు సహాయముగా యుంచుకొని జగత్తును పుట్టించినని చెప్పకొనుచుందురు. నిరాకారమనగా దేహములేనివాడు దేహము లేనపుడు కర్మేంద్రియములులేవు. సంకల్పములులేవు. అంత రేంద్రియములు అంతకులేవు. సంకల్పమున పుట్టించెను. అట్లునుటకు యిచ్చట అవకాశము గలదా ॥కం॥ పుట్టుట గిట్టుట లేకనుపుట్టేటి గిట్టేటి యెరుక పొడియెరగకన్ చట్టువలె గదలకుండును బట్టబయల్ యిట్టిదని భావింపదగున్ అని శ్రీకృష్ణభాగవత దేశికులవారు సెలవిచ్చియున్నారు. గనక పరమార్థము వలననే ప్రపంచముపుట్టినదనుట కేవల విరుద్ధముగాయున్నది కాని మాయవలన పుట్టి మాయచేతనే నశించినట్లు దృఢముగా బోధపడు చున్నది. గనుక పరమార్థము శాశ్వతము ప్రపంచము అశాశ్వతము అని తెలియుచున్నందున బ్రహ్మసత్యం జగన్మిద్యయని శృతివాక్యము అనగా పరిపూర్ణపరబ్రహ్మమే సత్యం జగన్మిద్యయని శృతివాక్యము.

(మాయ యెటుల పుట్టినదనగా)

॥కం॥ మాయ తెలియరాదు మాయమూలములేదు. మాయవాయు రూపమాయె మమత మాయ వలన బుట్టె మహదహంకారంబు ॥కం॥ యెరుకోత్పత్తిని తెలియగ సరనిజగర్భదులయిన చాలరనడిచే నరుడెంతవాడు వాడది తెలియదుననవట్టిమాట అని పెద్దలు చెప్పియున్నారు. అయితే మాయ పుట్టుక యెంత వారికిని తెలియదనిన విచారణకు కొంత కొరతగా వచ్చును. యీ కొరత నద్గురు మూర్తిచే విడిపోగలదు. (యెరుక తనకు దావీడివాడు. యెరుకను విడిపించలేరు యెవ్వరు దాత్రన్ గురుడొకడు తప్ప (అని శృతివాక్యము) నద్గురుని చేరిన వారికి తెలియగలదు. పరిపూర్ణమందు లేనెరుక తనకుతానే జన్మించును తన యునికి తెలిసికొగా తానేనశించును యెట్లనగా కలలో వచ్చిన శరీరములు మేల్కొనగా యచార్థముగా లేనివిగా గనుపడుచున్నవి. అట్లే యెరుక తననిజస్థితిని తెలియగా లేనిదిగా (అగు చున్నది) తెలుసుకొనుచున్నది.

ప్రపంచోద్భవమెట్లనగా

మాయ త్రిగుణ స్వరూపమై ఉత్పత్తి స్థితిలయములకు మూల
కారణమై మూడు విధములైనది సత్త్వగుణమున శుద్ధమాయ తమోగుణ
మున మలినమాయ రజోగుణమున మిశ్రమాయయై శుద్ధమాయదేవత్వము
మలినమాయ జడత్వము మిశ్రమమాయ జీవత్వములుగా పరిణమించినది
యెట్లనగా శుద్ధమాయ - మలినమాయ కలిశి మిశ్రమమాయయై రజో
గుణముచే ద్వంద్వ స్వరూపమైన ప్రపంచమాయెను. యెట్లనగా ఆత్మా
నాత్మలు ప్రకృతి పురుషులు క్షరాక్షరములు సత్తుచిత్తులు జడజడములు
జీవేశులు నేనుమేనులు దేహదేహములు జ్ఞానాజ్ఞానములు సత్యాసత్యములు
ధర్మాధర్మములు గురుపు శిష్యులు కలిమిలేములు తల్లిపల్లెలు యెరుక
మరుపులు శుక్లశ్లేషితములు జనన మరణములు మానవులు మృగములు
పక్షులు జలచరములు క్రిమికీటకాదులు జంతుజాలములు నామరూప కుల
గోత్ర వర్ణాశ్రమ ధర్మములు యను యభిమానముగాగల ప్రపంచమాయెను.

యారెంటినివిచారించు మనమెవ్వరము

॥కం॥ యెరుక యెరుకకు తామె గురుశిష్యులగుచు నరయయెరుకకు
యెరుక బోధించు నెరక యెరుక యెరుంగు యేమియులేక యెరుకే యెరుకు
లేదాయె యెరుకతోజూడ పరిపూర్ణమెరుక కాదాయె ధీరతతోడ సారెసారెకు
దీనిమరుకకుండితివేని మరినివేలేవు పిదప ॥కం॥ యెరుకచేతనే గురుశిష్యు
లెన్నవలయు యెరుక తెరదీయ గురుశిష్యులెవరులేరు. జ్ఞానకర్పూర
న్యాయమై అశతలంప అశివదాతీత శేషాన లార్యవర్యా యెరుక పరిపూర్ణము
యెరుగుటకు సాధనము తన్నుతాను యెరుగునది యెరుకే ॥శృ॥ కార్య
కారణ విరాహిత్యం అచలోయం సనాతనః అని ప్రమాణము కలదు.
శివోహం అనిన కారణము జీవోహం అనిన కార్యము యారెండు అహంకార
ములే అహంకారము నశించినవారలు భ్రాంతిరహితమైన మార్గమును
తెలిసికొనగలరు భ్రాంతియనిన సత్తుయనినా చిత్తుయనినా యెరుకయొక్క
పర్యాయ పదములే ॥కం॥ యెరుకే దేహేంద్రియములు యెరుకే వర్ణాశ్రమ

ములు యెరుకే శృతులున్ యెరుకేనేనును నీవును యెరుకే సతిసోదరాదులు
యెరుగము వత్సా నేదీర్చెదయిదుగో నియిచ్చా హరిహర బ్రహ్మాది సురనగరి
తరుత్తర మృగమఖి చరాచరాములు యెరుకని యెరుగు మువత్సా నేదీర్చెద
యిదుగోనియిచ్చా

॥శ్లో॥ భ్రమేణాహం భ్రమేణత్వం భ్రమేణోపాసకో జనః
భ్రమే యీశ్వర భావత్వం భ్రమమూలమివంజగత్

నేనన్న నీవున్న భ్రమ జీవేశ్వరులు భ్రమయే యీతోచే జగత్తు
సమస్తము భ్రమరూపమే. కాన భ్రాంతిమూలమే జగత్తు భ్రాంతిరహితమే
పరిపూర్ణము (యిందుకుశృతి) భ్రాంతిజ్ఞాన పరిత్యజ్యసర్వంనాస్తితి నిశ్చితం
భ్రాంతి జ్ఞానము విడచి సర్వనాస్తియను యభిప్రాయముచేత నిశ్చయించు
కొనవలయునని తాత్పర్యము.

॥శ్లో॥ ఇంద్రజాలమివం సర్వం యథామహమరీచికా
అఖండిమనాకారం వర్తతే కేవలం శివః.

యీతోచే జగత్తు సమస్తము. ఇంద్రజాలము వంటిది మరియు
యెండమావుల జలము వంటిది. అనగా యెండమావులము కుండనింపబడుట
లేదు. ఆ జలము భూమి తడుపబడ జాలదో అట్లే నిరాకారమగు అద్వై
తీయమైన అచల పరిపూర్ణబ్రహ్మయందు యీ జగత్తు లేకనే తోచున్న
దని భావము. యీ విచారణకు ఏ ఉపనిషత్తులు శృతులు శ్లోకములు,
పద్యములు ఆధారముగా తీసుకొంటిమో వాటి అర్థములో భ్రాంతిజీవుండు
యీశుండు భ్రాంతియాత్మ భ్రాంతియుగములు జగములు భ్రాంతిగురుడు
భ్రాంతిలేనిది యిదిమహాబట్టబయలు (కల్పానాతీత యోగాత్మకేవలాత్మ)
కొందరువేదాంతులుదేహిసత్యం దేహమసత్యమని వాదములు సల్పుచున్నారు.
కనుపడుచున్నదేహము మంచి చెడ్డలను గ్రహించుచున్నదే దేహి అనగా
తెలివి. దేహిని విడచి దేహముగాని దేహము విడచి దేహిగాని (యుండ
గలవా) పనులుచేయగలవా. రెండుపక్కలైన యేపనులైనచేయగలవు.
ఇందులో వకటి సత్యం అని వకటి అసత్యమని యెట్లు రెండు అసత్యమయిన

కావలయు. సత్యమైన కావలయును సత్యాసత్యములును యుండనేరవు గుడమే మధురం అనునట్లు బెల్లములేక తీపిగాని తీపిలేక బెల్లముగాని వుండగలవా. యీ విధములుగా దేహిదేహములు రెండు వక్కటే దేహి దేహములు మాయా కల్పితములైన అసత్యములే కాని సత్యముకాదు.

॥కం॥ మేనున్నదే నేలేకను నేనెరుగను మేనులేక నేనిల్వను. యీ మేనుకు నేనెమూలము. గాన మము మేము సృజనగావించుమయా

తీర్పు 48

లోకమునందు సూర్యుడు ప్రకాశించుచున్నను దాని కాంతిని ఆశ్రయించి జనులు తమ తమ కార్యములను ఆచరించు చున్నారకాని సూర్యునికిమాత్రము జనులను ఆయాకార్యములయందు ప్రేరేపింపవలయునను యిచ్చలేదుకదా. అలాగే అపరిపూర్ణ సానిద్యము చేత మాయయెరుకకు సృష్టి శక్తి కలగినదికాని పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునకు కర్తుత్వ బోక్తృత్వములు లేనిది గనుక నూయయెరుక చావుపుట్టుకలను యెరుగదు.

॥గీ॥ చెట్టుబుట్టిన గిట్టిన క్షితియు దానిజ్యోతి యేలాగు యెరుగదో జగములన్నియు పుట్టిన గిట్టిన యెరుగదు పూర్ణబయలు కల్పనాతిత యోగాత్మ కేవలాత్మ.

(తీర్పులు సమాప్తం)

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణవిరచత

(ఆచలభోధపట్కం) (సీస పద్యములు)

॥సీ॥ అహమనే వానైనన్నడంటదు నిజము దాన వికారిగనుక నేననదు। యహమనేమాట తదవికారి నెరుగదా. యవికారిలోజేరియాడుచుండు యిదే పంచభూతాల నేవుతో నీనినతల్లి తల్లినిగన్నతల్లి తండ్రి యవికారి యొకటున్నదని తెల్పి కని చాన్ని లేనినేనని తానెరిగిన

॥తే॥ నేను నిలుచుండ దదిబోపదానివెంట
దాని సంతతి యరుగును తక్షణమున
మొదటి యచలంబు రెండోది మొదలులే
నియట్టి యీ గురుతెరుగు మేనని వచించె

1

॥సీ॥ మొదలు లేకనే వచ్చి మొదలై ప్రపంచాన్ని పుట్టించి రక్షించి
పాలియజేయు
నిదియె మూలములేని గుర్రెరిగే శరీరంబు దానవికారియైన
యీయుత్త బట్టలే వున్నదందునే లేనని గుర్రెరిగిలేకయున్న
దానితోపాటుదాని ప్రపంచంబు మిగులదంబరమైన మిగులునట్టి

॥తే॥ వస్తువచలంబు నిత్యంబు వాస్తవంబు
సర్వగత అజమ స్థాణువెరుక
మరుపు తెరుగని దింతైన మరుగులేక
నిఓడమై నిండియున్నది నేనాగాంచి

2

॥సీ॥ సర్వప్రపంచముల్ జననంబు మరణంబు యెందు నెందున పరి
పూర్ణమునందు రదియె
దేహంబు తెరుగడు దేహులు తాగాదు తక్కువ యెక్కువలన్న తలపు
లేదు
ఇంద్రజాలంబుల నేమియు జాపదు కొట్టిన తెగదీక కోపపడదు
యుబ్బదు పొగడిన సుత్తది యనరాదు. చింతలేమియు బొంపదు
బ్రహ్మవేత్తల

॥తే॥ అంతరంగంబు విడదు గంతులువేయుచు
యిదికాదన్న కాకపోదు యింతంతనియన
రానిది నేనెంతని దెల్పుదును చింతలేమియు
పొందదు బ్రహ్మవేత్తల అంతరంగంబు విడువదు.

3

నేగుచునుండిన వృక్షమింతైన తెలియనికరణ పూర్ణంబుఘనముగాను
తనయందుబుట్టిన తనయందుగిట్టిన నెరుకను యింతైన యెరుగబోదు
సూర్యుండు తమసంబు జూడంగ నేర్చునా దివ్యైతన యొక్కకాంతి
అరయునా అన్నిటిని

॥తే॥ నే వెలుగజేతునని భావమలరారగురుని
సేవజేయుచు నీవు యీ నదమంతగనుము
కేవలమనుచు దెల్పితి దివ్యైతన యొక్కకాంతిని
అరయునా అన్నిటిని నే వెలుగజేతునను నా

4

॥కం॥ ఆనహమునకు సుమస్తిని మేల్కొను దీటుజేశి విను మహమును మే
ల్కొను రెంట్టి దీశివేశిన నహముగా దాసుమస్తులాపై నిలుచున్ 5

॥గీ॥ ఉన్నదానిలోన వుళ్ళో వుళ్ళక్కైన్దొనట్టి గురువరుండు శిష్యవరుడు వారి
భోధమేను మీకు భోధించినది తానుళ్ళక్కీ మీర లేనుళ్ళక్కీ 6

పరిపూర్ణ సీస పద్యములు

॥సీ॥ పరమ శివుండైన శ్రీమద్ గురుదేవు కరుణచే నిరతంబు
పరిపూర్ణ పదముగాంచి
సాక్షిజ్ఞానానంద సముదాయ మెల్లను మోక్షమను ఆగామి గూల్చివేచి
కలకాలమీ యెరుక కలరూపమగు దీని కలసంచితంబునుదీద్యంచివైచి
పంచవింశతితోడ ప్రారబ్ధమగు తనువు మోహాది భ్రాంతిని కాల్చివైచి

॥తే॥ త్రివిధ ఆహములు యెందులో దిరుగుచుండు
యెరుక మరుపెందు లయముగా మారుచుండు
అదియె గురుపదమని జూపు ఆర్యవరులు
పాద పద్మంబు మని నుంచి ప్రణుతిజేతు

7

॥సీ॥ శ్రీనిరతంబు పరిపూర్ణ నిర్మలాత్మకులై ననిజమేమనార్యనాగురువరుండు
కరుణకు పాత్రులై మరణ జననమువీడి భవభయబంధముల్ బార
వ్రోలి
వాక్యత్రయంబుల సూత్రంబుగా నెరిగి సుఖదుఃఖముల మట్టుమాపి
యెరుక మరుపుల నెరుగునెరుక నవ్వలై పరమపదవాసులై భ్రాంతివీడి

॥తే॥ యేమి యేమనరాకను అచలపదము
సూదిమొపను సంతులేకను సుస్థిరముగ
సాధునారాయణుండు సత్యమనుచు
భోధగనజేయు జన్మసాఫల్యమునను

8

॥సీ॥ సత్య ప్రకాశం బెరుకచిత్తను తనువెత్తి చిత్రనాటకమాడు సిగ్గులేక
నాటకభ్రమలచే నతిమోహవశ్యులై యిహముని చింతుంతు పరము
మరచి
నిరతమగు తావును నిరతంబుగనిన కలమేల్కన్నకల్గయై నరీతి
తలపు నిల్కడలేక తనువును నమ్మకు గురుమూర్తి కరుణచేగురుతువీడి

॥తే॥ త్రివిధలోకములెచోటు దిరుగుచుండు
యెరుక మరుపెందు లయముగా మారుచుండు
అదియె పరిపూర్ణమనిజాపు ఆర్యపరుల
పావపవ్వుంబు మదినుంచి ప్రణుతిజేతు

9

॥సీ॥ జాగ్రతయందున జరుగు వ్యవహారముల్ నిద్ర వచ్చినతోడ నిలువ
వయ్యె
కలలోన కాంక్షించు కలిమిలేములు నమ్మి మేల్కొన మిద్యయయ్యె
మేలిగను
రాకపోకలులేక రంజిల్లు కలమేల్క మృగజలంబుల చందంబు
అగుచు నుండు

॥తే॥ ఇట్టికల మేల్కలెచ్చోట యింపుగాను
పుట్టి పెంపొంది ఆణగును పట్టిచూడ
బట్టబయలే యెరుకలేదు దిట్టముగను
గుట్టుగురుగోప్యమిదె సూడు గురుసుపుతా

10

॥సీ॥ ఇహమిది పరమిది యనుచు విభజించునట్టిదేదిగాయున్నదో
యెంచిచూడు
బాహ్యంతరంబుల పరికించి వేర్వేరు విభజించు నట్టిదేదిగా యున్నదో
యెంచిచూడు
బాహ్యంతరంబుల పరికించి వేర్వేరు విభజించునట్టిదేదిగా యున్నదో
యెంచిచూడు
మరుపు అజ్ఞానంబు తెరుపు జ్ఞానంబును యేది తీర్మాణించు యెంచి
చూడు
ద్వయదోషరహిత మహాత్వైతసారంబుని వున్నది వున్నట్లు ఉండజూడు

॥తే॥ ఆదియఁ కావలెననియెడి యిచ్చకనవద్దు
కాకపోయెతి నను విచారంబువద్దు
అయితిని యెడివబ్బర లాడవద్దు
మదిని గురువాక్యమెప్పుడు మరువవద్దు

11

॥సీ॥ దర్శనంబుగ గురుని వర్ణనంబున నాత్మదేహంబు దర్శించి మోహ
మొంది
జాగ్రత స్వప్నమున్ ఆడమగుసుముప్పియున్ తుర్యంబు తుర్యతీతంబు
జెందు
స్థూలంబు సూక్ష్మంబు సూన్యత తనువులన్ సుఖము దుఃఖంబుల
పొక్కుచుండు
యందులో దైవంబు యెందుచూచినలేదు యిట్టి జాలంబులు
యెట్టిచోట

॥తే॥ పొందియగుమో కనుగొన్న సందులేక
అంధమగు నడ్గురు కృప యెందుజూడ
అందు యందను సందియంబిందులేదు
సందులేక గురుసౌజ్ఞ సత్యముగను

12

|| ౧౧ || కన్నులందున కళలో కనుగొంచు కనుమూసి చిత్తంబు పురి
 కొల్పు చేష్టలేల
 వీనులందున నాథ వింపుగా వినగోరి బుద్ధినిపాలించు బద్ధమేల
 బాహుధారణజేసి వసుధను జీవించి హంకారవృత్తుడై యుండనేల
 మాటలుచాలించి మౌనంబు ధరించుచి మానసంబున బూని మనల
 నెల

|| తే || యన్ని తనువందు వికసింపుచున్నవనగ
 తనువు మునిగిన తనువుతో తర్లిపొవు
 తాను మేనెరుగనట్టి గురుకీలుగన్న
 కానబడఁచుండు గురుకృప మనవిచార

13

|| ౧౨ || కరుణార సములొల్క కన్నుల వీక్షింప
 నరుడేమి రాఁజైన కరగిపొవు
 వచలామ్మతముల వర్షించువేలల
 మడిచెట్టి చైనను కడుభలించు
 సదయ కరాంబుజ సర్గంబు కలిగిన
 నిలమొండు మొవ్దయినని గురుచెట్టు
 పవపరాగముసొక పావనుడౌ
 యెంతపాపిష్టియైన భవముపొవు

|| తే || నెక్కసార్చిన తిరునామ ముచ్చరింప
 ప్రకృతి భూతంబు దిగులొంది పారిపొవు
 శ్రీ వేమన సాదునారాయణ గురునిదెంత
 మహాత్యమోగాని యెరుగవశమె

14

|| ౧౩ || జనన మరణభ్రాంతి సాల్కమునుజేభయమ నత్వవాక్ మాపు సద్గురుని
 కరుణ
 పదునొల్గు భువనముల్ పడవడికుక్షిలో నిడికొన్న నిర్మలనిజగురుండ
 నాలా రు చక్రముల్ నటించు రథమును నాడించు నచల సద్గురు
 పరిపండు
 మొందుచూచిన నందు సర్దు లేకను నిండిచూచు వారల కృప
 చూచుచుండు.

॥తే॥ భయము నొందుక నేటికి భక్తులార
భయము నజ్ఞానమగు దాని భ్రాంతి విడచి
యెరుక మరుపను తెరలను వేగదృంచి
గురుని సానిధ్యమునుజేరి గురుతువీడి

15

॥సీ॥ అశరీరి గురుదేవు ఆచల గురువాక్యంబు అంతట నిండిన్నయంతట
గనుము
కల యెరుక మరుపుల కల్పవాక్యంబులు గురుసాక్షిచే దృంచి
గురుతు విడుము
దేహత్రంబుల దోజరిల్లెడు జీవ విశ్వతైజస ప్రాజ్ఞుల తావుగనుము
బట్ట బయలుపె లేన వట్టియెరుకయుగాని పుట్టుచావులులేని పరి
పూర్ణ పదము

॥తే॥ కనుడి భవనాశ రహిత గురుకరుణ మీరు
వినుడి గురువాక్య మనిశంబు విమలమతులు
అనుడి గురుదేశరణ్యంబుని ఆర్యులార
మనుడి సద్గురు పదమున మహితులారా

16

॥సీ॥ అక్షరాక్షరముల కవ్వలనిందున్న గురుసార్వభౌముని గొలచివేగ
పంచవింశతితోడ పరిణమించెడి తనువుతత్త్వంబు విభజించి తన్ను
దెలసి
తనరాక డెచ్చొట తనపాకడెచ్చొట తనకు తావెయ్యది తరచి గురుని
కరుణచే గనుగొని కలకాలమొకరికి నిలకకై నిండున్న నిజపదంబు

॥తే॥ నమ్మి నాద ముస్మించుని ననవరతము
సమ్మతంబుగ పూజింప సద్గురాజ్ఞ
నిమ్మలంబుగ మదిలోన నిల్చి మొక్క
రమ్ము గురుభక్త వరులారా రమ్మరమ్ము

17

(పరిపూర్ణ సిన పద్యములు సమాప్తము)

(బాగవతములో)

॥సీ॥ భూపాలకోత్తమ భూతహితుండు సుజ్ఞానస్వరూపకుడైనట్టి
ప్రాణికి దేహసంబంధమెట్లగునన్న మహిమెప్పు ఈశ్వర మాయలేక
కలుగదు నిద్రలో కలలోన దోచిన దేహచందంబుల తెరగువలెను
హరియోగమాయ మహత్వంబున పొంచ భౌతిక దేహసంబంధుడగుచు

॥తే॥ నట్లు మాయాగుణంబుల నాత్మయేల
బాల్య యశోవృన్ద కౌమార వార్త్యకృములను
పరసు పర్యాధి మూర్ఖుల బొరసి యేను
నాదియది యను సంసార మాయదగిలి

॥సీ॥ తామ్ర మృజ్జ్వా శిలాదారు రూపంబు భావించు యజించుపామరుండు
పిన్న పెద్దలటంచు వేర్వేరు వరుస సన్మానించు హర్షించు మద్య
ముండు
తారతమ్యములేక దైవమిందరియందునున్నవాడనిజాచుఉత్తముండు
సేయుత్తమశ్లోకు యీశ్వరువర్షించు కన్నవాని నతండుగాంచు
చుండు

॥తే॥ నట్లుగావున సితోచు నఖిల జగము సగుడు
సేక్ష్మరు సేక్ష్మమె నందు జగము వేరులేకను
వేలుగొందు విధము బెలగి
సేవు కృత కృత్యుడవుగమ్ము ధీరహృదయ

19

(స్తూల శరీర పంచీకరణ)

॥సీ॥ బ్లాతమనో బుద్ధి చెతనంబును నహంక్రియలైదు సంత రేంద్రియము
లయ్యె
ప్రాణమపానంబు వ్యానము వాన సమానవాయువులైదు ప్రాణములు

నువస్థలనెడి కర్మోద్రయములెక మైన
పంచవింశతి స్థూల సూక్ష్మంబు లెలయ
కారణంబులను మూడు దేహంబులయ్యె

(అకాశపంచకము)

॥సీ॥ జ్ఞాతయనగ సహస్రారమందుండి సకల మావస్తువులను జ్ఞాప్తి
కినిదెచ్చు
నానాప్రయాణముల్ పూని యూహించు మనసు కంట స్థానమున
వసించి

బుద్ధి ముఖస్థానమున నివాసమై వాచించు సకల మౌవస్తువులను
చిత్తంబు నాభి నాయత్తమై నానావిధుల చంచలముజేయు నలిలతముగ
॥తే॥ వినుచుహంకార ముదర మందునవసించి యది యహంకృతిని గలిగించు
పరగ నాకాశతత్వ సంభవములైన పంచకంబులన నివిపనులెంచిచూడ

(వాయు పంచకము)

॥సీ॥ నాభినుండియు సమానభుక్త రసము ద్విసప్తతి వెలకమలెపంచు
వ్యానంబు తనువున వాప్తమై రోగముల్ కగురించినవ్యర్థరగాంచుచుండు
గళమునందున దాననిలయమై బహువిధము బైకరి పలుకు లేర్పడగ
జేయు
హృది నుండి ప్రాణంబు వేన్నున నడినాళరంద్రంబునెక్కి తారక
రవంబు

॥తే॥ నైన హక్షంబులన్ సోహమనుచు నాసికముల నుచ్చాస
నిశ్వాస గలుగజేయు
నుదర మందున సపానంబు వెవకియంత కడుపు నుంచక మలమును
తుడుచుచుండు

(అగ్నిపంచకము)

॥సీ॥ శోతేంద్రియము కర్ణసుషిరంబులందుంక నానావిదద్యనుల్ పూని
వినును
కృతిని గప్పియు త్వగింద్రియంబుది దేహసమస్త ఛాతువులను గుర్తు
జేయు

చక్రబింద్రియమున నఖివ్యయమున నుండి వర్ణించు సకల మౌ
 వస్తువులను
 జిహ్వేంద్రియమున నెవసించు నాలుకయందు నేలమి స్రుడుచుల గ్ర
 హించుచున్నాడు

॥తే॥ చెలగి పూజేంద్రియము నాశికము నుండి త్రైవిద గందముల్
 ఖండితముగ
 వాసనలు చూచుచుండు నువహ్ని పంచకము పరగజెల్లు జ్ఞానేంద్రి
 యము లివియే

(జల పంచకము)

॥సీ॥ శబ్దేంద్రియ ద్వయసంగతమున నుండి వ్యనులు జేయుచునుండు
 ననవరతము
 స్వర్ణేంద్రియము కలేబరమున నుండియు నేమి శోకిన తుడిపించు
 తారకరముల
 పీక్షబంబులను రూపేంద్రియమునుండియు గ్రక్కున వస్తువుల
 చిక్కజేయు
 నారసే దియము సహస్రారమందుండి పవమస్త కాతంబు పదును
 జేయు

॥తే॥ చెలగి గంధేంద్రియము నాశికబిలము నుండియు సకలమౌ వాసనల్
 మెండుగాను
 రెండురంద్రంబులందునన్ యింపుగా గ్రహించు జలపంచకంబిది
 మెంచిచూడ 24

(ప్రదివి పంచకము)

॥సీ॥ నాగేంద్రియముజేయు వక్త్రమందుండి భూషించి పుణ్యంబు
 దూషించు యఘము
 పాణేంద్రియము జేయు పానులీ యందుండి పెట్టించి పుణ్యంబు
 కొట్టించు యఘము
 పాచేంద్రియము జేయుపాచస్తతిర్థ యాత్ర పృషంబుల నార్యుల
 దన్నియఘము

పాచులై నీయము జాబెగయేగయలు నుండి వేంగ వేయివములు

- ॥తే॥ వినుముస్త్రైంద్రియము గుహ్యమునపనించి
మలమునే పూట కాపూట కెలువలకుమ
పారదోలుచునుండును స్వప్నముగను
పరగభూతత్వ సంభవ పంచకంబు 25
- ॥చ॥ చులకనగా నిజస్థితి సూచనజేస ముదంబుమీరని
మలినపు దేహిదేహముల మానుగ నమ్మకు స్వప్నమందునన్
పలువిద చిత్రముల్ గనుచు పొందుగ మేల్కొని లేనిచందమున్
- ॥సీ॥ తలుపు సిరంబులేన తనపుండగ లేని విధంబుజూపి నా
యిం జన్మము బాపు తండ్రియగు నాధమునీంద్రుకేను నమస్కరించె
దన్ 26
- ॥చ॥ సురనర ఆసురస్వప్నములుచూడు త్రిబోకములంచు నెప్పుడున్
దీరుగుచునుండు నంతటను ద్రిమ్మరమ్మగముల రీతినంచు
నీ మరుగెరిగించి మేల్కొలిపి మర్మమిదేనని చూపి భ్రాంతియున్
దురితము దృంచునాధముని చల్చుపునర్భవనాశసిద్ధికైన్ 27
- ॥చ॥ యెరుక శరీరమిట్టిదని యేర్పడ నీ మదిలోనగాంచి యా
యెరుకను సన్నుతించి నిజమచ్చట గన్గొని నిర్ములుండవై యా
యెరుకను బారజిమ్మి గుణమేమియులేని పపంబునందు యే
మరకను మౌనియై నియతసూర్యమునందు చలించు మానసా 28
- ॥శా॥ తాను శరీర మొక్కటియె తథ్యము నమ్మిద వచ్చు దేహమున్
గాన నవశ్యమి బయలు గాంచియు జాగ్రత నొందితము
స్వప్ననమున్ మానియు తానుదేహములు మాయ యటంచుదలం
చు నట్టియా మానవుడెన్ని కల్పములకైనను పుట్టడు మానిని యీ జగం
బునన్ 29

(పంచభూత వుత్పత్తిక్రమము)

అకాశమున అకాశము గూడినజ్జచ్చి
అకాశమున వాయువు గూడిన ఉదాస వాయువు
అకాశమున అగ్నిగూడిన శబ్దము

ఆకాశమున జలము గూడిన శ్లోత్రము
 ఆకాశమున పృథివి గూడిన వాక్కు
 వాయువున కాశమున గూడిన మనస్సు
 వాయువున వాయువు గూడిన వ్యానవాయువు
 వాయువున అగ్నిగూడిన స్వర్గ
 వాయువున జలము గూడిన త్వక్కు
 వాయువున పృథివి గూడిన పాణి
 అగ్నియందు ఆకాశము గూడిన బుద్ధి
 అగ్నియందు వాయువు గూడిన సమాన వాయువు
 అగ్నియందు అగ్నిగూడిన రూపము
 అగ్నియందు జలము గూడిన చక్షువు
 అగ్నియందు పృథివి గూడిన పాదము
 జలము నందున ఆకాశము గూడిన చిత్తము
 జలము నందు వాయువు గూడిన ప్రాణవాయువు
 జలము నందు అగ్ని గూడిన రసము
 జలము నందు జలము గూడిన జహ్మ
 జలము నందు పృథివి గూడిన గుహ్యం
 పృథివిలో ఆకాశము గూడిన అహంకారము
 పృథివిలో వాయువు గూడిన ఆపానవాయువు
 పృథివిలో అగ్ని గూడిన గంధము
 పృథివిలో జలము గూడిన ఘ్రాణము
 పృథివిలో పృథివి గూడిన గురుము

(యిట్లు పంచభూత పుట్టుత్తి క్రమము సమాప్తము)

తీర్పు - 49

తల్లి తండ్రి గురువు దైవము శూద్రత్వము ద్విజత్వము విప్రత్వము బ్రాహ్మణత్వము శాస్త్రము వేదము వేదాంతము వేదాంతవేద్యము సాంఖ్యము తారకము అమనస్కము ఆచలము ఇట్లు బ్రహ్మత్వ తత్వరహిత బ్రాహ్మణత్వము బొందవలయునన్న యయ్యది అవాజ్ఞానన గోచరమనియు. అదిగురుసేవామృతముచే బొందవలయునని అర్యులు సెలవిచ్చియున్నారు. అందులకే నగురొరధికమని శ్రీశంకర భగవానులు శెలవిచ్చియున్నారు. తనువుకు మూలము తల్లి తండ్రి గూడక పిండోత్పత్తి యేర్పడడములేదు. శూద్రత్వమగు తనువు ద్విజత్వమగు జీవుడు గూడక సృష్టిలేదు (లేక చలనములేదు) సంకల్పములేదు. జడమగు దేహము చలనమగు జీవుడు జ్ఞానము లేక విమర్శకాలేదు. పై దేహత్వ లకు సర్వనాశియగు పరమగురుండగు బ్రాహ్మణోత్తమునిసేవచే ఆత్మానాత్మా పరాత్మల మూల మెరిగి సర్వమునకు తావుయగు పరమపదమున బుట్టి ప్రకాశించి లయమొందుచున్న కీలు "వర్ణనాం బ్రాహ్మణే సు" అను అర్యవచన ప్రకారమును యీ పరిపూర్ణ జలధియందు మహామాయయగు యెరుక నురుగులుగాను బుడగలుగాను అలలుగాను అహంబ్రహ్మమను అలలుగాను అహంభావనయనుబుడగలుగాను అహంకారమను నురుగులుగాను కానిపించు బ్రహ్మాండంబగు యెరుకనాటకము భ్రమరూపకముగా విచారించక చిత్త్రకళామగు జడమగు చానియందు కనిపించుకలయే బ్రహ్మమనికొందరు సతీప్రకాశమగు మాయనే బ్రహ్మమని కొందరు స్వయంప్రకాశమగు అనంపమనే బ్రహ్మమని కొందరు ఇట్లు త్రివిధములైయున్న సాంఖ్యయోగమను దేహతత్వమును తారయోగమను అత్మతత్వమును అమనస్క యోగమను పరాత్మతత్వమును పరమపదమగు బట్టబయలున పరమగురుకృపావలోకనమున మూలములేని గురుతెరుగు శరీరము యేమిలేదని తీర్పుగానక పై యోగములచేతను శాస్త్రములచేతను జనన మరణ రాహిత్యము యేర్పడదు. అనగా బ్రాహ్మణత్వము సిద్ధించదని తీర్మాణము

తీర్పు - 50

కురుపాండవుల పూర్వామను యుద్ధరంగమున ఉభయసేనామధ్యమున పాండవ మధ్యముడగు అర్జునునకు కలిగిన భీరత్వ మగుభయరహిత మొనర్ప శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ఇట్లు చెప్పెను. అర్జునా యీ సమస్త చరా

చరంబులు చచ్చువని శంఖింపుచున్నావు. వీరుచచ్చువారుకారు నీవుచంపు
వాడవుకావు దేహమను క్షేత్రమున జీవుడను క్షేత్రజ్ఞుడు ఉభయ సేనల
మధ్యమున అంతర బాహ్యముల మధ్యమున కూడి సంకల్ప మాత్రుడై
అనేక స్వరూపములుగా బ్రహ్మాండములు కల్పితమగుటకు కారణమేమన
సత్వగుణ స్వరూపముచే మానవులు, రాజసగుణముచే దేవతలు, తామస
గుణముచే రాక్షసులు, మిశ్రమగుణముచే పశుపక్షి క్రిమికీటకాదులు ఇట్లు
యెనుబడి నాల్గు లక్షల జీవరాసులు పుట్టుచు ప్రకాశించుచు గిట్టు
చున్నవి. యివి అన్నియు నాలోని అపరపరాకృతులనియు అంతరమున
గోచరించు చరాచరంబులు పరావ్రకృతులనియు బాహ్యము న
గోచరించు చరాచరంబులు పరప్రకృతులనియు యీ
ప్రకృతి ద్వయములకు విలక్షణ సాక్షియై ప్రకాశించు నేను నామాయగాక
అన్యమేమియును లేదని విశ్వరూప సందర్శనం బొసగ యీ సమస్తంబును
సచ్చిదానంద ప్రకాశమాత్రమైన హరిస్వరూపముగా పరమగురుండగుశివరూప
కృపావలోకమున వుండజూచిన జడ స్వరూపములై ప్రజ్ఞాన రహితమైన
ఆకార సాకార నిరాకారములై కాన్పించు యీ త్రివిధ అహములకు కారణ
మగు సర్వసాక్షియైన పురుషోత్తముండగు ఈశ్వరచిద్విలాసమని సాజ్ఞ
చూచన చేయగా యివియన్నియు యేతావున ప్రకాశించి లేకపోవుచున్నవో
చూడుమని చూపు వొసంగి నేనున్న నీవున్న యీ సర్వచరాచరంబులున్న
యెచ్చోటపుట్టి ప్రకాశించి లయమొందుచున్నవి. పరమగురుని కృపావ
లోకనమున కలగాంచి మేల్కొన్న కలలేని చందమును యీ మూలములేని
గురైతిగే శరీరము యేమిలేదని తీర్మానించగా తావుయగు పరమపదమే బట్ట
బయలయి ప్థిరమై చలన రహితమై సనాతనమై శాశ్వతమై శివమయమై
అందులో కాన్పించు సర్వములేనిది మాయగాన నీవుచంపునదియులేదు. నీవు
చంపువాడవుకావు నామాయా విశేషములే గాన యీ సర్వమునకు ప్రజ్ఞా
స్వరూపుడను నేనే, అన్యము ఒక్కటియునులేదు. కావున సర్వధర్మము
లను త్యజించు సర్వధర్మములకు మూలమగు నేనను అహంకార అహంభావ
అహంబ్రహ్మమను త్రివిధ అహము లున్నంత వరకు సర్వము తోచుచు సుఖ
దుఃఖజలా మరణములను ద్వందములచే మారు యీ త్రివిధ అహములను
పరమ గురుని కర్పించి పరమగురునిసేవామృతము పొందిన నీవు విజయుడవు
చిరంజీవుడవు. పాపరహితుడవని తీర్మానించిన వుండజూచి భవభయభ్రాంతి
వీడి సర్వదా భగవద్వాక్యప్రకారం యుష్మదనుద్బుడయ్యెనని తీర్మాణము.

యీ తీర్పులేక భగవద్గీత సదాచదువుకొన్నను భగవద్గీతపారాయణులుకారు. జ్ఞాన కర్మంబులకతీతంబగు భగవద్వాక్యము పరమగుచుని కృపచే ఉండజూచి పరమపదము పొందుకున్నవారే సర్వదా భగవద్గీత పారాయణులు జన్మరహితులని భావము

తీర్పు - 51

క॥ వర్ణాశ్రమ ధర్మంబుల నిర్మయకర్మములజెడక నిఖిల జగ సంపూర్ణుడు హరియనునాతడు వర్ణింపగ భాగవతుడు వసుధాదీశ॥

బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులను నాలుగు జాతులవారు నాలు ధర్మములచే యీ బ్రాహ్మప్రపంచమున కల కర్మముచే ధర్మములని కర్మ బద్ధులై (గుణకర్మ విభాగేన చాతుర్ వర్ణంచ మానవ) యను శృతివాక్యము లుండగా కర్మముననుసరించి ధర్మము, ధర్మముననుసరించి కర్మము యీ విధముగా గుణములు యేర్పడుచున్నవి కానక పూర్ణనాభియను సాలెపురుగు తనలో వుండి వెలువడు తంత్రువులను దారమాలచే కల్పింపబడినవలయుందు తానుచిక్కి మృతినొందు విధంబున మానవుడు యోగము ముద్ర జప తప వ్రత యజ్ఞయోగామౌన దానాది మొదలుగాకల కర్మనియామకములచే బద్ధులై బ్రహ్మత్వము సిద్ధించునని యవి తననుమోక్షప్రాప్తి జెంధించునని తలంచి స్వార్థకముగాక మునుంగుచున్నారు. తన్నుతాను తెలిశికోనక యెన్ని పాట్లు బడినను అడవికే మోగిన కట్టెల చందమని విజ్ఞానులగు మానవులు సద్గురువుల సేవించి తన వింతను విచారించి తాను తనవింత మృషగా గాంచి యిట్టిదేహాత్ములకు మూలమగు హరిస్వరూపమున సర్వము జరుగు చున్నదని యట్టి ఆత్మానాత్మపరాత్మలై విలసిల్లు హరిమాయా విశేషమని యిట్టి సర్వనాటక జగజ్జాలములే నిర్ణయములని యీ నిర్ణయజాలము లేతావున జరుగుచున్నవో తావుయగు బట్టబయట వుండజూచి నిర్ణయమను అందకారమును విజ్ఞానమను అగ్నిచే దహన మొనర్చి పరిపూర్ణమను విరాగు లైన వారే బ్రాహ్మబోత్తములని అర్చ్యల తీర్మాణము

తీర్పు - 52

కృతయుగపురుషులు సమస్తచరాచర ప్రపంచము కల్పితమగుచోటు ఆయుగపురుషులు వుత్తమోత్తములు

- (1) దేహధర్మము జీవధర్మము ఆత్మధర్మము పరమధర్మము యీ నాలుగు ధర్మములు విమర్శించి ధర్మాతీతమును పొందుకొన్న పురుషోత్తములని తీర్మాణము.
- (2) త్రేతాయుగ పురుషులు సమస్త చరాచర ప్రపంచమునకు మూలమే దియో యిట్టి మూలమగు హరి స్వరూపము పొందుకున్న పురుషులు ఉతములు దేహధర్మము జీవధర్మము ఆత్మధర్మము విమర్శించి తనచేత దేహాత్మపరాత్మలు ప్రకాశించుకీలు విమర్శించి పొందుకొన్న ఉత్తమ పురుషులని తీర్మాణము.
- (3) ద్వాపరయుగ పురుషులు సమస్త చరాచరంబులు నేనునాయదియను కల్పిత స్వరూపముల విమర్శించుకొన్న అవములు దేహధర్మము జీవధర్మము విమర్శించి పొందుకొన్న జ్ఞానస్వరూపులు నేనేదీనికి మూలమని భావించుకొన్నవారు
- (4) కలియుగ పురుషులు సమస్త రూపములతో ప్రకాశించు యీలోకము విమర్శించు యీదేహమేనను అవమాదములు యిందుకు సంబంధించిన ధనకనక పుత్రమిత్ర కలత్ర బాంధవులు స్థిరమని భావించుకొన్నవారు కలియుగపురుషులు
- (1) పై నాలుగు యుగముల పురుషులలో కృతయుగపురుషుండు దేవదేవుండనియు వేదాంతవేద్యుడనియు పరిపూర్ణుండనియు బ్రాహ్మణోత్తముండనియు పరమగురుండనియు అచలుండనియు అవ్యక్తుండనియు తీర్మాణము
- (2) త్రేతాయుగ పురుషుండు దేవుండనియు పూర్ణుండనియు వేదాంతియనియు విప్రుండనియు విశ్వేశ్వరుండనియు సర్వసాక్షియనియు తీర్మాణము.
- (3) ద్వాపరయుగపురుషుడు మానవుడనియు అక్షరుడనియు వేదపారాయణుడనియు ద్విజుడనియు విశ్వమయుడనియు చలనుడనియు తీర్మాణము
- (4) కలియుగపురుషుడు అజ్ఞానియనియు జడుడనియు శాస్త్రవేత్తయనియు క్షరుడనియు గూఢుడనియు మూఢుడనియు తీర్మాణము

యిట్టి నాలుగు విధంబుల పురుషుల తీర్మాణము పరమగురుని సేవామృతముచే తీర్మానమై కాయక మానశిఖ వాక్కున కతీతంబయిన పరమ పద సామ్రాజ్యాలని తీర్మాణము

స్థూల శరీర పంచీకరణి

ఆకాశము	వాయువు	ఆగ్ని	జలము	పృథివి
ఆకాశ పంచకము వాయు పంచకము ఆగ్ని పంచకము జల పంచకము పృథివి పంచకము	అక్షత ఉదాన శత్ర శబ్ద వాక్కు	బుద్ధి సమాన చక్షు రూప పాద	చిత్తము ప్రాణ జిహ్వ రస గుహ్య	అహంకారము అపాన ఘ్రాణ గంధ గుద
ఆకాశ గుణములు వాయు గుణములు ఆగ్ని గుణములు జల గుణములు పృథి ఆంశములు	వికారము చలనము అలసట యెంగిలి రోమములు	భయము కంపము చప్పి చెమట గోల్లు	లజ్జ వాసన నిద్ర మూత్రము చర్మము	మోహము ముడుచుట మైదునము రక్తము ఎముకలు
అవకాశము చలనము వెలుగుణ చెప్పడము స్నేహించుట	బయలు చేర్చుట కాల్చుట పడునుచేయుట ధరించుట	నీలము దూమము యెరుపు స్పటికము స్వర్ణము	సదాశివుడు మహేశ్వరుడు రుద్రుడు విష్ణువు బ్రహ్మ	కంఠము హృదయము నాభి లింగము గుదము

పంచకోశమాల విమర్శ

కోశములు	ఆన్నమయకోశము	పాణిమయకోశము	విష్ణానమయకోశము	మనోమయకోశము	ఆసరిపమయకోశము
దేహములు	స్థూలశరీరము	సూక్ష్మశరీరము	కారణ శరీరము	మహాకారణశరీరము	మహాకారణము
అవస్థలు	జాగ్రత్తావస్థ	స్వప్నావస్థ	సుషుప్తావస్థ	తుర్వావస్థ	తుర్వావస్థ
అభిమానులు	విశ్వుడు	తైజసుడు	ప్రాణుడు	ప్రత్యగాత్మ	సుద్వాత్మ
యింద్రియములు	అహంకారము	చిత్తము	బుద్ధి	మనస్సు	బాహ్య

దశ వాయువులు

వాయువులు	అపానవాయువు	ప్రాణవాయువు	సమాన వాయువు	వ్యానవాయువు	ఉదాన వాయువు
వర్ణములు	హరితము	యింద్రనిలము	సునీలము	గోక్షిరము	మంచుబిందువు
స్థానములు	గుచ్ఛము	హృదయము	నాభి	శరీరవ్యాపకము	కంఠము
కర్తలు	విశ్వకర్త	విశిష్టకుడు	జయుడు	విశ్వయోని	అజుడు
పనులు	చెడువాయువు	శ్వాసనిస్వాస్యము	నాడులయందు	అన్నము జీర్ణము	పలుకుపలికించుట
	వెడలించుట		వ్యాప్తి జేయుట	జేయుట	

ఉప వాయువులు

వాయువులు పర్ణములు సానములు కర్మలు పనులు	నాగుడు పీతము రోమపాదులు విశిష్టకుడు గోగరించుట	కూర్మడు స్వేతము నాశికాగ్రము విశ్వయోని తుమ్ములు	కృకరుడు స్పటికము కడి అజుడు దగ్గుట	దేవవత్తుడు అంజనము పువరం లలాటము విశ్వకర్త అవలించుట	ధనుఃజయుడు నీలము కపాలము జయుడు మృతినొందించుట
--	--	--	---	---	--

ఈశ్వరచతుర్ములు

విరాట్ సృష్టి సూర్యుడు విష్ణువు ఉకారం రాజస అహంకారము సర్వకర్మత్వము క్రియాశక్తి	హిరణ్యగర్భ స్థితి చంద్రుడు బ్రహ్మ అకారం సాత్వికఅహంకారము సర్వపాకత్వము ఇచ్ఛాశక్తి	అంతర్యామి లయ అగ్ని రుద్రుడు మకారం తామస అహంకారము సర్వసంహారకత్వము జ్ఞానశక్తి	అవ్యాకృతుడు సంహారము బ్రహ్మము ఈశ్వరుడు ఓంకారము శుద్ధ సత్త్వ అహంకారము సద్గుణైశ్వర్యము ఆదిశక్తి	స్వరూపములు పనులు అభిమానపులు ఆదిదేవతలు మాతృకలు గుణములు కర్మలు శక్తులు
--	--	---	---	---

జీవచతుష్టయములు

సూత్రము శరీరము జాగ్రత్తము నేత్రము విశుద్ధు మహారము క్రియాశక్తి పాతాళము అహంకారము	సూక్ష్మశరీరము స్వప్నావస్థ కంఠము తైజసుడు ఆకారము ఇచ్ఛాశక్తి మర్త్యము మనస్సు	కారణశరీరము సుషుప్తావస్థ హృదయము ప్రాణుడు ఉక్తారము జ్ఞానశక్తి స్వర్గము బుద్ధి	మహాకారణశరీరములు తుల్యపస్థ సహస్రారము ప్రత్యగాత్మ ఓంకారము ఆదిశక్తి అధోలోకము చిత్తము	శరీరములు అవస్థలు స్థానములు ఆభిమానులు మాతృకలు శక్తులు లోకములు యింద్రియములు
---	--	--	--	--

శోడశి మహామంత్ర రహస్యము లేక శోడశ కలలు

సూత్రము శరీరము విశుద్ధు వివాహ అహం బ్రహ్మ	సూక్ష్మశరీరము తైజసుడు హిరణ్యగర్భ హయమాత్మబ్రహ్మ	కారణ శరీరము ప్రాణుడు అంతర్యామి తత్త్వమశి బ్రహ్మ	మహాకారణ శరీరము ప్రత్యగాత్మ అవ్యాకృతుడు ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ
---	---	--	---

జాగ్రతావస్థ స్వప్నావస్థ సుమప్నావస్థ తుర్యావస్థ	స్వప్నావస్థ సుమప్నావస్థ తుర్యావస్థ జాగ్రతావస్థ	సుమప్నావస్థ తుర్యావస్థ జాగ్రతావస్థ స్వప్నావస్థ	తుర్యావస్థ జాగ్రతావస్థ స్వప్నావస్థ సుమప్నావస్థ
మూలశరీరము జాగ్రతావస్థ విశ్మయము కంటిమొన	మూక్తశరీరము స్వప్నావస్థ త్వజసుడు కంఠము	కారణశరీరము సుమప్నావస్థ ప్రాజ్ఞుడు హృదయము	మహాకారణ శరీరము తుర్యావస్థ ప్రత్యగాత్మ సహస్రారము
అనుట వినుట కనుట మనుట	వినుట కనుట మనుట అనుట	కనుట మనుట అనుట వినుట	మనుట అనుట వినుట కనుట

ద్వాదశి మహామంత్ర రహస్యము

చిత్తు = అనాత్మ సత్తు = ఆత్మ ఆనందం = పరమాత్మ	జీవుడు ఈశ్వరుడు బ్రహ్మము	ఆచేతనము చేతనము చైతన్యము	అజ్ఞానము విజ్ఞానము సుజ్ఞానము
--	--------------------------------	-------------------------------	------------------------------------

శ్రీ మదచల సువిచార కందములు

- ॥కం॥ గురుడే బ్రహ్మని విష్ణుని గురుడేరుద్రుడని యాత్మ గురుడే యనుచున్
గురుజేరి నమ్మి యుండెడి పరిపూర్ణుల పాదములకు ప్రణమిల్లెదనే 1
- ॥కం॥ గురుడే ఆజమని శివమని గురుడే హరికేపలాత్మ గురుడేయని స
ద్గురు చేవుగొల్తుననిశము గురుదేవావంసనంబు గురుప్రభుదేవా 2
- ॥కం॥ సయ్యం బురహనుల్ గురు వెయ్యారు విధంబులను వేడెడవిమ్మున్
ఆయ్యావడమాల పేటలో కయ్యములేకుండ మమ్ముకడతేర్చితివే 3
- ॥కం॥ జ్ఞానమగు తనకు తానే జ్ఞానాతీతము బయలుగాంచిన చూపె
శ్రీనాథమౌని సద్గురు ధ్యానించి నమస్కరింతు దారుణలోనన్ 4
- ॥కం॥ శ్రీ కరవేమన గురువరు ప్రాకటముగ హృదయమందు ప్రస్తుతిజేతున్
నీ కన్యమేమిలేదని నీ కరుణామృతము చూపు శ్రీ గురుదేవా 5
- ॥కం॥ నంబివేమన్నయనుచు కుంబినిజమలెల్లగలసి కూడిన నేమో
శంభుని చూడవ నేత్రుడ జంభజులకు కానవశమె జయ వేమన్నా 6
- ॥కం॥ గురుసుతుడగు వేమన్నను ధర సకల జనంబులెల్ల దలచిననేమో
హరునకు చూడవ నేత్రుడ పరులకు దెలియంగవశమె పశుపతివేమా 7
- ॥కం॥ వడమాలపేట లోపలోపల కడువేడుకతోడ నీవు కారుణ్యుడవై
చెడులేని గురు కృపాంభుది నిడె సుజనులకెల్ల సూటి నిజవేమన్నా 8
- ॥కం॥ భాగవతనాథమౌనికి శ్రీ గోవిందమ్మ సతికి శ్రీకరసుతుడౌ
భాగుగ వేమన్నని భూ భాగమునన్ బుధుల కృపను భ్రబలితివేమా 9
- ॥కం॥ జననము మరణము రెండును మననముగానుంది వేరెమరుగేముంది
మననము గురుకృప కలిగిన జనన భ్రాంతియునులేదు జయవేమన్నా 10
- ॥కం॥ వేమన్నను కనుగొన్నను వేమన్నావిన్నకన్న యెటుకనుగొన్నన్
వేమన్న కన్యమున్నదే వేమన్నా నీవెగాక యేదిగతిన్నా 11
- ॥కం॥ దృష్టజనంబుల నైనను నిష్టను గనరాక సకలనిగ మార్గంబుల్
కష్టపడి చదివి హంకృతి నష్టంబును చూడరైరి నయవేమన్నా 12

||కం|| కరుణ న కన్నులు లకను వంతున వసులునులక వసువిడుకడ
నంటిని జిహ్వయు లేకను నంటిన మర్మంబు తత్త్వమదియో దేహ 13

||కం|| సన్నిధి జేరితిమందురు సన్నిధియన భావమేమి సద్గుణవంతా
సన్నిధి జేరిన నిన్నును సన్నిధి వివరించిచూపు సద్గురుప్రతా 14

||కం|| గురుకృపచే నీ మర్మము కరములు జోడించి వినుచుకనుగొన్నప్రద
స్థిరముగ పరిపూర్ణుడౌ నరమరనింకెందుకయ్య నరుగుబాళాళి 15

||కం|| యెన్నైననున వచ్చును యింటిని విభజించువాన్ని పితరణగానుటే
నున్నగ యున్నది జగమున అన్నాదాన్నెరుగ భ్రాంతినున్నయుగావే 16

||కం|| గురుపూజలనుచు ప్రీతిగ గురువరుగనలేక కలచే కుంభము కీర్తె
గురుతుకు మ్రొక్కెద రేటికి గురువగునె కలిక మెప్పుడు కుంభనిష్ఠప్రతా 17

||కం|| యిట్టి భ్రమవట్టి చదువులుదిట్టముగా దేహమున్న కొలదియుచదువ
గుట్టుగ గురుకృప గనకను బట్టబయల్ గానరాదు భ్రమవిడచునుమీ 18

||కం|| కనపడు పదమును గనకను వినబడువేదములపాత్తు విడువక భ్రమచే
అనమానమతికయంభై మునుపటి జనన మరణమును బొందునుతాన్ 19

||కం|| పూర్వపుజ్యోదయమున సర్వప్రానిండియుండు సద్గురు కరుణాన్
పర్వత గనుగొన భ్రాంతియు నిరషణమై వీడిపోదు నిజగురుప్రతా 20

||కం|| తావును గానక లేకను చావును పుట్టువును కల్గి సకల జనంబుల్
తావందే సంచరింపుచు తావున తనుగన్న భ్రాంతి తగులదుప్రతా 21

||కం|| ధర్మాధర్మ విలక్షణ మర్మంబగు గురునివాక్య మహిమ నెరిగిన
దుష్కర్మ సంసార బంధము నిర్మలముగ వీడిపోయె నిజగురుప్రతా 22

||కం|| వున్నది కన్నును లేనిది తిన్నగనే వీడిభ్రాంతి తిప్పలుగుయా
వున్నది గానక లేకను వున్నదనెడి భ్రాంతియందు పురకకుప్రతా 23

||కం|| గురు సూత్రము నెరుగక యీగురుతెరిగిడి యెరుకభ్రమను కొనిననచటి
గురుతను సాక్షికి లోబడి గురుమరుగెరుగంగలేదు గురుప్రతమణి 24

||కం|| హరిమయము విశ్వమంతయు హరివిశ్వమయుండు సంగయముపనిలేదా
హరిమయముగాన్పిదవ్యము పరమాణువులేదు పంకపాడనివింతు 25

॥౧౬౦॥ త్రిపురను దాటిన ముక్తికి లలితుండౌ మనుజుడెపుడు లాలితముగనా
 త్రిపుడిగి ముక్తిగనుగొను పరిపూర్ణుడు శివము కుంద పరమానందా 26

॥౧౬౧॥ త్రికళర కుచురుతానట తరికంభము త్రాకతాడునుతానటచూడన్
 త్రిపెడిదాడును తానట హరిహరి హరివితరణంబు హరియే యెరుగున్ 27

॥౧౬౨॥ కామిండుకయును సర్వము కామింజేయునైన ముక్తికామించి తగన్
 తొమించి పరమ పురుషుని నేమించు భజించు తత్వనిపుణుండధిపా 28

॥౧౬౩॥ గురుపదములు సేవింపుచు గురువాక్యము నమ్ముకొనుచు గురునుతి
 వినుచున్
 గురుమంత్రము జపించుచు గురుసన్నిధి నుండవలయు
 గురుపుత్రుడిలన్ 29

॥౧౬౪॥ గుడిగూలును నుయిబూడును వడినెల్లకు చెరువుదెగును వనములు
 భిలమా
 చెడనిది గ్రంథంబొక్కటి కుడియడమనుజూడకన్న గువ్వలచెన్నా 30

॥౧౬౫॥ వాకడ పాకడ లేకను యేకస్థితనుండునట్టి యే గురునాథా
 ఆకర్షింపు మ్రొక్కద సేకరునిటు సూటిపరచు శ్రీగురునాథా 31

॥౧౬౬॥ నీటిలోపల తెరగల్గు నీటనలుగు చాట్టుననుమాయ తాబుట్టి చనును
 తానె నవ్వయ బ్రహ్మ పరమ పూర్ణాబ్ధియందు కల్పనాతీత యోగాత్మ
 కేవలాత్మ

॥౧౬౭॥ స్తబ్ధమున సర్వాది సముదయంబు తనకు యేలా
 సేవించునో తవ్యమగుచు నట్లు దోచును యె
 పకంచు నఖిల జగము కల్పనాతీత యోగాత్మ కేవలాత్మ

॥౧౬౮॥ యెరుక మరుపులకును జూడ యెరుక సాక్షి య
 పకె విశ్వమెల్లను యెరుగబడును గావున ఇట్టి
 చూచుకు కారణంబు యెరుక యదిగానిదే మహా
 పరమబ్రహ్మ కల్పనాతీత యోగాత్మకేవలాత్మ

- ॥గీ॥ యరుకటన్నను మరుపన మనసంగ మాయయన బుద్ధి
హంకృతి కాయమనిన జగము జీవుడనంగ తానగుచునుండు
కల్పనాతీత యోగాత్మ కేవలాత్మ
- ॥గీ॥ అత్మవలనబుట్టు అత్మవలన బెరగి అత్మవలన లయము
నొందు జగము అత్మకంటె మాయ అగపడదెందును
రాజబాట చూపురాజయోగి
- ॥గీ॥ యెరుకయున్న జన్మమరణముల్ దప్పవు యెరుకబోవ
రెండు యెరుకతో జను నిష్పన్నచోట నిక్కంబె పో
గయును రాజబాటజూపు రాజయోగి
- ॥కం॥ ఎందెందు వెదకి చూచిన అందించున నుండు యెరుక
అంతట కలదా అందిందనకను సూదిడ సందెైనను
లేక బయలు సర్వము నిండున్
- ॥కం॥ జగముల నంటక ముట్టక జగముల మూలంబు ఎరుక స
వ్వడి వినకన్ జగముల లోపల వెలుపల నగుపడు పరి
పూర్ణ బ్రహ్మము మంతయు లేకన్
- ॥కం॥ లోకత్రయము నెరుంగక లోకాలోకములు లేక లోకులు లేకన్
లోకాధారముగాకను ప్రాకటముగ వెలయు బట్టబయల్లెల్లవుడున్
- ॥కం॥ ఆకాశ ప్రకాశంబుల నేకాలమునంటబోక నెల్లపు
డు బయల్ చీకాకు చింతలెరుగక నేకస్థితి నుం
డు నిండి నిశ్చలమగుచున్
- ॥కం॥ యెక్కడ నుంటిని ముందుగ యెక్కడయున్నాను నిప్పుడు
యెక్కడ బోదున్
మక్కువతో నారూపము నిక్కముగా నెదుమహిమ నెరిగింపగదే 33

తిరుగు పురుషు శ్రమకరిచౌచము భంగి నిరర్థకంభదిపా 34

॥కం॥ ఓమిర హరిరాకకోరెడి కమలంభుల భంగి మేము కాదుణ్ణుండౌ
తమరాక కెదురు చూడని నిమిషంబులులేవుమాకు
నిశ్చయము హరీ 35

॥కం॥ గురువాక్యంబును సిరిచే గురుతెరిగెడి దరిద్రంబు గూల్చి నిరతమున్
గురువరు కన్యము లేదని గురుమరు గెరుగంగలేరు గురుపుత్రమణీ 36

॥కం॥ యెందాక ఆత్మదేహము నొందెడు నందాక ఖర్మయోగము లటపై
జెంపపు మాయాయోగ స్వందితు వైరి త్తజాలపడనేమిటికిన్ 37

॥కం॥ నడిపించు కర్తలుండగ నడచెడి మనకేమికొదు వన నవరతంబున్
నడిపించు సద్గురుండె నడిపించును నన్ని వేగనయగుణవంతా 38

॥కం॥ గురుకనుసౌజ్ఞను కనుగొని పరిచర్య యొనర్చుచుండు భక్తుడు భక్తి
పరిపూర్ణబోధ బొందును పరమోదార ప్రచండ బంగారుకొండా 39

॥కం॥ భ్రమయే జన్మకు మూలము భ్రమయే మానాభి మాన
భ్రమయేనేనను సేపును భ్రమయుడిగిన యున్న బంధులు
ప్రత్యక్షమగున్ 40

॥కం॥ యెప్పటికి యొక్కరీతిగ తప్పక నిల్చున్న దాన్ని దయతో గురుడన్
చెప్పినకని అగణితముగ తిప్పలు గల నిన్ను నేపు తెలిసెడి సరిరా

॥కం॥ అంతర జాహ్మునియెడి వింతల శోడశిని జూచి వెరవకు సతమున్
అంతటనిండిన ద్వాదశి చింతలు గనుగొన్న భ్రాంతి చింతలు
చెలగున్ 42

॥కం॥ విడితంబుగ నద్దేవుని సప్తమల రూపంబునందు సంకల్పోర్ముల్
బొవలుచు విచ్చుచు వెలుగుచు మది విస్మృతి జేయు

॥కం॥ నేననిన తనువుకు అభిమానమునకు సర్వమగు ప్రమాద వశమునన్
గాన నివి రెండు సర్వములు నేను నేనని నేను కేవలాత్ముడనగా 44

॥కం॥ తనుతాగానని మనుజుడు మనముని రూపాందింప బడక మనలుచు
దీరుగున్
తనుతాగనిన పురుషు నెమ్మన మానందాబ్ధి యందు మఘ్నత
మెందున్ 45

॥కం॥ భయలందు బుట్టు సర్వము బయలందే లీనమౌను బ్రహ్మాండంబుల్
బయలే తానని తెలిసిన బయలందే ముక్తి బట్టబయలుర వేమా 46

॥కం॥ అల బ్రహ్మము బొందెనని తలచిన జనులందలేరు తత్వపదంబున్
తలచక దీరుడు బొందును నెలకొని బ్రహ్మస్వరూప నియతిని వత్సా 47

॥కం॥ చదువులు చదువగనేలా చదువులలో మర్మమరసి చదువగలేని
చదువులు మోతకేకానీ చదువులలో ఫలితమేమీ సారవిచార 48

॥కం॥ నడిపించుకర్త నాజ్ఞను నడిచెడు భక్తుండు కన్ననఖిలాత్ముడౌ
నడిపించునన్ని పనులను నడిపెడు గురుకీలుకన్న నచలుడుగాడె 49

॥కం॥ గురునాజ్ఞతో మెలగెడు గురుసుతుడగు నాకునెప్పుడు గురువరుదయచే
గురుతెరుగు యెరుక తొలగెను గురుకరుణే శరణమయ్యె గురుప్రభు
దేవా 50

॥కం॥ గురువరు సత్కృపచేతను గురుతెరిగెడి యెరుక విడచి గురువరు
కృపచే
గురుసాన్నిధ్యము గనుగొని గురుతన బంధంబుగలదె గురుపుత్రమణి 51

॥కం॥ చూచితివా సర్వంబును చూచితివా సర్వముండు సూటిని గూడన్
చూచితివా కలయెరుకను చూచితివా కలలేని యెరుక కూన్యం
బయ్యెన్ 52

॥కం॥ తనువు మనము విడచి తనయుల చుట్టల నాలి విడచి సంపదాలి
విడచి
నిన్నైకాని అన్యమెన్నడు నెరుగని వాని విడువనెట్టి వానినైన 53

- ॥కం॥ కర్మము తెలగిననాడే ధర్మము ప్రాప్తించె గురుడు దయతోనాకి
నిర్మల హృదయము జొచ్చెను మర్మము గురువాక్యమిందు నుతి
భ్రమతొలగెన్ 54
- ॥కం॥ అదివిని నే నాల్గు విధంబుల సదమల సద్గురునిసేవ వలకచేయున్
ముసమున తానే వేనకను పదిలంబుగనన్నునైక కృపరచుక
యుండెన్ 55
- ॥కం॥ యెరుకెట్టిదే కనుగొనుమా యెరుకెందున కానబడునో యెరిగిన
మృషయౌ
యెరుకచనుచుచుతావును పరిపూర్ణంబునుచు నమ్ము పావన తిలకా 56
- ॥కం॥ గురుపద సంపర్శనమున గురుపద జలజాలములను గురుపద పూజన్
గురుపదవినుతుల త్రిజగద్గురు పదసంప్రాప్తియగును
గురుభక్తులకున్ 57
- ॥కం॥ గురుతత్త్వంబున కంటెను పరమొక్కటి వేరులేదు పరికింపగా
గురుమూర్తికన్న నధికుండరయన్ భువిలేడటంచు హరుడు
విధించెన్ 58
- ॥కం॥ జ్ఞానియనగ వేరొక్కడు నేనునుమీ తెలియనాతనికి నాకును ను
జ్ఞానముచే పరికింబగ గానబడదు భేదమెందుగ వినుతచరితా 59
- ॥కం॥ అభిమానమె జ్ఞానంబగు అభిమానం విడచిమాడ అంతట బయలే
అభిమానరహితులకు శ్రీభుదవద్యుల శరణములకు శరణంబనరే 60
- ॥కం॥ పరిపూర్ణమనిన యచలము యెరుకన విశ్వంబు తనువు యెరుకననేని
యెరుకన నే సంకల్పంబగు యెరుకను త్యజియించి యెరుకే
పోవున్ 61
- ॥కం॥ జలమందు మొదలులేకనె జలచరములు పుట్టి పెరిగి నమ శివరీతిన్
వలపరిపూర్ణములో విలసజ్జన నంబుస్థితియు విలయములౌరా 62
- ॥కం॥ చూచితి లోవెలిలేకను చూచుతి గురురూపమందు చూచితి సర్వం
చూచితిచు పును లేకను చూచితినే నైనచూపు చూచివేమా 63

॥కం॥ గురుడనగా పరమాత్ముడు పరగంగా శిష్యుడనగ పటుజీవుడనన్
గురుశిష్య జీవసంపద గురుతరముగ గూల్చినతడు గురువగువేమా 64

॥కం॥ గురుధనము గూర్చినేటికి గురుశిక్షిందవిలమంత్ర కోవిదులై స
ద్గురుధర్మనిరుతునేనిన్ గురువరులకు శిష్యవరులు గూర్చిన
ధనమున్ 65

॥కం॥ గురువట యెవరికి గురువో హరిహరితను తెలియలేని యాతడుగురువా
గురువనుట సిగ్గుగాదా శరణాగత సుప్రసన్న సంపగిమన్నా 66

॥కం॥ కీడసగటి గురుడెలా గాడిద వాలంబుబట్టి కావేరీదన్
గుడునె గుండెలు బగులగ రూడించదె రొమ్ముపగల సంపగిమన్నా 67

॥గీ॥ తన్నుతానెరుగడు తామెవ్వరికి నేర్పుపాలు చూలినయట్టి పశువుకొడుకు
కాసుల కొరకైతె కర్మమొడిగట్టురా విశ్వదాభిరామ విసురవేమా 68

॥గీ॥ గురువుచిల్లగింజ కుంభమీదేహంబు అత్మజలము కలుషమడిగినట్లు
తెలివి విరచేనేని దివ్యామృతమురా విశ్వదాభిరామ విసురవేమా 69

॥గీ॥ యెరుకచేతను గురుశిష్యులెన్నవలయు యెరుక తెరదీయ
గురుశిష్యులెవరులేరు జ్ఞుల కర్పూరన్యాయమై చరుదలంప
అశిషదాతీత శేషాచలార్జ్యవర్యా 70

॥గీ॥ చిత్రకాశంబు కనురెప్పపాటుజెందు సత్రకాశంబు తనువుకు
సఖ్యమయ్యె
గగనమును శూన్యమననది భూతగణముగాని అవరణలేని బయలివి
యగునెపుత్రా 71

॥గీ॥ బయలుగనలేక సర్వంబు బయలుటంచు ఊహ బొడమిన సాధింప
యున్న బయలు
గానబడకకృమే గురుణ కరుణలేక గురుకృపాంజనమే బయలు గురు
సుపుత్రా 72

॥గీ॥ అంబుజాక్షినిరుపమానంద నిర్గుణ నిర్మలాత్మతత్వనిగమ వేద్యులైన
యాత్మతత్వమిదినిపు మినినేను నఖిల ప్రపంచంబు మదియె
యనుచు 73

॥గీ॥ యేమిజెప్పుదు యీమేను యీ జగంబులేదు నిశ్చయముగా నొక్క
లేశమైన
శుద్ధ చినాత్ర మగునాత్మ తత్వమేను గాననే కల్పనలునాకుగాన
నెవుడు 74

॥గీ॥ తల్లి తండ్రి గలరు తగుజన్మాజన్మాన ఆరయ బంధుమిత్రులట్లు గలరు
తన్నుదెల్పు గురుడు తగదొరకడు భువిదొరకు డెల్లముక్తి
దొరకుట దిపా 75

॥గీ॥ జహపరంబులు రెండు యిచ్చగా నెచ్చెట మురుయుచున్నవో యట్టి
మూలమెరిగి
సర్వధర్మములను సద్గురు కరుణచే నడుపువారి కొకటి నడ్డుగలదె 76

॥గీ॥ పుత్రుడే తండ్రివరికింప పుత్రితల్లి పుత్రపెండ్లాము పెనిమిటి
పుత్రుడరయ
శత్రుడే గురుడు సుస్థిరసోదరతకు దీని భావంబు దెలియ పామర
జనులకరదు 77

॥గీ॥ జ్ఞానముతానై జ్ఞానంబు వెదకిన జ్ఞానమెక్కడ నుండి కానబడును
కానబడెడి గురుని కరుణచే గనుగొన్న జ్ఞానితానుగాక ఖర్మమగునే 78

॥గీ॥ తావుగాననివాడు తనువును ధరియించి తావుగానలేక తనుకులాడు
తావుగన్న వెనుక తనువును విడనాడి తావుతేట పరచుతత్వవేత్త 79

॥గీ॥ సూటిలోనిమాట చూడంగలేకను మాటకల్ల యనిరి మనుజులెల్ల
మాట గురునిచాత మరితేటగాగన్నచావు పుట్టుగలదే సదయులారా 80

॥గీ॥ యితర సంకల్పములులేక యెప్పుడుతాను సచ్చిదానందాత్ముడనని
సుప్రసన్నవృత్తి
తన్నుతాగను చిత్తంబు తనకుతానె నొలయునింపనావలము పగిది 81

॥గీ॥ పలుకుమన్నవాడు పరగంగ గురుమూర్తి పలుకుచున్నవాడు పరమ
గురుడు
పలుకు వినుచునుండు బ్రహ్మంబు నొక్కడే ననుచు దెలియవలయు
నాత్మవిదులు 82

॥గీ॥ కన్నుచూడలేదు కర్ణంబు వినలేదు తనువొకప్పుడైనతాకలేదు
మనసు తలపలేదు మాటపొగడనట్టి యీశుని రతమునేభజించు 83

॥గీ॥ దెలియబడక సర్వము యవ్వడు దెలియుచుండుగనబడక
యవ్వడుగనుచునుండు
వినబడకసర్వము వినుచునుండునట్టి జగదేక వల్లభునాశ్రయింతు 84

॥గీ॥ అట్టి సద్గురుప్రబోధ ననుదినంబు పట్టుకడలక సేవింప మొట్టమొదలు
గట్టిగా దాన్ని గనిపెట్టి మట్టుమాపు గుట్టుగురుసౌజ్ఞయనిబోధ
దిట్టబరచు 85

॥గీ॥ పుట్టి గోచంటగాబెట్టి భూతబూత గుహల గూర్చుండిప్రాణాల గుడియ
పట్టి
తనువు పీడింప తత్వంబు గనుటయెట్లు
నవ్యతరభోగి శ్రీ సదానందయోగి 86

॥గీ॥ గగనమునుగాంచి బయలంచు గర్వపడకు చిత్ప్రకాశంబు బయలంచు
చెప్పబోకు
సత్ప్రకాశంబు బయలంచు చదువబోకు యదుయబయలంచు
యెరుగబోకు 87

॥గీ॥ సర్వదేశంబులందును సర్వకాల సర్వవస్తువులందు సంపూర్ణముగను
సర్వదానిండి సర్వంబు నంటకెప్పుడు సర్వమయుడై ప్రకాశించు
పరమ గురుడు 88

॥గీ॥ యేమియన్నను వేరుగానెన్నబోకు యేమివిన్నను వేరుగా నెంచబోకు
యేమికన్నను వేరుగానెరుగబోకు యేమి విన్నను వేరుగా నెంచబోకు
యేమికన్నను వేరుగా నెరుగబోకు గుట్టుగురుగోప్యమిదె చూపు
దిట్ట పరచు 89

॥గీ॥ గురుపదాంభోజములను యభిషేకంబుజేసి తజ్జలము శిరమునందు
జల్లుకొనుచు

గ్రోలు సదృశుడఖిల తీర్థముల గ్రుంకు ఫలడు బొందు ననగ
చరితా 90

॥గీ॥ తనువు నీవుగావు తలుపులునీవుగావు యింద్రియములుగావు

యెరుకగావు

తెలుపు మరుపులేని తెరవ యేనీవయా చింతదీరముక్తి చేరున నయా 91

॥గీ॥ విత్తులేని యట్టి వృక్షమొక్కటిపుట్టె ఫలము పుష్ప పత్ర మొకటి
మొవలులేదు

సాకులేదుచూడ సాపాటునకు లెస్స చీని భావమేమి తెలుపుముక్తి 92

॥గీ॥ నీవు పృథివిగావు నీరగ్నియునుగావు పవనమిన్నిగావు వీనికెల్ల చెప్పి
చూపరాపి చిద్రూపమైనట్టి సాక్షిగాక తెలియుమయ్యనిన్ను 93

॥గీ॥ యెరుక మరుపుల నెరిగెడి యెరుకనేను విధినిషేదములగాంచు

విభుడనేను

తర్కములకెల్ల తర్కించు తత్వమేను నేను నేననీ విభజించు

నేతనేను 94

॥గీ॥ మేనుగాను నేను మేనునాకునులేదు జీవుడేనుగాను చిన్మయుండ

ననెడి తెలివియు నేను నటుగా నక్షరమైన జీవి తేజ్స్వయేల

చేయవలయు 95

॥గీ॥ పత్తి వల్లను నైనట్టి పుటములెల్ల చిత్రవన్నెల పుటములై

చెలుపు గాంచు

దాత్రి జనులకు పత్తియనన్ తలపు గలదె యెరకచేతను జగమౌట

యరయలేరు 96

॥గీ॥ పంచ విషయములను పంచేద్రియములచే గాంచు తెలివినేను

కవివరేణ్య

పంచకోశముల బంచభూతములను యెంచిచూచునట్టి విభుడనేను 97

॥గీ॥ నిదురబోవుచుండెడి నెరిమేలు కొనునపుడు కలవరింపుచున్న

కాలమందు

సకల వృత్తులకును సాక్షియునై వెల్గు ప్రవిలాత్మసేవెభాసురాంగి 98
||గీ|| స్వప్నమందునెట్లు సంచారమొనరించి మేలుకాంచి యెరక

మెల్లనరుగు

నుభయ మెరుగునట్టి నుత్తమజ్ఞానంబు తత్వమట్టిదైన తలుపునేను 99

||గీ|| పలుకు నెచటవీడు పలుకునెచట బల్కు పలుకునట్టిచేది పులుకు
దెలియ

రామభద్రునిపల్కు రమ్యమౌ భాగవత పలుకుతేట బడదె

భద్రులారా 100

||గీ|| మాటలోనిమాట సూటిలోనుండంగ సూటిలోని మాట సూడలేక
భ్రాంతిచేత కర్మబద్ధులై ప్రజలెల్ల భ్రాంతి వీడగలరి భద్రులారా 101

||గీ|| మాటలోనబుట్టి మాటలోన బెరగి మాట తెలియలేని మనుజులేల
మాట గురునిచాత చులకనగాగన్న చాటిలేని తావుబాటయగునె 102

||గీ|| మాటలోనిమాట సూటిలోనుండంగ సూటిదెలియలేరు సూకరములు
మాట గురుని చాతచులకనగాగన్న సాటిలేనితావు బాటయగునె 103

||గీ|| దేవతార్చన జపహోమ తీర్థ యాత్ర దానధర్మాది క్రతు ముఖ్య
తపముజేయు

పుణ్యములకంటె గురుజేరుపూర్వ ఫలము అనిపదాతీత

శేషాచలారవర్యా 104

||గీ|| తనువు గలవారికి బోధతరముగాదు తనువుగలవారికి బోధ తగదు
తెలియ

తనువులేనట్టి వారికి తత్వబోధ అనిపదాతీత శేషాచలార్యవర్యా 105

||గీ|| దశమి ఏకాదశియును వ్రతముచేత మెదుకు దినకున్న దుర్గణమేల
మాను

పుట్టపై గొట్ట నురగంబు జచ్చుటెల్లు అనిపదాతీత శేషాచలార్య
వర్యా 106

గణపతీశ్వర శతకము

- ||సీ|| తానుకలలోన రాజ్యంబు దరచుగాను జేరిమేల్కగ కలకల్ల జేరిమెలగు
రతిగురుబోధమేల్క నరిత్తకాను గణపతీశ్వర గురురాయకౌశికేయ 1
- ||సీ|| సర్వమునుమాయ యీరితి సత్యమనుచు దెలశి సంతత మొందుటే
తెలివిగాక
తెకమతలు జెందు తెలివియు తెలివిగాదు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 2
- ||సీ|| ముట్టుచూలము దెలియక మూర్ఖులగుచు ముట్టుదానిని జూచుచు
కమురయుచుండ్రు
యట్టి వారలు తుపకెట్లు ముట్టుతారు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 3
- ||సీ|| సత్యములేనట్టివారికి సుతుడులేడు సుతుని బడయని వారికి గతియు
లేదు
వెతలనుచు సుబ్బానసుతుని బడయ గణపతీశ్వరగురురాయకౌశికేయ 4
- ||సీ|| సన్యసిం చెడి తలబోడి స్వాములెపుడు సన్యసింపగలేరైరి సంశయముల
సంశయాత్మునక శరీరి సరణ దెలియ గణపతీశ్వర గురురాయకౌశికేయ 5
- ||సీ|| జంగము నే నటంచును లింగమొకటి కతమందున గట్టి నగలదె
ముక్తి
లింగభంగము జేయని జంగమేల గణపతీశ్వర గురురాయ కౌశికేయ 6
- ||సీ|| బ్రహ్మమెరుగగలేరైరి భ్రమయు జెనులు బ్రహ్మమెరుగని బ్రాహ్మణ
భ్రమలకేల
బ్రహ్మమెరిగినవాడెహ బ్రాహ్మణుండు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 7
- ||సీ|| రాజకుల సంభవుటచుంరా జ్యకాంక్ష రాజ్యపరిపాలనముజేయు
రాజుగాదు
రాజయోగంబు దెలిగిన రాజుగాని గణపతీశ్వర గురురాయకౌశికేయ 8

॥గీ॥ ఆత్మవేత్తలమని యదరి పడచు నాలినొల్లక తిరగదు రతిరముమన
ఆత్మపురుషుండు దేహంబునాలగాదే గణపతీశ్వర గురురాయ
కొశికేయ 9

॥గీ॥ సకలశాస్త్రంబు లెల్లను చదువువారు సదువుకొకున్న వారలు సమము
గాదె
సద్గురువులేక నిక్కంబు సాధ్యమగునె గణపతీశ్వర గురురాయ
కొశికేయ 10

॥గీ॥ సారమేమియు లేదు సఁసారమనుచు సన్యసింపగన సంసారబంధ
మెల్ల
నాత్మ దేహేంద్రియంబులనంకుండు గణపతీశ్వర గురురాయ
కొశికేయ 11

॥గీ॥ గురురహస్యము దెలియక కుటిల మతులు యోగగంధర్వ పురిజొచ్చి
విరాగులగుచు
మాయచిత్రంబు జూడగా ముగినారు గణపతీశ్వర గురురాయ
కొశికేయ 12

॥గీ॥ గుహల జొచ్చియు కొందరు కూడు నెల్లు విడచి తామేమిగన్నారు
వైరివారు
మూల జేరినవారెకాని ముక్తియెట్లు గణపతీశ్వర గురురాయ
కొశికేయ 13

॥గీ॥ సకల శాస్త్రార్థ జాలముల్ చదివి తెలియ సద్గురువులేక నిక్కంబు
సాధ్యమగునె
నిజము తెలియని చదువులు గజిబిజేల గణపతీశ్వర గురురాయ
కొశికేయ 14

॥గీ॥ కాశికేగిన వారికి కాశిగాక యానవదలి విదేహులై యమల పదము
జెందగలరె యెవరైనను శీఘ్రముగనే గణపతీశ్వర గురురాయ
కొశికేయ 15

- ॥గీ॥ నిర్మల జ్ఞానమనియెడి నీటిచాత ఖర్మఫల పంచకంబును గడుగక
గంగకేగి
యేమి ఫలమని తలచిరో యెలమి నరులు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 16
- ॥గీ॥ సప్తకోటి మహామంత్ర జాలమెల్ల దెలిసి పకెలిడు దంతయు తెలివిగాదె
తెలివి కంటెను వేరైన తెలివిమాయ గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 17
- ॥గీ॥ బ్రహ్మశాస్త్ర మూడులు బ్రాహ్మణాది కులము తెల్లను క్షణములో
కూలిపోయె
పడియు రెండక్షరంబుల పలుకెయంగ గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 18
- ॥గీ॥ యెల్లవారికి శకునంబు లెరుగ బలుకు బల్లితనుతాను
కడుగులో బడినరీతి
యెరుక బ్రహ్మంబుతానని యెరుగుటరయ గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 19
- ॥గీ॥ త్రిపుటి రహితంబు గానట్టి కపటులెప్పుడు దీనిమర్మ మెయంగక
తెబెలగుచు
దేవులాడుచునుందురు దేవలముల గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 20
- ॥గీ॥ మాయానహమాయ నంతలో మాయమాయ మాయయనగను నేమాయ
మాయమాయ
పొవునని నిక్కముగని పోనెపోయె గణపతీశ్వర గురురాయ కౌశికేయ 21
- ॥గీ॥ యెరుక దేవర దేవియు యెరుకవ్రష్ట యెరుక శారద విష్ణువు యెరుక
లక్ష్మి
తెరుక కానట్టి వస్తువు వెదకగలదె గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 22

॥గీ॥ రాతి దేవునియందుల ప్రీతియు గలుగజేసి జనుల మెప్పించి శివ
మహేశ్వర విష్ణు
దేవసర్వేశ్వరయన జేయదేయవిద్య గణపతీశ్వర గురురాయకౌశికేయ 23

॥గీ॥ తోలుబొమ్మలలో తెల్పిదోచు వరకు నిలుపురాలిందు దేవుండు నిలచి
యొందు
తెలివి బోయిన దేవుండు తొలగిపోదె గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 24

॥గీ॥ తానుజేసిన దేవుండు తనకు ముక్తి యిచ్చువాడని తలచుట పిచ్చిగాదె
తత్వమెరుగక ముక్తియు తనకులేదు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 25

॥గీ॥ కాయమే బ్రహ్మమందురు గాయకులిల కాలిపోయెడు దానికి గలదె
ముక్తి
పచ్చునా యెప్పుడైనను ఆచ్చు పడగ గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 26

॥గీ॥ మా ను గెలిచితి ననుమాట మాయగాక మాయ గెల్చినవారు
యీ మహినిలేరు
మాయకర్తంబుకనలేని దాయకనక గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 27

॥గీ॥ మహిమ తెన్నైన జూపురు మానవుండు మాయమహిమలు బుదులు
నమ్మంగబోరు
నిజమెరింగిన మాయలు నిలువగలవె గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 28

॥గీ॥ జ్ఞానమను నావచే నజ్ఞాన వార్తిదాటి నాపను విడచు తదజులకును
సాటిరారెవ్వరిల మోక్షసాధమొక్క గణపతీశ్వర గురురాయకౌశికేయ 29

॥గీ॥ యెండమావులరీతి యీ యెరుక జాడ నిజముగా దోచునేగాని
నిల్వబోదు
నేతిబీర శలాటున నెయ్యిగలదె గణపతీశ్వర గురురాయకౌశికేయ 30

॥గీ॥ యెరుక మరుపుల నెరుగకను యెరిగి విడచి వెరుక విడచిన వానిని
నెరుగవశమె

హరునకైనను విధిలమర హరులకైన గణపతిశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 31

॥గీ॥ స్నానమొల్లడు దేవతార్చనము చేయ డతల విజ్ఞాన సంపన్నుడైన
యొగి

లోకులకు దెలియునే వానిలోని గుట్టుగణపతిశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 32

॥గీ॥ ఉన్నదున్నట్లు చూచుట నుచితమార్గం మన్నెదెరుగక నహమను
నడవిబడచు

గాన తష్కరుడే నరికట్టబడిరి గణపతిశ్వర గురురాయ కౌశికేయ 33

॥గీ॥ కారణాకార్యమును సుమ్మిగనుగొనంగ సిజ్జడంబుల రెండు
ప్రసిద్ధముగను

జంటబాసియునుండవు నొంటిగాను గణపతిశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 34

॥గీ॥ తత్వమి యటచును పలికెవరు తత్వవిధులు తత్వమేమనవచ్చును
తలచి చూడ

లేనియహమన నైక్యమై లేకయుండు గణపతిశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 35

॥గీ॥ బాహ్యమే బ్రహ్మమనుచును బలుకచుండ జిత్తనేమాయయని చాటి
చెప్పచుండ

తెలియజాలరదెచికో తేటగాను గణపతిశ్వర గురురాయ కౌశికేయ 36

॥గీ॥ దేహమస్థిరమని తాము తెలియుండి మంచిగతి చూచుకోలేరు
మాయదగిలి

జీవుల జ్ఞానమేనని చెప్పవచ్చు గణపతిశ్వర గురురాయ కౌశికేయ 37

॥గీ॥ అహమనేమాయ చూడగా గహనమాయ గురుకృపాన్నిని దగ్ధమై
కూలిపోయె

నవల నేమియులేదాయె నచలమాయ గణపతిశ్వర కౌశికేయ 38

॥గీ॥ హంసమంత్ర జపంబుచే నహముబోదు నహముబోకున్నవారల
 కిహపరముల
 రాకపోకలు తప్పవు రావటములు గణపతిశ్వర గురురాయ
 కౌశికేయ 39

॥గీ॥ విదినిపెచ రహస్యముల్ వెలయు దమకు విధినిపిద్ద క్రిమిల్
 వెలయ వనుట
 నుండు వారికి జన్మముల్ పండగలవె గణపతిశ్వర గురురాయ
 కౌశికేయ 40

॥గీ॥ బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర బ్రతుకులెల్ల మాయనేగాని యన్నడు
 మనవుభువిని
 మనని సాయుద్య మేలకో మానవులకు గణపతిశ్వర గురురాయ
 కౌశికేయ 41

॥గీ॥ గానవచ్చెడి బ్రహ్మంబు గానలేక గానరానట్టి తన్నుతాగంటి మనుచు
 తస్వరూపుడనని తాను సంతసించు గణపతిశ్వర గురురాయకౌశికేయ 42

॥గీ॥ క్రిందమీవను మధ్యను సందులేక నందశక్యముగాకను నన్నిదిశల
 నిండి యుండును పరబయల్ బ్రహ్మంబు నిబిడముగను గణపతిశ్వర
 గురురాయ కౌశికేయ 43

॥గీ॥ బయలు బయలంచు గోప్యమై పలుకరాక పోకలచేత చికాకుగాక
 నున్నదున్నట్లు జూచియు మారకుండు గణపతిశ్వర
 గురురాయకౌశికేయ 44

॥గీ॥ నెచటనే దెసచూచిన నచట నెల్ల నచలమై పరిపూర్ణమై దోచు
 నశిపవంబు
 నదిగదా సత్యయోగ సమాధి యనగ గణపతిశ్వర గురురాయ
 కౌశికేయ 45

॥గీ॥ పాలు సేరును యొక్కటై పరిణమించు కరిణి బ్రహ్మంబు మాయతో
 గలిసియుండు
 బారుశివయోగి దెలియు హంసంబు మగిది గణపతిశ్వర గురురాయ
 కౌశికేయ 46

॥గీ॥ కార్యకారణ భ్రమతలు కాలిపోక కనుల కెదురుగ బ్రహ్మంబు
గాంచలేక
అతి రహస్యము బయలుయై నలరుచుండు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 47

॥గీ॥ యట్టి వారలకైన చేపట్టరాని దానిబట్టితి మందురు దబ్బరేను
బలుకరానట్టి పరబయలు బలుకుటెట్లు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 48

॥గీ॥ క్షరముగాదు అక్షరముగాదు సగుణ నిర్గుణముల మర రజోగుణము
గాదు
యేమియనరాని పరిపూర్ణమెప్పుడుగాదు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 49

॥గీ॥ వెనుకకాలేదు యెప్పుడుగనకరాదు ముందుకాబోదు మనసున
కందరాదు
యెందు జూచిన బ్రహ్మంబు సందులేదు గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 50

॥గీ॥ వెలుగు కవ్వల వెలిగెడు వెలుగుచేరి బయలు గొనిపోయి యచ్చోట
బయలుగలిపి
నిశ్చలతనున్న వాడెపో నిత్యయోగి గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 51

॥గీ॥ బయలు ఆకాశమునుగాదు బ్రహ్మమనుచు బ్రహ్మవిలంబుండరును
నమ్మబల్కుచుండ
పల్కునిజమని నమ్మకున్నను దబ్బరేను గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 52

॥గీ॥ గురువు శిష్యుండు శిష్యుండు గురుడునయ్యె గురువు శిష్యుండు
ననియెడి గుర్తుబోయె
పరమగురుకృప పదమును గనినమీద గణపతీశ్వర గురురాయ
కౌశికేయ 54

॥గీ॥ శోడశాక్షరి అర్థంబుజాడదెలసి వీడికనుపిడి విపరీతుల విధులబాధ
ద్వాదశాక్షరి యర్థంబు గనువాడె దన్యుడెప్పుడు గణపతీశ్వర
గురురాయ కౌశికేయ 55

॥గీ॥ రూపనామ క్రియాయోగ పాపపుణ్య బంధమోక్షపరా భ్రమ భ్రమయు
దెలగు

దేశిక స్వామి గుహ్యంబు దెలిసెనేని గణపతీశ్వర గురురాయ కౌశికేయ 56

॥గీ॥ డహరమా బ్రహ్మమనియెడు దారిదెలక గుహజొచ్చియు గూర్చిండి
బహువిధముల

సాధనలు జేసెనేనియు సాధ్యమగునె గణపతీశ్వర గురురాయ

కౌశికేయ

57

॥గీ॥ తనకు వెలుపలలోపల తద్యముగను దనరిదానుండె యచలంబు
దమగకెప్పుడు

తాననియెడి యెరుకబోయిన తానె యగును గణపతీశ్వర గురురాయ

కౌశికేయ

58

॥గీ॥ చూచు వారికి సూక్తికి సూడరదెడ వస్తువునకయ్యె త్రిపుటి పేర్వహన
దెలియ

నవియు లయమొందు స్థానమో నచలమనగ గణపతీశ్వర గురురాయ

కౌశికేయ

59

॥గీ॥ వీడయును పింగళమున మధ్యనడచుచున్న యలసుషుమ్మమని

తామర యువాచు

గణపతీశ్వర శతకము సమాప్తము

॥గీ॥ మాటలేని తనువు మరువు జడంబయ్యె

మాటలేని జీవి మరణమయ్యె మాట
కలుగుచోటు మర్మంబుగనుగొన్న
సాటిలేని బయలు తావుగాదె

61

॥గీ॥ ప్రకృతి పురుషుల గొడవేల పరమ మునికి

ప్రకృతి జీవుల కలహింప పనియునేమి
ప్రకృతి భోగంబు భోగ్యంబు పగటి కలలే
ప్రకృతి రహితంబె పరమార్థ పదము సుమ్ము

62

॥గీ॥ రజ్జువునందు సర్పంబు దోచుకరణ

స్థాణువు పురుషుడై గాంచుపగిది
నీ జగంబు లుమది యెందు నెంచబడవు
యోగి మాదుర్య రాఘవ యోగివర్యా

63

॥గీ॥ ధరణి లోపల నాలుగార్ల తత్త్వములను

నవ్వలైయున్న తత్త్వంబు నెవ్వడెరుగు
శివుడు గురురూపమై వచ్చిచెప్పకున్న
నవ్యతరభోగి శ్రీ సదానందయోగి

64

॥గీ॥ సద్గురువు గల్గునట మీచ చమవులేల

నిజ మెరింగిన పిమ్మట నిష్టలేల
సర్వమును దానయైన సరణిగాదె
నవ్యతరభోగి శ్రీ సదానందయోగి

65

॥గీ॥ రాల్లు జేసినవొకొన్ని రాగిొన్ని

ద్రావ జేసిన ఒకొన్ని మంటిొన్ని
యిట్టి చెవుల్లు ముక్తియ నేర్తురెట్లు
నవ్యతరభోగి శ్రీ సదానందయోగి

66

||గీ|| బ్రాహ్మణులటంచు కొందరు పలుకుటెట్లు
బ్రహ్మనెరుగంగ నేరడే బ్రాహ్మణుండు
బ్రహ్మనెరిగినవాడెపో బ్రాహ్మణుండు
నవ్యతరభోగి శ్రీ సదానందయోగి

67

||గీ|| తన్నుగట్టును మరిత్రాల్లు తానెత్తెచ్చి
కట్టుపడిరీతి జనుడు సంకల్పమనెడు
పాశజాలంబుతో వాల బద్దుడనగుచు
నవ్యతరభోగి శ్రీ సదానందయోగి

68

||గీ|| చేయుపనులెల్ల శివుడెగా జేయవలెను
తనకు గర్వత్వమెన్నడు తలపరాదు
మనుజుడ పరోక్షమున బొందుమార్గమిదియె
నవ్యతరభోగి శ్రీ సదాశివానంద యోగి

69

||గీ|| యేమి మతంబున నుండిన యేమితప్ప
ముక్తిగనువారికెక్కటె ముద్రపదము
తాను సంకల్ప రహితుడైతేను చాలు
నవ్యతరభోగి శ్రీ సదాశివానందయోగి

70

||గీ|| అఖిల భూతంబులందుండు ఆత్మృడతడె
బ్రహ్మమనియును అపరిపూర్ణబ్రహ్మమందు
అఖిల భూతంబులు ఆరోపితాకృతులని
పరగగను వారలుత్తమ భాగవుతులు

71

||గీ|| దేహపాత పర్యంతంబు దృశ్యమెల్ల
స్వప్నమున జూచునట్లు లాభాసమాత్ర
ముగ గనుచుండు దాపరిపూర్ణుడగుచు
నేమర డెకింతయేని తదే కనిష్ఠ

72

||కం|| కలమేలు కొనని వానికి కలిగించుచు
బహుననర్థంబులు నదియే

మేలుకొనబడునపుడు అతనికి

కలిగింపంగ గలదె యించుకయు మోహంబున్

73

॥కం॥ కలగని మేల్కన్న నరుండల

కలదాగన్న లోకమంతయు మాయందెలిగి

యచి మిష్యయని మదిదల పోగిన

యట్లె జగముదలించు నితండున్

74

॥కం॥ కలగని మేల్కనిన నరుడా

కల మరలంగన విక్రమజగంబును దనువునున్

కలవలె మునుదోచి వెసందలగిన

యవికాంచ దిరులు ధరణియుబోలెన్

75

॥కం॥ మాయనగా వేరెయొకతోయము లేవయ్యతన్నుదోచినచోటె

మాయ తను దోచితే చూచాయంజెడి పొవునన్న సంపగిమన్నా 76

॥కం॥ సంకల్పముడిగి తానిస్సంకల్పండ్లైన జాలు సప్నతితదవా

సంకల్పమె బంధము నిస్సంకల్పమే మోక్షమన్న సంపగిమన్నా 77

॥కం॥ కలోవెలడుక్కపులిగని పులిచేననగుటయు తాను పులియగుబొంకా

కలవలెను జగమెల్లను సలతితముక్తి ప్రసన్న సంపగిమన్నా 78

॥కం॥ భ్రమవృశ్యజాలమెల్లను భ్రమలోకములెల్ల మిగులభ్రమ కర్మంబుల్

భ్రమమూలమే సర్వంబును సమరసమే తత్వమెన్న సంపగిమన్నా 79

॥కం॥ యెన్నివిదంబుల జెప్పిన నున్నది యీబట్టబయలె వొక్కటెయెందు

సున్నని దెలియుము విశ్వం యెన్నటికిని భ్రాంతిపుట్టనేరడునీనున్ 80

॥కం॥ రూపముండెనేని రూపింపగావచ్చు నామముండెనేని నరయవచ్చు

గుణములుండెనేని గురైడగగావచ్చు నేమిలేనిదాని నేరుగుటెట్లు 81

॥గీ॥ గురువనంగను గురునకు గుర్తదేది మేనుతేనున్న గురుడేమి పనికిరాదు

మేనులేకున్న గురువెవరో ముక్తిదెల్పు కల్పనాతీత

॥కం॥ యెరుకనగ స్వప్నమంచును

యెరిగి ప్రవర్తించునదియె యెరుక విడుచుచో

యెరుక పనులెల్ల నిజమని

గురుతెరుగుటె యెరుక విడుపకుండుటరయన్

83

॥కం॥ యేవంక మనము పొరిన అవంకు యింద్రియంబు లన్నియునేగున్

గావున సద్గోష్ఠిని మనమే విధముననైన జొరగజేయగవలయున్ 84

॥కం॥ మునిగితి మందురు మునుగుట మనసా పంచేంద్రియములో మరిజీవుడో

మునుగుట యెవరో తెలియరు సంపగిమన్నా 85

॥కం॥ తానైతె పరిశుద్ధుడు మేనైతె ముట్టుబోకి మేనో తానోపూనుక

తీర్థస్నానంబు యెవరికన్న సంపగిమన్నా 86

॥గీ॥ యెరుకమాలుజీవి యెంతకాలంబుండిన చచ్చిపుట్టుచుండు

సహజముగను

యెరక మరచుచోట యెరుగట బ్రహ్మంబు విశ్వదాభిరామవినురవేమా 87

॥గీ॥ లేనిప్రపంచము లేడని మానసమున దోచినపుడె మాయతొలంగున్

కానంబడు అచల బ్రహ్మము తానే ఇలలోనవెల్గుతద్యమువేమా 88

॥కం॥ లేని నా రాకపోకలు దేనందున దోచబడె నదె బయలు సుమ్మి

దానిని గురుకృపచేగని నేనేగిన రానుపోను నిజమెన్నటికిన్ 88

॥కం॥ నేనిల్వజగములేకను నే నేగిన జగములేదు నిజమీ జగమున్ నేనును

లేనప్పుడుగలదానిని పరిపూర్ణమంచు దలపోయడుగున్ 90

పరిపూర్ణ బోధాదశమాలిక

॥సీ॥ మునియొకనాడు సద్గురుని కన్నొనిమొక్కి ప్రస్తుతి గావించిపజ్జతిబల్కె

భువిలోన రామడుగు శివరామదీక్షితుల్ వచన కావ్యంబుగ నచలబోధ

కల్పించెనటదాన్ని కరుణించి దెల్పుము చదివిన సంతోషమునగురుండు
పరిపూర్ణమొకటి లేనెరుకనే దొకటుండు పరిపూర్ణము నెరింగి
నెరుకను విడ 91

॥తే॥ చాలునికనేమి బట్టదో సఖియ యనిన
యచలమనేదీ లేనెరుకన గనేది
యెరుక నెవ్వరు బుట్టించి యణగజేతు
రయ్య విస్పష్టముగ బోధజేయవయ్యా 92

॥కం॥ అని ప్రార్థించిన హర్షంబున పరిపూర్ణమునుజూపి పురుషయువతులై
కనుపట్టలేని యెరుకను కనుగొనుమనిచూపి దీన్నికలదనకుసుమీ 93

॥కం॥ పరిపూర్ణమనిన యచలము యెరుకన విశ్వంబు తనువు నెరుకన ననేని
నెరుకన సంకల్పంబగు యెరుకనె యెరుకను త్యజించయెరుకేపోవున్ 94

॥కం॥ లేనికలమేలుకొన్నను తానెక్కడ నిల్వనట్టు దబ్బరయగును
నీవీ నిర్మల బోధను మేల్కొనను కలవంటి యెరుక గనరాదుసుమీ 95

॥కం॥ పరమ పురుషుడును లేనిదియు యెరుకయు గలదరశి లేని
యెరుకను విడుమం
చెరిగించిన శిష్యుడు గురువరున డిగెను మ్రొక్కిరెంటివర్తనలపుడున్ 96

॥కం॥ పరిపూర్ణము పరిపూర్ణము నెరుకను గురుతెరుగదేరుక యెరుకనచలముం
యెరుగును గుర్తువెప్పటికీ యెరుకను గనబోకు పొనియేమిటికింకన్ 97

॥కం॥ కలదలడట పరమపురుషుడు కదలిక మాయట యిట్టికదలికకేదో
మొదలన పెద్దలు బల్కిరి కదల నిదేకలదు లేదు కదలిక యనినన్ 98

॥కం॥ వినుము పరిపరి పరిపూర్ణమందున తనకైతాబుట్టి యెరుకే తన
పుట్టిల్లున్
గనబోవ తనకుదానె కనబడదీ విశ్వమెల్లగనబడదుసుమీ 99

॥కం॥ మొత్తములు నెందుకబాగును నెందుకబాగునోక నెందుకబాగునోక

మచలమునమంత్రించు యెరుక నావలి మంత్రము మంత్రంపుచుండు
మరవకరెంటిన్ 100

“సీ॥ తలపోయుచుండుము తరుణి నిన్నెవరైన బోధించుమన
వారిబుద్ధి నెరిగి
తగనవారైతేని తప్పుక బోధించు తగనివారైరేని తగదుదెల్పు నిన్నెన్నో
రీతుల నేపరిక్షించి యీబోధ నీ కెరిగిన్ బోధజేయ తగినదానివటంచు
దయజేసి సుజనులతోపాండు సలుపుము దుష్టుజనుల 101

“గీ॥ పొందుకలనైన జేయక ప్రొద్దుగడుపు చుండుమని తానూరకుండెనంత
జాలమాండెయు సద్గురు మూలమునను యెరిగి పరిపూర్ణమునలేని
యెరుక నువిడె 102

పరిపూర్ణబోధ దశమాలిక సంపూర్ణము

“గీ॥ పలుకు లెల్లను మాయకే పల్కన్న
బ్రకృతియడిగాదు పరమాత్మ పదము వొక్క
పల్కటన్నది లేక వాబరగు చుండు
కల్పనాతీత యోగాత్మ కేవలాత్మ

“గీ॥ పరమ గుహ్యకరంబైన పరమపదము
సద్గురుని దివ్యకృపగాని సాధనములు
యెన్ని చేసిన నదియేల యెరుగబడును
కల్పనాతీత యోగాత్మ కేవలాత్మ

“గీ॥ నీళ్ళలోపల నగవడు నీడవలెను
చిత్తమందున దోచు నీచరమ చరము
చిత్త శుద్ధిగ నుండుటే పరమ పదము ॥కల్పనా॥

పరిపూర్ణదరువులు తత్త్వము

1. పూర్ణభావము తెలుసుకొనుమన్నా పరిపూర్ణ గురువుతో పూర్ణబోధా
మర్మమెరుగన్నా పూర్ణభావము తెలిశికోనియు బాహ్యంతర భ్రాంతి
వదలియు అంతమె నిండిన్న బ్రహ్మము గురునిదయతో తెలియుమన్నాపూర్ణ

2. రజ్జు సర్పభ్రాంతియైనన్నా కనుపడేటి జగము మిద్య భ్రాంతిని
తెలియుమోయన్నా యెండమావుల జలములన్నను గగన పుష్పంబు
నినవిధమున యేమిలేని పూర్ణమందున యెరుకతోచియు పోవునన్నా
॥పూర్ణ॥
3. నీవు యెవరో ముందుకనుమన్నా నీ వునికి తెలిశిన నీకు మూలములేదు
లేదన్నా నీవు యెవరో ముందుతెలిశిన నీకు మూలములేక పోయెను
నేనుమేనులు పోవువెనుక వున్నదే పరిపూర్ణమన్నా ॥పూర్ణ॥
4. అన్నిభ్రాంతులు యెరుక కనుమన్నా దీన్నిచూచి యెన్నటికి మురసి
పోకన్నా అన్నిటను మరినేను నేనని ఆవరించిన యెరుక మరియును
గురువుచే పరిపూర్ణమెరిగిన గుర్తురహితంబాయునన్నా ॥పూర్ణ॥
5. అతిరహస్యము బయలె తెలియమన్నా పెద్దల వాక్యము యెప్పటికి
మరికల్గ గావన్నా కల్గగాని వాక్యమందున కడురయంబునమనసు
నిల్పియు కల్గబొల్లి యెరుకలేదని కడకు దీనినమ్మకన్నా ॥పూర్ణ॥
6. గగనకుసుమము యెరుకచూడన్నా దీని నిజము యేడ జూచిన జాడ
లేదన్నా అరుదుగా సంకల్పములచే అప్పటి కప్పుడు వచ్చియు యేడ
వెదకినజాడదెలియక యెందును కానరాదన్నా ॥పూర్ణ॥
7. ఇంద్రజాలపు యెరుక తెలియన్నా యీ యెరుక యునికి ముందు
వెనకల జాడలేదన్నా మధ్యవచ్చి మధ్యపొయ్యే మాయదారి యెరుక
నమ్మిన వున్నపూర్ణమునందు యెరుక వునికిమరితెలియ లేదన్నా॥పూర్ణ॥
8. గుర్తు కలిగిన యెరుక కనుమన్నా గురుమూర్తి కరుణచే గుర్తురహి
తముపూర్ణమౌనన్నా వున్నపూర్ణము నందు యెరుక వునికికి మరి
చోటులేదు రాకడ పోకడల చిక్కిన రట్టదీ యీయెరుకరన్నా॥పూర్ణ॥
9. నిండుజలనిది యందు చూడన్నా యెన్నెన్నో ప్రాణులు వుండి
ఉనికిని తెలియలేదన్నా నిండు పూర్ణమునందు మరియును నిర్ణ
యంబుగ ప్రాణులున్నను పూర్ణమందున్న యున్నవనుచును
పొందుగాను మరితెలియవన్నా ॥పూర్ణ॥

10. ఖండఖండపు యెరుక కనుమన్నా యేనాటికైనను కాలగర్భమునందు
కలియన్నా
ఖండఖండంబు నేను మేనుల పొత్తులేకను
ముందు వెనుకల క్రింద మీదను సందులేకను యున్నదో యన్నా ||పూర్ణ||
11. భ్రమలులేని బయలుకనుమన్నా భ్రమకల్గు యెరుక
బయలుయందున పుట్టలేదన్నా భ్రమలచే మరి పుట్టెనన్నను
భ్రాంతియేమరి యేమిమిగులును భ్రమనివర్తి చేయువారికి యెరుక
పుట్టువు లేదు వోయన్నా ||పూర్ణ||
12. మనసునందున భ్రాంతివిడుమన్నా యీ యెరుక చూచియెన్నడూ
మరి మురసిపోకన్నా యెండమావుల జలములటుల వనరుగా వడ
గండ్ల పాలికని
వున్న యీ బయలందు మరియును లేనియెరుకతోచే వోయన్నా||పూర్ణ||
13. అచలమన్నను వేరులేదన్నా యెందుండుననుచును యేలవ్యధలను
చెందదెప్పుడన్నా
నేను మేనులుకాక సర్వము నిర్ణయంబను యెరుక లేకను
సర్వమును నిండున్న భూమను గురువుకృపచే తెలియుమోయన్నా
||పూర్ణ||
- 14 హంసయనగను యెరుకె తెలియన్నా జీవేశ్వరులు మరియెన్నగా
యెరుకవునుచూడన్నా
నాడబిందుకళస్వరూపము నయముగా యెరుకె తెలియుము
యిన్నిటికి వేరగుచు పరిపూర్ణము యేకడాటిగ యున్నవన్నా ||పూర్ణ||
- 15 చెప్పిచూపగరానిదేనన్నా పరిపూర్ణబయలు చెప్పయెవరికి తెలియ
రాదన్నా ద్రష్ట దరిశన రూపములు
తప్పకను నిరసించినప్పుడు వున్నదానిని చెప్పటకు మరి అన్నదీయక
లేకపోయెను ||పూర్ణ||

16. సీలబోయదమనిన యెరుకన్నా త్రికూట మందున గంగయుమునలు
యెరుకె చూడన్నా స్థూలసూక్ష్మపు పాత్తులేకను విశ్వభ్రాంతులకును
లోనుగాకను సర్వమందున యుండి బయలు సర్వమునకు వేరె
యగునన్నా ॥పూర్ణ॥

17. యెక్కడోనని వెతకనేలన్నా యీ పరమ పురుషుడు చిక్కబోడని చింత
విడుమన్నా
యెన్నగా గురుసేవజేశియు యొప్పుగా భ్రాంతులను వదలితె వున్న
చోటనె కన్నులెదుటనె యొప్పుగా భూమవుండన్నా ॥పూర్ణ॥

18. పంచభూతము లెపుడుగాదన్నా అరయంగ మరియును అష్టతనువుల
జోలిలేదన్నా ఇంత అంతని చెప్పరాకను జనన మరణము లేమిలేకను
శాశ్వతంబై యున్న బయలును గురువు కృపచే వెలియుమన్నా
॥పూర్ణ॥

19. గురువు కృప కలుగవలెనన్నా యీ గుర్తురహితము అయిన పూర్ణము
యేమిలేదన్నా గురుడు కృపచూడకున్న గుర్తురహితము చేయకుండిన
ముందువలె సంకల్ప జన్మలు ముదముతో యిక తప్పవన్నా ॥పూర్ణ॥

20. మూలమించుక యేమిలేదన్నా తనజన్మ తెలిసిన తానెక్కడ లేక
పోవున్నా ముందు మూలము యేమిలేకను వెనుక పోవుట తెలియ
రాకను బట్టపైనా బొమ్మవలె యిది భ్రాంతిజనితము తెలియుమన్నా
॥పూర్ణ॥

21. యెరుకలేని పూర్ణమిదియన్నా యీయెరుక చేతనె గురువు చూపు
చూడవలెనన్నా లేని యెరుకయు యున్నపూర్ణము యెప్పుగా బోధి చి
మరియును లేని యెరుకను విడుచువారికి ఉర్విలోసాపెవ్వరన్నా
॥పూర్ణ॥

22. యెంపరెన్నో విధములనిరన్నా యెన్నెన్ని చెప్పిన యెరుకకే సరిపోయె
చూడన్నా యెంపరెన్ని విధములన్నను యెన్నిభంగుల తెలిసికొన్నను
తెలుసుకున్నా గుర్తుచీడితె తరముగా పరిపూర్ణమన్నా ॥పూర్ణ॥

23. తీర్థయాత్రలు తిరుగనేలన్నా యెనలేని భ్రమలచే దేవతల సేవింప వేలన్నా యెన్నికలలో యెన్నిభ్రమలొ యెరుక చిత్రము చెప్పతరమా అన్ని తెలిసినదాన్ని వదలితె అవలిజాడ యొక్కడోయన్నా ॥పూర్ణ॥
24. తనువునేనుకాదుయనకన్నా యీ కష్టసుఖములు అనుభవించుట యెవరు తెలియన్నా నేను మేనులు రెండు ఒకటై నిశ్చయంబుగ వచ్చి యున్నది నేను మేనులుకాని భూమను గురుసాక్షిచే తెలియు మోయన్నా ॥పూర్ణ॥
25. నేనువేరని చెప్పబోకన్నా యీమేనులేకను యెచ్చట నిలచుచూడన్నా నేను మేనుల కలయికే యీ యెరుక నాలుక మెల్లతెలియుము నేనుమేనులుకాని బయలుకుయెరుక బంధములేదురొయన్నా ॥పూర్ణ॥
26. వేదవేదాంతముల కవేద్యున్నా వేమన్న గురుడు చూచిచూడక చూడ నలవియుగాకయున్న బట్టబయలై అచ్చపడగను భ్రాంతి రహిత మైనవారికి బట్టబయలై యుండిరొరన్నా ॥పూర్ణ॥
27. వాదభేదముల కందరాదన్నా సాధునారాయణుండు సత్యముగయిది దెల్పెవోయన్నా భక్తవరులభ్రాంతిదులవి భుక్తి ముక్తుల కవ్వలై యేసూత్రము శరణులేకయున్నదోయన్నా ॥పూర్ణ॥

శుద్ధ కాంభోజరాగం ఆట తాళము

- 1 వట్టిదేరా జనన మరణము నిజబోధచే కన్నట్టదు
యీబందమోక్షము వట్టిదే రాజనన మరణము పుట్టిగిట్టని బయలు
గనలేనట్టి భ్రాంతేగాని యెన్నడుపుట్టలేదు ప్రపంచము ॥వట్టి॥
- 2 కర్తలేనికయ్యమేదిరా కర్తలేకను వర్తమానము తెలియ బోదురామూర్త
కాలములోన సద్గురు సూత్రమెరిగినవారి కెప్పుడు అర్తక్షణమున
గజము కనబడి మేలుకొనువలె ॥వట్టి॥

- 3 పుట్టవచ్చేచోటుగనరాదు సకలంబుతనతో పాటురేటే బాటయునులేదు.
యెట్లు వెతకిన స్వప్నరీతిని నెట్లనే తనుదాను వచ్చెను తట్టునను
నిజగురుకృపచే బట్టబయలది సూచనయితే ||వట్టి||
- 4 తనకు చూలము యేదిలేదురా తనభ్రాంతిజన్యము తాను నేనని జూచు
చుండురా గానుపించితె స్వప్న వింతలు కాల్చింబు లనేక కోటులు
లేనిది యీరీతిగాను అమోని సంభవమైన జగమిది ||వట్టి||
- 5 చిత్రరూపులు తోలుబొమ్మలు అచలాబ్దిలో మృత్పాత్రలు యీకీలు
బొమ్మలు చిత్రరూపుల తోలుబొమ్మల చేష్టరహితంబైన గురుకృప
పాత్రులగుచును షాడశాక్షరి సత్తుగా పరియించుచుండిన ||వట్టి||
- 6 దురుసు గుణముల ద్రుళ్లుచున్నాది అరనిమిష బ్రతుకు తరచు పేర్లు
జెట్టుకున్నది గురుతుదేహము యేమిలేదని గురునివాక్యముచేతనంతట
నిరత ముండిన అచలమందున యెరుకనే తెరదీశివేశిత ||వట్టి||
- 7 సేవునేనని నిక్కుచున్నావు నీకుదశదిక్కుల నిండియున్నది యెరుగ
కున్నావు కేవలము మనలోను వెలుపలి స్థావరంబగు బయలుగాంచిన
సేవు నేనిక నిల్వబోమి భావమందున సార్వకాలము ||వట్టి||
- 8 పంచభూతాధారమైనది మంచిత్రులు కొంచమైనా యెంచకున్నాది
పంచనేమియులేక సద్గురు పంచజేరియు గురుకృపచే పంచదశియును
శస్త్రమును సంధించి కలమేల్కొంచితే యిది ||వట్టి||
- 9 చూటిలో వెలినిండియుండిన పరమాత్ముడెల్పురి
కొటియీశ్వరు కరుణ జెందిన మేటిచుగు శ్రీ గుంటుపల్లి
కొటిలింగయు స్వానుభవమీ సూటిగనుగొని యెరుక విడచిన సూరి
జనులగు వారికెల్లను ||వట్టి||

ముఖారి రాగం ఆదితాలము

- 1 యేమి లేవనుచు దెల్పె నమ్మ సద్గురు రాయులెంతో
మహానుభావులమ్మ నామరూపములచే నటియించెడి గుర్తు యీ
మూలములేక నెరుగు శరీరము||యేమి||

- 2 భ్రమలెల్ల దీశివేసెనమ్మ పరిపూర్ణబోధక్రమమెల్ల
బోధజేసెనమ్మ పరిపూర్ణబోధక్రమమెల్ల
బోధజేసెనమ్మ యీనరకూపపు సంసారంబనియెడి
శ్రమవిడిపించెను నిమిషములో గురు ॥యేమి॥
- 3 చూచి చెప్పగ రానిదనెనే పరిపూర్ణమునకు
రూపునామములు లేవట నెనే చూపరానిదానిచూపి
యీ యెరుకను చూపి చూచినది రూపమణుచుచు యిక॥యేమి॥
- 4 అన్నిరూపములు యెరుకేననెనే హృదయకమమునం
దున్నాది తెలివి జూడుమనెనే యిన్నిభ్రమలకును
యిది మొదలనుచును వన్నెల మీరిన వస్తువజూపిక ॥యేమి॥
- 5 సత్తుచిత్తులు యెరుకేననెనే అనందమెరుకే
పుత్తాది బట్టబయలుండనెనే చిత్తశుద్ధిని జేయుఘనులకు
హతిన వై కుంతంబదిగాక ॥యేమి॥
- 6 తెలివి విడచి చూడుమనెనే తెలిసేటిదల్లా
కలవంటిలేని రూపాలనెనే కలకాలము యేకంబైనెలచిన
పలుకుల కందని బయలులోన గురు ॥యేమి॥
- 7 చావు పుట్టుక లేవటనెనే పరిపూర్ణభావ
మందిన వారికెప్పుడనెనే పరిపూర్ణభావ
మందిన వారికెప్పుడనెనే లేనిజగంబులు యేవిధంబులకు
దేవుడు బయలని తెలియు యంతటికి ॥యేమి॥
- 8 గురుమంత్రమెప్పుడు మరువకనెనే మరచితివేని
నరకమే సిద్ధమౌచుండనెనే దురుసు గుణము
విడచోలుమింకమది ॥యేమి॥
- 9 గురుడే పర శివుడు సుమ్మియనెనే యేల్పూరి కొటీశ్వరుడే
పరమాత్ముడను కొమ్మునెనే యెరుకనునమ్మిన
వైరిమనుజులకు దొరకదుమోక్షము తొలుగక ॥జగ॥

గుంటుపల్లి కోటిలింగయ్యగారు రచించిన తత్త్వములు శుద్ధ సావేరి రాగము అటతాళం

- 1 వున్నాది పరిపూర్ణమాయె యెరుకా యెన్నటికేమిలేదాయె
పన్నాగ నిజగురు పదియుగళముమది
సన్నాతి జేసి యీ సద్బోధనెరిగియు మన్ననతో బహుమాన్యుడొ
గురుమంత్ర సూచన గాంచి అనయము వున్నదే బయలెరుకే లేవన్
చెన్నునుది లేకన్నదిక్కుల ॥వున్నా॥
- 2 సాధనములుగోరు మదినిచాలా
బాధ లొందక నిజగురుని భోధచె బయలు నింపొందగాంచెరుకను
పొదోలు తెరుగు సద్బుద్ధి నెరింగిన నాదుకల బింద్యాదికములందేది
గాకను భేదమోధములాది మధ్యాంతరములేకను అన్నికాలము
లోక్కతీరుగ ॥వున్నా॥
- 3 గొప్పకొంచము లెంచబోక మదిని
తప్పుతోవల భ్రాంతిలేక తప్పాక బయలున్న
దెప్పు డెరుకలేని చెప్పు సద్గురుబోధ వెప్పునెరింగిన
స్వప్నరూపకమైన నేరా నప్పుడెను జగంబులై యున్నప్పుడును
నే జగతియును లేనప్పుడిప్పుడు యెన్నటికికలగున్నాదిపరిపూర్ణ
మాయె ॥వున్నా॥
- 4 భావాభావరహితుడైన గురుసేవయొనర్చి మోదమున యాయుత్తబట్ట
బయలేమి లేదని దానిభావము గురునిచే జాగుగనెరిగి నిర్భాగ్యులై
బ్రహ్మాండ నెరుకల భావమని యీ త్రోవచేతను కేవలముకని యెరుక
పడచే కీలుదెలసిన నిండి అంతట వున్నాది పరిపూర్ణమాయె ॥వున్నా॥
- 5 మూలములేని గుర్తెరుగూ తనుచే కాలమునులేని మరుగూలీలగ
నిజగురు కీలుదెలసిన యెరుక మేలు కందున కల మృషయైన
విధామని చాలాదెలసి యిప్పుడిరుకు విశాలములుగా కచలగురుడొ
యేలుచురి కోటేశ్వరుండై యచట జూచిన సందులేకను ॥వున్నా॥
- 6 కాసుకైన కొరగాని యోగభ్యాస లక్ష్మ్యమదిబూని గాజెందక నిజదేశి
కేంద్రుని చేవజేశి బయలెరుకలజూచి మానెరుకాను గ్రాసవాస వివర్జితంబ
విలాసమా కైలాసమునుగని భాసురంబుగ కోటిలింగయప్రకృతి
ద్వయాదోషరహితుడై నిలచున్నది ॥వున్నా॥

(శ్రీరంగస్వామి శ్రేష్టిగారి కీర్తన ఆనంద భైరవి రాగం ఏకతాళము)

- 1) పరిపూర్ణభావము తెలియరాదురాదాని పరిణామమింతానితెలియరాదురా॥
పరమాణువులకు పరమై స్థిరమై పరాత్పరంబై బయల్తెయున్నది
॥పరిపూర్ణ॥

శ్లో॥ ఉపాది త్వగతంనాస్తి ఏకం నాస్తి ద్వయంనహి
నాస్తి నాస్తి వియజ్జప్తి తజ్జప్తి నహిసర్వదా

- (2) పున్నాదిలే దాను జ్జప్తిలేదుగా వకటి సున్న రెంటి నెన్నగనే రాదుగా
పన్నుగ నాత్మ శరీరద్వయముల యెన్నటికి నమ్మంగరానియా
॥పరిపూర్ణ॥

శ్లో॥ దృశ్య దృశ్య ద్వయంనాస్తి నాస్తి ద్రష్టృసదాదృశం
ఇతి విజ్ఞేయ మహంపుంసో సముత్తే నాత్మసంశయః

- (3) దృశ్యము దృక్కును ద్రువముగాదుగా వాటికి వశ్యమయ్యె వస్తువ
యిదికాదుగా
దృశ్యమగు దేశములెల్ల వినశ్యము జేయగ నరవద్యులెల్ల
॥పరిపూర్ణ॥

శ్లో॥ మాయాకార్యం దిగంనాస్తి మాయానాస్తి భయంనహి
దృశ్యరూపంచ చిద్రూపం సర్వంశశివిషాణవత్

- 4 మాయజేయుకార్యములె మాయగా సర్వమాయలుగారడి మాయలాయగా
వేయునేల శశివిషాణ మిదియని బాయక మనమున పలుమరుదలచక
॥పరిపూర్ణ॥

శ్లో॥ నిరంజనం నిరాధారం నిరావరణం పరాత్పరం
నిర్దేహం నిర్మలం నిత్యం నిరాభాసం సదాప్రభమ్

- 5 నిరంజనం మఱారములులేనిది ఆదినిరంజన స్వప్రకాశరహితమైనది॥
కంజభ వామరగణ సేవితమై నిర్మలమైయుండు యా ॥పరిపూర్ణ॥

శ్లో॥ న భూతం నభ విశ్వంచ చిన్మాత్రం నాస్తి కించనా
వ్యాపారం వ్యాప్తకంనాస్తి జన్మ శూన్యస్వభావతః

- 6 భూతభవిష్యత్తు లెపుడులేదుగా మరణముజాతము చిత్తుసత్తునుగాదుగా
పాతకమును వ్యాపార వ్యాప్తుల భావాముఖములు లేకుండెడి అచలమె
॥పరిపూర్ణ॥

శ్లో॥ వాచాతీతం మనోతీతం భావాతీతం నిరంజనం
నాదు బిందుకళాతీతం తస్మై శ్రీగురువేన్నమః

- (7) ఫిరోజి గురువర్యుల సత్కుపచేతను నిరాధారుని కన్నుల జూడగల్గెను
ధారుణి రంగస్వామి శ్రేష్టిమునులారయ లేని నిరాధారమైన యా
॥పరిపూర్ణ॥

(శ్రీ కోటి లింగయ్య కీర్తన ఆనందభైరవి రాగం ఆదితా

- 1 పరిపూర్ణమింతాని తెలియరాదురా నిజగురురూపమై యున్నదే
నిరూపమగుచునిలచి ఆనయమును యొరుకమరుపులకు పర

శ్లో॥ యతోవాచో నివర్తంతే అప్రాప్యమనసాన హ
నిర్వృందం నిర్మలం నిత్యం నిశ్శబ్దమనువ్యయం

- 2 కలకాల మొకటిగ నున్నాదిరా యాడములు గృచ్చేటందుకు న
పలుకుల కందకనే యున్నాదిరా మనసు తలపుచే తెలి

శ్లో॥ మాయా కార్యమివం నాస్తి యహం నాస్తి వదాస్తి
అంతర్భావ్యా సదాలింగం నౌమి సర్వమయం గురు

- (3) లోపట బయటనే సాజ్జలేదురా నామరూపాది కులగోత్రవ
చూపు రేపుమాపుగాదురా సర్వమాపాజ్యోతి మాయా
రూపరహితమై లోపలివెలి నిర్వాపక మంతట నిండిన

శ్లో॥ పూర్ణాత్ పూర్ణేతరంనాస్తి పూర్ణమద్యే జగన్నహి
అబోర రియతంనాస్తి మహతో మహిత వర్జితం

- 4) సాకార నిరాకారములు కాదురా గురుతులేకనున్న దేమియ
రాకాపోకాలను జెప్పరాదురా భూమి ఆకాశాది భూతము
లోకంబులు తనలోన దిరుగగను జోకమీరనా జోలెరుంగని

శ్లో॥ రక్షకో విష్ణురిత్యాది బ్రహ్మసృష్టి స్తుకారణ
సంహారో రుద్రయిత్యేవం సర్వమిద్యోతి నిశ్చితం

- (5) వుత్పత్తి స్థితి నాశములు లేదురా జగదుత్పత్తి కచలము
చిత్ప్రకాశమున్నదనరాదురా సదసత్ప్రకాశమునకు
సత్పాత్రులకీ సరణి నరయ కర్తృత్వ సర్వసాక్షిత్వ రహిత

॥శ్లో॥ మాయా కార్యామిదంనాస్తి మాయానాస్తి భయంన
గురుశిష్యద్వయంనాస్తి హ్యుపదేశః కదంభవేత్

- 6) పరమపదమునందున జగతిలేదురా శిష్య గురువులనె గురు
యొరుక బయలునందు పుట్టలేదురా మోక్ష-సరక-స్వర్గ-మరణ-
పరమాత్ముడై బరగునచల సద్గురు పరుడేల్చురి కోటేశ్వరుడగు

శ్లో॥ మూలాభావమిదంజ్ఞాతం నశరీరంకిమస్మిన్
స్వప్నప్రతీయమానాని రూపానియదాతదా

- (7) బట్టబయలు పుట్టెననరాదురా యెరుక పుట్టుటకుమూలమేమిలేదురా గుట్టుగురుడు దెల్పుకున్న కాదురా స్వప్న మెట్టిదో జగమట్టిదేమి లేదురా గట్టిగా గురుపడకమలములనుజేరి కోటిలింగయ్య మదిగ్రేలు రసామృత ||పరిపూర్ణ||

కళ్యాణి రాగం ఆటతాళం

- (1) ఆహ హ యేమి చిత్రమూ నద్గురుని కరుణ ఆశ్చర్యముగదోచెనూ ఆహ హ యిహ పరములకు మీరిన ఆచల మెరిగిన గురుతునెరిగే బహుగనేనను యీ శరీరము బాసెనిమిషములోన మృషయై ||ఆహహ||
- (2) ముందు వెనుకా మధ్యను కలిగియడ సందూలే కంతటను ఉంది బయలని నూహ బొడమిన బంధ మూలంబైన యెరుక సందునను లేకెందు బోయెనో నందు దూరదు నిందునగుపడ ||ఆహహ||
- (3) మించిన కృపచేతనూ ఆచలమును జూపించిన తరువాతనూ పంచ భూతాత్మకమునగునే గాంచుచున్న ప్రపంచమను భ్రమనెంచ సూర్యుని కిరణములగని మంచు విచ్చిన మార్గమాయెనూ ||ఆహహ||
- (4) తుదను మొదలునులేనిదీ బయలు మొట్ట మొదలమీ కృపచేనదీ ముదమునను తెలియంగ భవసంపదలచే విలసిల్లు మాయయుకొదమ సంహమును స్వప్నమునను మదగజేంద్రము విదమునాయెను||ఆహహ||
- (5) ప్రజ్ఞాన రహితామనూ మీ సూచన సాజ్ఞగనిన మీదనూ ప్రజ్ఞచే జగములను లయపుతృత్తి గాంచెడి సాక్షినను నహమగ్నిహోగుని గనిన భట్లక మదిరిపారు విద్రంబులాయెను ||ఆహహ||
- (6) కలకాల మొకరీతిని కలిగిన బయలు గంటిమీదయ మదిని ఇలకు కారణమగుచు ననయము కల కలను జెందించు నెరుకయు జలజ మిత్రునిగాంచి చీకటి జనినగతి జనెనేమి చెప్పుదు ||ఆహహ||
- (7) చేసిన దయతోననూ ప్రాకృతి ద్వయదోష రహితుని జేయనూ వాసి గను వాక్యత్రయంబుపచేశ మిచ్చిన వేదములు ఇతిహాస శాస్త్ర పురాణములు నరకాసుకును కొరగాక పోయెను ||ఆహహ||
- (8) సాటెందులేకుండినా శ్రీయేల్పూరి కోటిశు కృపగనినా కోటిలింగయ తోట్టనంతా కోటి బ్రహ్మాండములు నెరుకయు మేటిగురు శిష్యులును గలరను మాటదోచదదే మొకద యిది ||ఆహహ||

(శ్రీరాగము చాపుతాళం)

- (1) దయచేసెనమ్మ నద్గురుడింకా భయమేమొకొమ్మా భయదామౌసంసార భవళూప మెడలించి ద్వయదోషరహితమౌ ద్వాదశాక్షరినాకూ ||దయ||

- (2) ఏలా నీ కనెనె అష్టాంగ యోగాలబోధలనూ మూలము లేనెరుకా
మేలుశరీరమే కాలాములేకున్న కీలైన శోడాశి ॥దయ॥
- (3) పంచ భూతాదులను నెరుక ప్రాపంచములేదూ నెంచాగ కలలో
నేతెంచిన గతి దీని ద్రుంచునా యుధమాని పంచాదశాక్షరి ॥దయ॥
- (4) పుట్టావంద్యకునూ యెన్నడూ సుతుడూ పుట్టనట్లగునూ బట్ట
బయలులోనా ప్రాపంచ మెన్నడు పుట్టలేదని చాని గుట్టాస్పష్టము
గాను ॥దయ॥
- (5) శివ రూపాప్రభుడూ శ్రీయేల్పూరి శివకోటిశ్వరుడూ సవిశేష త్రివధ
ప్రసాదము లొసగి కృపభువిని కోట్లొంగయకవినేలు గురుడిట్లు ॥దయ॥

(శహస అటతాళం)

- (1) ఈ మూలమాలేని గురైరుగు శారీరమేమి లేదని చెప్పెనే భామరొసను
కోటి పరియములకు యీ భావాముగనుమనెనే సద్గురురాయ॥డీమూ॥
- (2) దయచేసి సూచన ద్వయదోషరహితమౌ ద్వాదశాక్షరిదెల్పెనే ఆయ
మాత్మయను టుళ్ళక్కియు నిజమీ బట్టబయలెరుగు మనెనే సద్గురు
రాయా ॥డీమూ॥
- (3) సకలవేద పురాణ శాస్త్రాదివిద్యలు వికలాములని చెప్పెనే ప్రకటా
ముగా బట్ట బయలు గాంచెను కానుని కతాలింపకు మనెనే సద్గురు
రాయ ॥డీమూ॥
- (4) పుట్టా చహులాలేని బట్టబయలున యెరుక పుట్టలేదనే చెప్పెనే
కట్టాడి జగమూలు కలదేమరీతి యీ గుట్టా దెలియు మనెనే
సద్గురు రాయ ॥డీమూ॥
- (5) సదయూడై యచలాము ముదము మీరగ మొట్ట మొదలు నాకును
దెల్పెనే విదితాముగా యెరుక వివరించి యెరుకాను విడిపించి వ్యధ
మాన్పెనే సద్గురురాయ ॥డీమూ॥
- 6 సత్తాచిత్తులతోటి సర్వామునెరిగేటి సాక్షి నీవెనని చెప్పెనే సత్తా చిత్తులు
జగత్సాక్షి యీబయలూన సర్వాములేదనెనే సద్గురురాయ ॥డీమూ॥
- (7) సాటిలేనేల్పూరి కోటిశ్వరుడాలేని చోటులేదని చెప్పెనే మేటి గుంబు
పల్లి కోటిలింగయ రాజబాట సుమ్మిదియనెనే సద్గురురాయ॥డీమూ॥

పంతువరాళి ఆదితాళం

- (1) ఏమని దెల్పుదునూ గురుకృప నెంతని జెప్పుదునూ నామరూప్రక్రియ
నటన వికారములేమి లేక నిరామయమగునది ॥యేమ॥
- (2) మేలు కీడులందూ డగులనిమేటి బయలునందూ కాలత్రయముల
కడు నెరకతూలే దేల పెక్కు వకీలు తెలియుమిక ॥యేమ॥

- (3) సర్వకాలమూనూ నిజముగ సర్వావస్థలను నిర్వాణానిలో నెరుక
పుట్టలేవవ్వల స్వప్నముదనకుదోచదీక ॥యేమ॥
- (4) చావు పుట్టుక లేనిదది గురుసేవలేకవాని భావము దెలయదు బ్రహ్మ
దులకును కేవలము శివభావమైన బయ ॥యేమ॥
- (5) మీటి సందియమును యేల్చురి కోటిశుని కృపనూవాటముగాగెనికొట
యాఖ్యుడును సాటిలేని పర సంధినిగనుగొనె ॥యేమ॥

భూ పాళము త్రిపుటి మేలుకొలుపు

- (1) మేలుకొనరాజీవ జగముల మేల్కొని కల నిలువనక్ష్మి కలుగుకృపన
రసి బయలున కేవలముగాంచి ॥జీవామేలుకొనరా॥
- (2) ఏలనీకి యెరుక దుర్భుగము మూలమెన్నడు లేక కలగకె లీలదేచు
ప్రపంచమిది మృషచాల గురుకృపచే ॥జీవామేలుకొనరా॥
- (3) నీకుకల జగమంత మేల్కొని సేపూ నీకల లేని విధమున ఏకమై నెల
చున్న బయలును కేవలముగాంచి ॥జీవామేలుకొనరా॥
- (4) దర్పణాంతరమందు బింబము తనకుగనుపడి చూడమిధ్యగుచెప్ప
నిది గురుకరుణ బయలును జూచితేగిరమూ ॥జీవామేలుకొరా॥
- (5) లేనిమృగతృప్తి కలనుదకముగానుపించిన గనుపడూ మేనుజగములు
మృషని నిజగురు ధ్యాన్నమొనరించి॥జీవామేలుకొరా॥
- (6) గరిమ వంధ్యకుగలడు సుతుడని నరసిచూచినలేని తెరగున ఎరుక
పుట్టువబుద్ధమని నీవెరుగు శీఘ్రమునా ॥జీవామేలుకొరా॥
- (7) శాస్త్రవాసనజిక్కి యాత్రలు చాల దిరుగుటగాను మోక్షము పాత్రుడై
గురుసూత్ర మందియు బయలుగాంచినను ॥జీవామేలుకొరా॥
- (8) ఈషణత్రయ బుద్ధ మెందుకు నిదీయు క్షణబంగురము నీ ద్వయ
దోషరహితముగాంచి గురువుచే తొలగు మీకలను ॥జీవామేలుకొరా॥
- (9) జన్మమరణ భ్రాంతిచేతను జచ్చిపుట్టుచు నజసురారులు నిర్మల
ముగనలేక పొయిరి నీవు నిజముగనూ ॥జీవామేలుకొరా॥
- (10) ఇంత వింతల నెరుక ముచ్చట యంతజెప్పుదు స్వప్న వార్తలు
భ్రాంతి రహితపు గురుని పదములు చెంతకటుజెరి ॥జీవామేలుకొరా॥
- (11) ధరను కోట్ల లింగయ్య నేలిన గురువరుడుకీనేల్చురి కోటికైరుని కృప
పరిపూర్ణ భావము జెంది మోదమునా ॥జీవామేలుకొరా॥

(సురట ఆటతాళం) మంగళ హారతి

- (1) ధీరా సంతత నిర్వికారా నిర్మల నిర్విచారా నిత్యానిరాకారా నశరీరా
సారావిహీనసం సారవిదూర యవికార నిర్విషయపు చార నిరాధార
మంగళాళం మంగళాళం సదు రురాయా ॥మంగళాళం॥

- (2) పుట్టి గిట్టకయున్న యట్టి ద్వయరహితమై నట్టి ద్వాదశివస్తు
గుట్టు దయబుట్టి అట్టె శిరమున చెయ్యబెట్టి జన్మముకడ ముట్ట
యెరుకలు విడ గొట్టిన ప్రభురాయా ||మంగాళం||
- (3) కాలకాలము నెక్క లీల నిలచి యుంటి చాల కల నెరుకాల కవల
య్యెవేళో మూలములేసి గుర్రెరుగు శరీరమే కాలములేకున్న కీలు
దెల్పిన తండ్రి ||మంగాళం||
- (4) ఏన్నడెమియుగా కున్న బయలందెకుక యున్నదన్నమాట సున్న పరి
పూర్ణమున్నాది స్వప్నమందెన్నోదేచినరీతి యన్నడి జగములే
చన్న సద్గురాయా ||మంగాళం||
- (5) సాటిలేనికృప తోటి బయలునుజూపి పాటి యెరుకను గొటమీటి ధర
కోటిలింగయకు యీ సూటి నెరిగించిన దీటులేకెల్చారి కోటిస్వరా
ప్రభురాయా ||మంగాళం||

శ్రీ మదచల నిజగురు శివరామద్వీత గురుపర్యుల పరంపర

1 శ్రీ మహాదేవుడు	17 యీ శోభాగుడు
2 శ్రీమదాది నారాయణ	18 సుబ్రహ్మణ్యార్జునులు
3 శ్రీ పరబ్రహ్మము	19 నంబికా శివయోగి
4 సూర్యభగవానుడు నారదముని	20 వేమనయోగి
5 యాజ్ఞవల్క్య మహాముని	21 (తుంగాపుల్లారెడ్డి) రామయోగి
6 జనక చక్రవర్తి	22 తిరువెంగళాచార్యులు
7 శుకమునింద్రులు	23 తిరుప్పావై అల్వార్లు
8 సాందీపమహాముని	24 శ్రీధరస్వాములు
9 శ్రీకృష్ణ భగవానుడు	25 శ్రీశివరామద్వీతీతులు
10 ఉద్దవుడు	26 శ్రీకంబాలూరు అప్పారావు
11 శ్రీధరస్వామి	27 పరశురామ శీతారామస్వామి
12 పుండరీకుడు	28 పరుశురామ నారసింహస్వామి
13 దత్తగురుడు	29 శ్రీ భాగవత కృష్ణదేశికేంద్రులు
14 రామానందుడు	30 ఫల్కాణ లక్ష్మీణ దేశికస్వామి
15 కబీరుదాసు	31 ఫిల్కాణ శంకరదేశికస్వామి
16 (రామదాసు) బ్లా నేశ్వరుడు	32 కొండోడి సీతయార్యులు

[యీ గురుపరంపర నాకుసంప్రాప్తమైనంత వరకు వ్రాసెతిని అనిమనవి]